

Sub redacția
Conf. univ. dr. M. GORGAN

PROF. DR. GORGAN MIRCEA
MEDIC PRIMAR NEUROCHIRURG
SEF SECTIE NEUROCHIRURGIE IV
COD 655760

GHID ÎN PATHOLOGIA NEUROCHIRURGICALĂ

EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ, R.A.
București, 2008

Copyright © 2008.

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate Editurii Didactice și Pedagogice R.A., București. Orice preluare, parțială sau integrală a textului sau a materialului grafic din această lucrare se face numai cu acordul scris al editurii.

Descrierea CIP A Bibliotecii Naționale a României

Ghid în patologia neurochirurgicală / Mircea Radu

Gorgan, Ligia Tătăranu, Narcisa Bucur, Vasile Ciubotaru.

– București: Editura Didactică și Pedagogică, 2008

ISBN 978 – 973 – 30 – 2120 – 9

I. Gorgan, Mircea

II. Tătăranu, Ligia

III. Bucur, Narcisa

IV. Ciubotaru, Vasile

616.8 - 089

ADRESA:

EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ, R.A.

Str. Spiru Haret Nr. 12, Sector 1, cod 70738, București

Tel: 021.35.38.20

Tel/Fax: 021. 312.28.85; 021. 315.73.98

E-mail: edp1@rdslink.ro

www.edituradp.ro

Comenzi: medic@neurochirurg.ro

Redactor: Ligia Gabriela TĂTĂRANU

Tehnoredactor: Viorel Mihai PRUNĂ,
Bogdan Octavian ENE

Coperta: Viorel Mihai PRUNĂ

Corectură: Viorel Mihai PRUNĂ,
Bogdan Octavian ENE

Grafică: Viorel Mihai PRUNĂ

AUTORI

GORGAN RADU MIRCEA

Conferențiar universitar U.M.F. „Carol Davila”, doctor în științe medicale, medic primar neurochirurg, șef Clinica de Neurochirurgie IV, Spitalul Clinic de Urgență „Bagdasar-Arseni”, București.

E-mail: gorgan.radu@yahoo.com

TĂTĂRANU LIGIA GABRIELA

Asistent universitar U.M.F. „Carol Davila”, doctor în științe medicale, medic primar neurochirurg, Clinica de Neurochirurgie III, Spitalul Clinic de Urgență „Bagdasar-Arseni”, București.

E-mail: medic@neurochirurg.ro

BUCUR NARCISA

Doctor în științe medicale, medic primar neurochirurg, Clinica de Neurochirurgie IV, Spitalul Clinic de Urgență „Bagdasar-Arseni”, București

E-mail: narcisabucur@yahoo.com

CIUBOTARU VASILE GHEORGHE

Doctor în științe medicale, medic primar neurochirurg, șef Clinica de Neurochirurgie III, Spitalul Clinic de Urgență „Bagdasar-Arseni”, București.

E-mail: dr_vghciubotaru@yahoo.com

Dumitruache

CUPRINS

1. TRAUMATOLOGIA CRANIOCEREBRALĂ ȘI SPINALĂ (M. Gorgan, L. Tătăranu, N. Bucur)

1.1 Traumatisme craniocerebrale	12
1.2 Traumatisme craniocerebrale la copil	16
1.3 Hematomul extradural	18
1.4 Hematomul subdural acut	20
1.5 Hematomul subdural cronic	22
1.6 Fracturi craniene	24
1.7 Plăgi craniocerebrale	26
1.8 Traumatisme vertebromedulare cervicale	28
1.9 Traumatisme vertebromedulare toracale	30
1.10 Traumatisme vertebromedulare lombare și sacrate	32
1.11 Traumatisme ale plexurilor nervoase și ale nervilor periferici	34

2. PATOLOGIA TUMORALĂ NEUROCHIRURGICALĂ (M. Gorgan, N. Bucur)

2.1 Tumori intracraniene	38
2.2 Tumori intracraniene la copil	40
2.3 Tumori gliale	42
2.4 Meningioame intracraniene	44
2.5 Metastaze cerebrale	46
2.6 Tumori intraventriculare	48
2.7 Tumori de regiune pineal	50
2.8 Tumori hipofizare	52
2.9 Tumori de regiune paraselară	54
2.10 Craniofaringiomul	56
2.11 Tumori de unghi pontocerebelos	58
2.12 Schwannomul vestibular	60
2.13 Tumori ale trunchiului cerebral	62
2.14 Tumori de joncțiune craniospinală	64
2.15 Tumori de bază a craniului	66
2.16 Tumori orbitare	68
2.17 Tumori intradurale extramedulare	70
2.18 Tumori intradurale intramedulare	72
2.19 Tumori vertebrale	74

3. PATOLOGIA VASCULARĂ NEUROCHIRURGICALĂ (L. Tătăranu, V. Ciubotaru)

3.1 Hemoragia subarahnoidiană	78
3.2 Anevrisme intracraniene	80
3.3 Hematomul intracerebral spontan	82
3.4 Malformatii arteriovenoase cerebrale	84
3.5 Cavernomul	86
3.6 Fistule durale intracraniene	88

3.7 Malformații arteriovenoase spinale	90
3.8 Tromboza de arteră carotidă internă.....	92

4. PATOLOGIA INFECȚIOASĂ NEUROCHIRURGICALĂ (L. Tătăranu)

4.1 Abcesul cerebral	96
4.2 Empiemul intracranian	98
4.3 Spondilodiscita	100
4.4 Chistul hidatic cerebral	102

5. HIDROCEFALIA ȘI MALFORMAȚIILE SISTEMULUI NERVOS (L. Tătăranu, N. Bucur, V. Ciubotaru)

5.1 Hidrocefalia copilului	106
5.2 Hidrocefalia acută a adultului	108
5.3 Hidrocefalia cronică a adultului	110
5.4 Craniostenoze	112
5.5 Spina bifida	114
5.6 Chisturi arahnoidiene intracraniene	116

6. PATOLOGIA SPINALĂ DEGENERATIVĂ NEUROCHIRURGICALĂ (M. Gorgan, N. Bucur)

6.1 Hernia de disc cervicală	120
6.2 Hernia de disc toracală	122
6.3 Hernia de disc lombară	124
6.4 Stenoza canalului vertebral	126
6.5 Spondilolistezisul și spondiloliza vertebrală	128

7. PATOLOGIA NEUROCHIRURGICALĂ A NERVILOR PERIFERICI (N. Bucur)

7.1 Neuropatia nervului median prin compresiune la nivelul tunelului carpian	132
7.2 Neuropatia nervului ulnar prin compresiune la nivelul cotului	134

8. NEUROCHIRURGIA FUNCȚIONALĂ (M. Gorgan, N. Bucur)

8.1 Chirurgia mișcărilor involuntare – boala Parkinson	138
8.2 Epilepsia cu indicație chirurgicală	140
8.3 Nevralgia trigeminală	142

CUVÂNT ÎNAINTE

Problema organizării asistenței medicale a pacienților neurochirurgicali este de o deosebită actualitate. Pentru a face față imperativelor mileniului al III-lea, este necesară înșurarea unor noțiuni fundamentale, care să permită o orientare clară și precisă în situații concrete.

Prezentarea acestor noțiuni de bază ale patologiei neurochirurgicale reprezintă scopul principal al acestui "Ghid în patologia neurochirurgicală".

În consecință, am ales o formulă originală de prezentare a acestor noțiuni elementare, cu intenția de a realiza un îndreptar practic, alcătuit dintr-o înmănunchiere de definiții, raționamente și recomandări concrete.

Întreaga complexitate a patologiei neurochirurgicale, cu toate problemele dificile de diagnostic și tratament, solicită medicul și personalul ajutător, de la primul contact cu pacientul. Ei trebuie deci să știe cum să judece cazul pe baza semnelor clinice și radiologice și să aplice un tratament eficace, cât mai precoce și optim.

Acest ghid își propune să clarifice noțiunile teoretice și practice cu drept de vehiculare actuală. Credem că noțiunile esențiale, alese cu migală și prezentate succint și cât mai clar cu puțință pentru o scriere medicală, vor îndruma cititorii spre o atitudine care să îi ajute să își orienteze rapid și eficace cunoștințele spre un diagnostic cât mai probabil, o indicație cât mai precisă, și acțiuni terapeutice de urgență, bine gândite, în mânuirea cărora trebuie să devină cât mai competenți cu puțință.

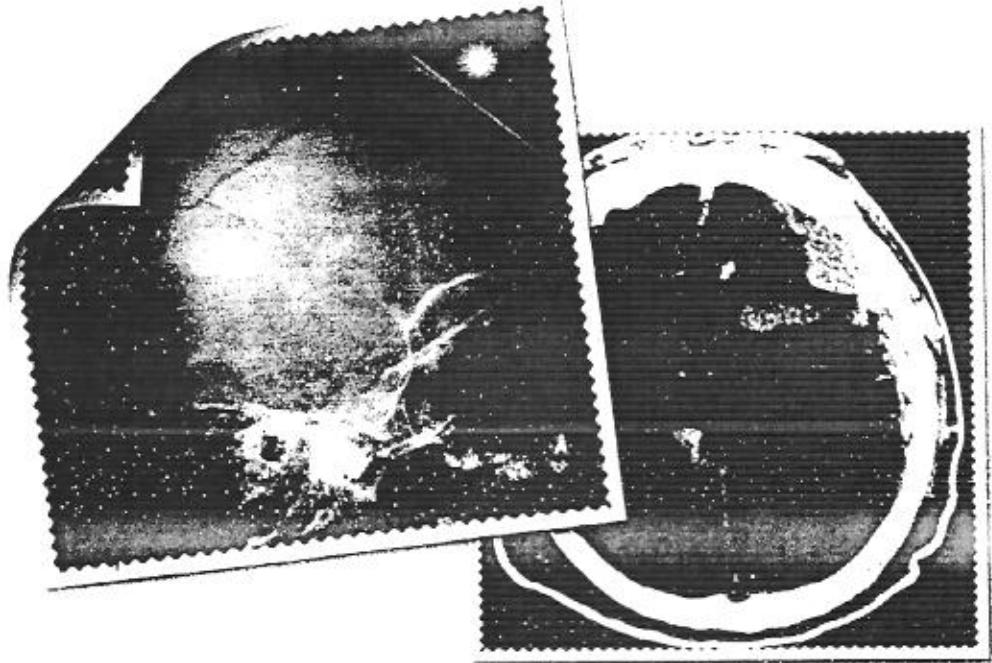
Acest „Ghid în patologia neurochirurgicală” este, prin urmare, necesar pentru a înțelege complexitatea patologiei neurochirurgicale, este util corpului medical indiferent de specialitate și este folositor colegilor stagiaři și rezidenți care, adesea, sunt aceia care trebuie să acorde primele îngrijiri calificate.

Mulțumesc cu toată recunoștință colectivului de co-autori, dr. Ligia Tălăranu, dr. Narcisa Bucur, și dr. Vasile Ciubotaru, pentru activitatea creatoare și competență depusă în realizarea acestui ghid, ca și rezidenților dr. Viorel Mihai Prună și dr. Bogdan Octavian Ene, pentru sprijinul acordat în tehnoredactarea acestui material.

Conf. univ. dr. Gorgan Radu Mircea
Medic primar neurochirurg
Doctor în științe medicale

CAPITOLUL 1

TRAUMATOLOGIA CRANIOCEREBRALĂ ȘI SPINALĂ

1.1 TRAUMATISME CRANIOCEREBRALE

TRAUMATISMELE CRANIOCEREBRALE (TCC) reprezintă una dintre primele cauze de mortalitate la adultul tânăr. Riscul major este apariția unei hipertensiuni intracraniene. Aceasta apare în peste 50 % din cazurile de comă traumatică.

Poate exista în contextul unui **politraumatism** (existența a cel puțin două leziuni traumaticice, dintre care cel puțin una cu risc vital).

CLINIC:

- cefalee ± semne de hipertensiune intracraniană (greață, vârsături, diplopie, etc.);
- tulburări ale stării de conștiență – gradare conform Glasgow Coma Scale;
- deficite neurologice focale;
- crize epileptice.

GLASGOW COMA SCALE (GCS) – este cea mai utilizată scală de evaluare a nivelului de conștiență. Scorul obținut se corelează cu severitatea leziunii cerebrale și cu prognosticul.

Scorul GCS = răspuns motor + răspuns verbal + deschiderea ochilor

▪ cel mai bun răspuns motor:	
○ la comandă	6 pct.
○ flexie orientată la durere	5 pct.
○ flexie neorientată la durere	4 pct.
○ flexie anormală – decorticare	3 pct.
○ extensie – decerebrare	2 pct.
○ răspuns absent	1 pct.
▪ cel mai bun răspuns verbal:	
○ orientat	5 pct.
○ confuz	4 pct.
○ inadecvat	3 pct.
○ neinteligibil	2 pct.
○ răspuns absent	1 pct.
▪ deschiderea ochilor:	
○ spontan	4 pct.
○ la vorbire	3 pct.
○ la durere	2 pct.
○ răspuns absent	1 pct.

Limite = 3 – 15 puncte.

Se consideră comă dacă scorul GCS este ≤ 8 .

De notat că:

- se realizează după resuscitare, în absența sedărilii;
- dacă nu se obține un răspuns motor, trebuie să se excludă o eventuală transsecțiune medulară;
- la copiii care nu vorbesc, se utilizează o scală modificată.

Clasificarea traumatismelor craniocerebrale conform scorului GCS:

▪ GCS = 14 – 15 puncte	TCC ușor
▪ GCS = 9 – 13 puncte	TCC mediu
▪ GCS = ≤ 8 puncte	TCC grav

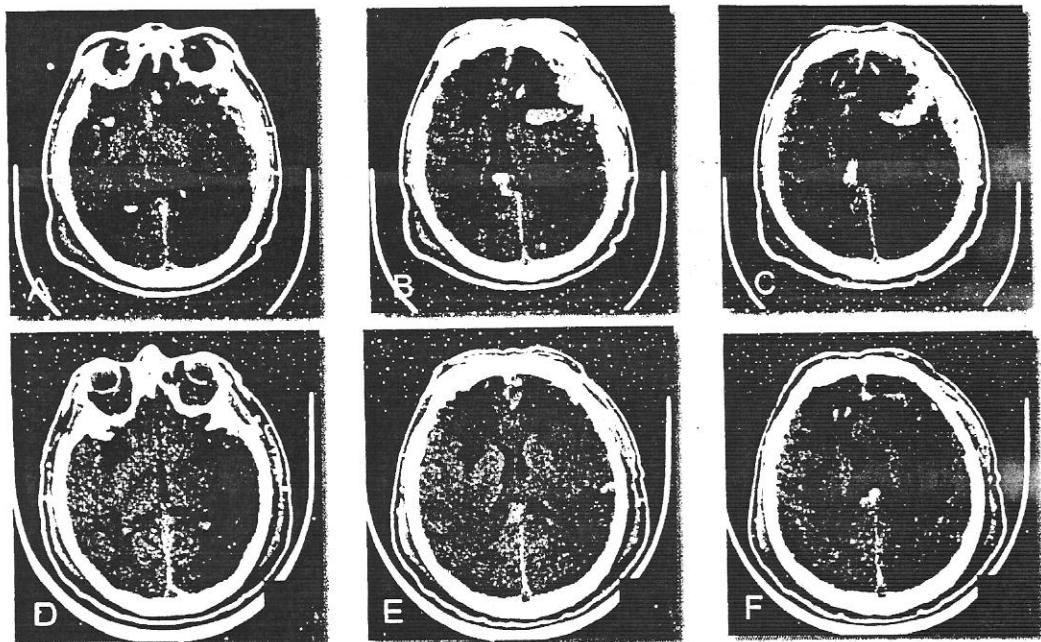

Fig. 1.1.1 Traumatism craniocerebral grav - CT cerebral nativ.

A, B, C – imagini la 2 ore după traumatism (preoperator) – dilacerare frontală stângă, hematom subdural acut frontal stâng, contuzie cerebrală edemato-hemoragică frontopolara și frontobazală dreaptă, contuzie cerebrală edematoasă temporopolară dreaptă, hemoragie intraventriculară, contuzie hemoragică la nivelul corpului calos posterior, hemoragie subarahnoidiană postraumatică, edem cerebral difuz. Se remarcă efectul de masă cumulat al dilacerării frontale stângi și al hematomului subdural acut frontal stâng.

D, E, F – imagini la 3 zile după intervenția neurochirurgicală, care s-a efectuat în urgență, evacuându-se dilacerarea frontală stângă și hematomul subdural acut frontal stâng.

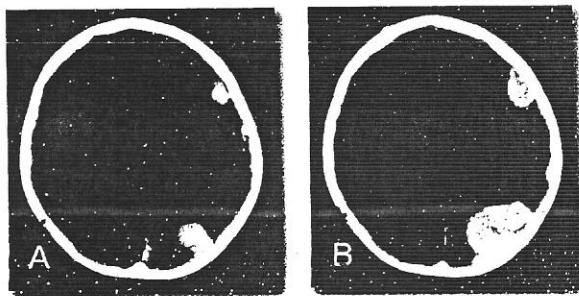
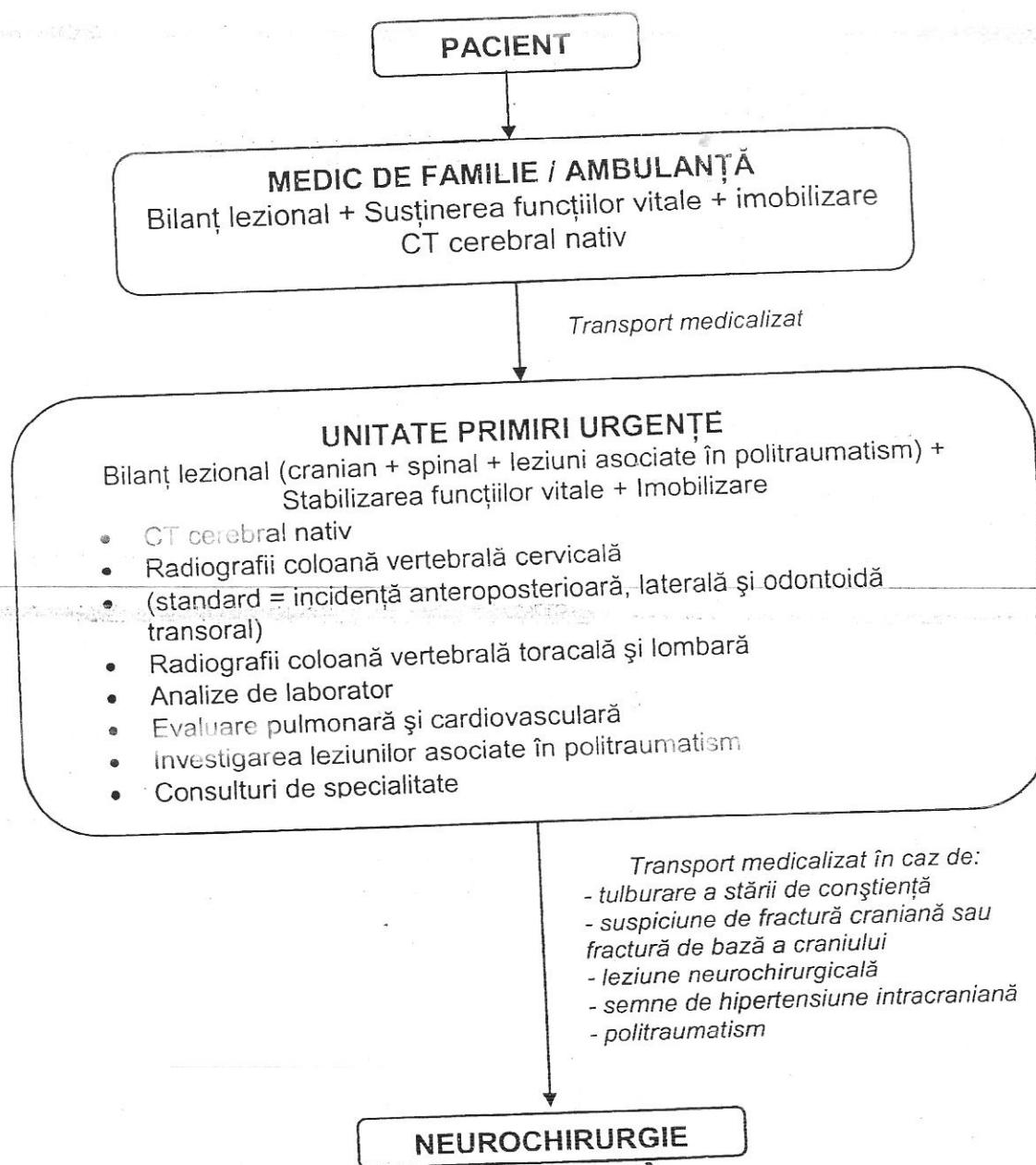
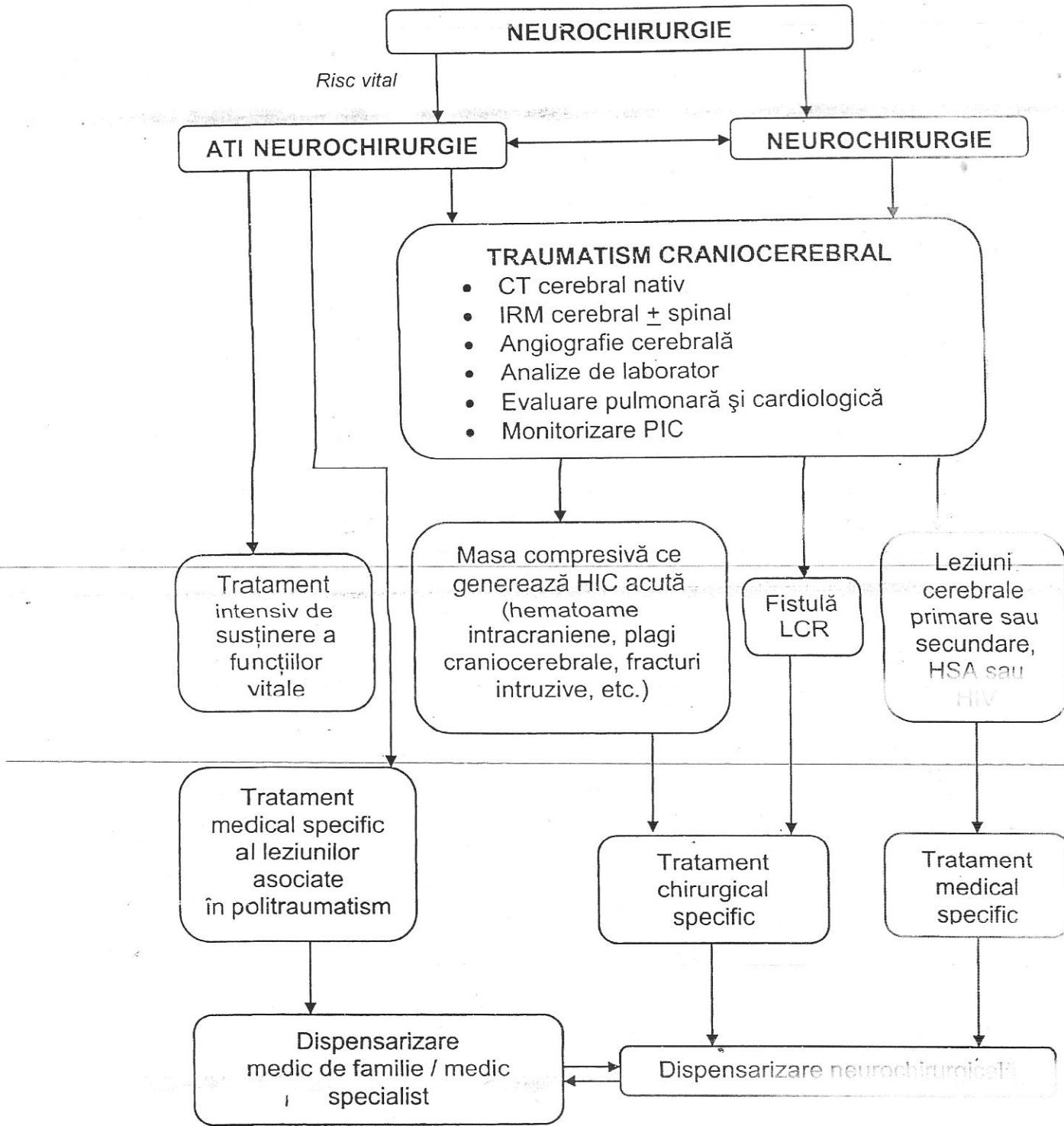

Fig. 1.1.2 Traumatism craniocerebral ușor la un pacient cu hemofilia – CT cerebral nativ.

A, B – imagini la 3 ore după traumatism – hematom intracerebral parietal stâng, contuzii cerebrale hemoragice frontale stângi, edem cerebral difuz, mai ales al emisferului stâng și hemoragie subarahnoidiană postraumatică. Se remarcă efectul de masă asupra sistemului ventricular și asupra structurilor liniei mediane.

Abrevieri:

- HIC = hipertensiune intracraniană
- PIC = presiune intracraniană
- HAS = hemoragie subarahnoidiană
- HIV = hemoragie intraventriculară

1.2 TRAUMATISME CRANIOCEREBRALE LA COPIL

Diferențe între traumatismul craniocerebral al adultului și cel al copilului:

- severitatea TCC este de obicei mai scăzută la copii
- copilul comatos are mai puține șanse de a avea o leziune chirurgicală
- tipuri de TCC particulare copilului:
 - traumatisme obstetricale: fracturi craniene, cefalhematom, hematoame extraaxiale, leziuni ale plexului brahial;
 - "child abuse" – sindromul "shaken baby";
 - traumatisme craniocerebrale la joacă;
 - fracturi craniene progresive.
- reacția copilului la traumatismul craniocerebral este diferită de cea a adultului:
 - copilul poate dezvolta "edem cerebral malign";
 - crize epileptice posttraumatic sunt mai probabile în primele 24 de ore la copii, comparativ cu adulții;
 - reacția adolescentului este similară cu cea a adultului
- recuperarea după leziunile traumaticе este mai bună la copii, comparativ cu adulții;
- disfuncțiile neuropsihologice constatate posttraumatic la copii nu au întotdeauna conexiune cu TCC; uneori ele sunt preexistente.

"CHILD ABUSE" – se poate suspecta atunci când există:

- hemoragii retiniene;
- hematoame subdurale cronice bilaterale la copilul < 2 ani,
- fracturi craniene multiple sau asociate cu leziuni intracraniene;
- leziuni neurologice semnificative cu semne minime de traumatism extern.

SINDROMUL "SHAKEN BABY" – leziuni cerebrale importante prin mișcări succesive puternice și rapide de accelerare – decelerație ale capului. Particularități:

- hemoragii retiniene, hematoame subdurale de obicei bilaterale, hemoragie subarahnoidiană;
- de obicei nu există semne externe de traumatism;
- + leziuni ale joncțiunii cervicobulbare.

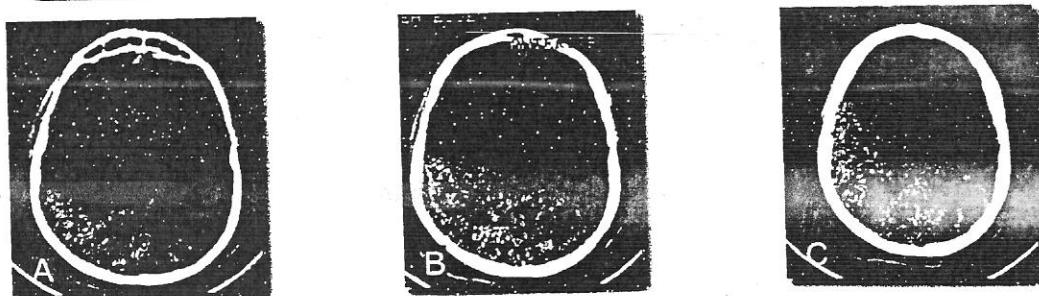

Fig. 1.2.1 Traumatism craniocerebral mediu la un copil.

A, B, C – CT cerebral nativ. Hematom subdural acut voluminos occipito-parietal bilateral ca urmare a unei fracturi craniene cu interceptarea sinusului venos sagital superior.

TRAUMATISME OBSTETRICALE

OBSTETRICIAN

TRAUMATISM CRANIOCEREBRAL OBSTETRICAL

- consecutiv unui traumatism la naștere (distocie mecanică sau urgență la naștere determinată de suferința fetală acută)

NEO-NATOLOG / PEDIATRU

Ecografie transfontanelară
CT cranian nativ

Transport medicalizat

NEUROCHIRURGIE

Risc vital

ATI NEUROCHIRURGIE

NEUROCHIRURGIE

TRAUMATISM CRANIOCEREBRAL OBSTETRICAL

- Ecografie transfontanelară
- CT cranian nativ

Cefalhematom (subgaleal / subperiostal)

Indicație chirurgicală: hematorm subperiostal persistent > 6 săptămâni, cu calcificări

Fracturi craniene (simple / complexe, tip „ping – pong”, de bază a craniului)

Hematom extradural, intracerebral, hemoragie intraventriculară

Hematom subdural

Indicații chirurgicale: HSD interemisferic posterior cu extensie spre convexitate + efect de masă, HSD interemisferic posterior cu extensie în fosa craniană posterioară + efect de masă, HSD + hematorm intracerebral

Hemoragie subarahnoidiană, leziuni ischemice

Tratament intensiv de susținere a funcțiilor vitale

Tratament medical specific al leziunilor asociate

Tratament medical

Tratament chirurgical

Dispensarizare medic de familie / pediatru

Dispensarizare neurochirurgicală

Abrevieri: HSD = hematorm subdural

1.3 HEMATOMUL EXTRADURAL

HEMATOMUL EXTRADURAL = colecție sanguină constituită între tăblia internă osoasă și dura mater - dintr-o hemoragie arterială, venoasă sau din focarul de fractură.

CLINIC – tabloul clinic nu este specific; diagnosticul este radiologic:

- sindrom de HIC (greață, vărsături, diplopie, etc.);
- semne de disfuncție cerebrală focală, funcție de localizarea hematomului – cel mai frecvent semnele herniei cerebrale transtentoriale laterale (uncale);
- prezentarea tipică clasică (10 – 27 %) – secvență: TCC relativ minor / scurtă pierdere de conștiință posttraumatic / interval liber de câteva ore / tulburări de conștiință, hemipareză contralaterală și midriază ipsilaterală / neutrata – decerebrare, hipertensiune arterială, tulburări respiratorii, bradicardie și deces;
- la copii - céfalee, urmată de somnolență și confuzie.

Hematomul extradural tardiv - nu este prezent pe CT scan-ul initial, dar se identifică pe cele ulterioare. Factori de risc: scăderea presiunii intracraiene prin mijloace medicale (diuretice osmotice) și/sau chirurgicale (evacuarea unui hematorm intracranian contralateral), corectarea rapidă a șocului, coagulopatii.

Hematomul extradural al fosei craniene posterioare – de obicei necesită tratament chirurgical de urgență.

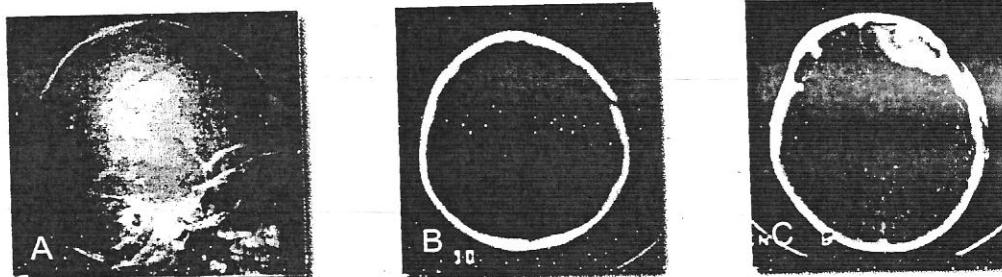

Fig. 1.3.1 Traumatism craniocerebral cu fractură frontoparietală stângă și hematorm extradural frontal stâng.

A – Radiografie craniana. B – CT craniian în fereastră osoasă. C – CT cerebral nativ.

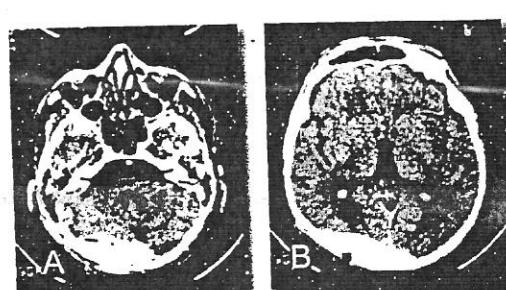

Fig. 1.3.2. Traumatism craniocerebral cu fractură occipitală dreaptă, leziune a sinusului venos transvers drept și hematorm extradural extins infratentorial și supratentorial.
A, B – CT cerebral nativ.

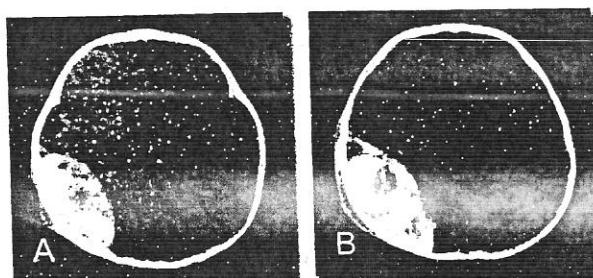
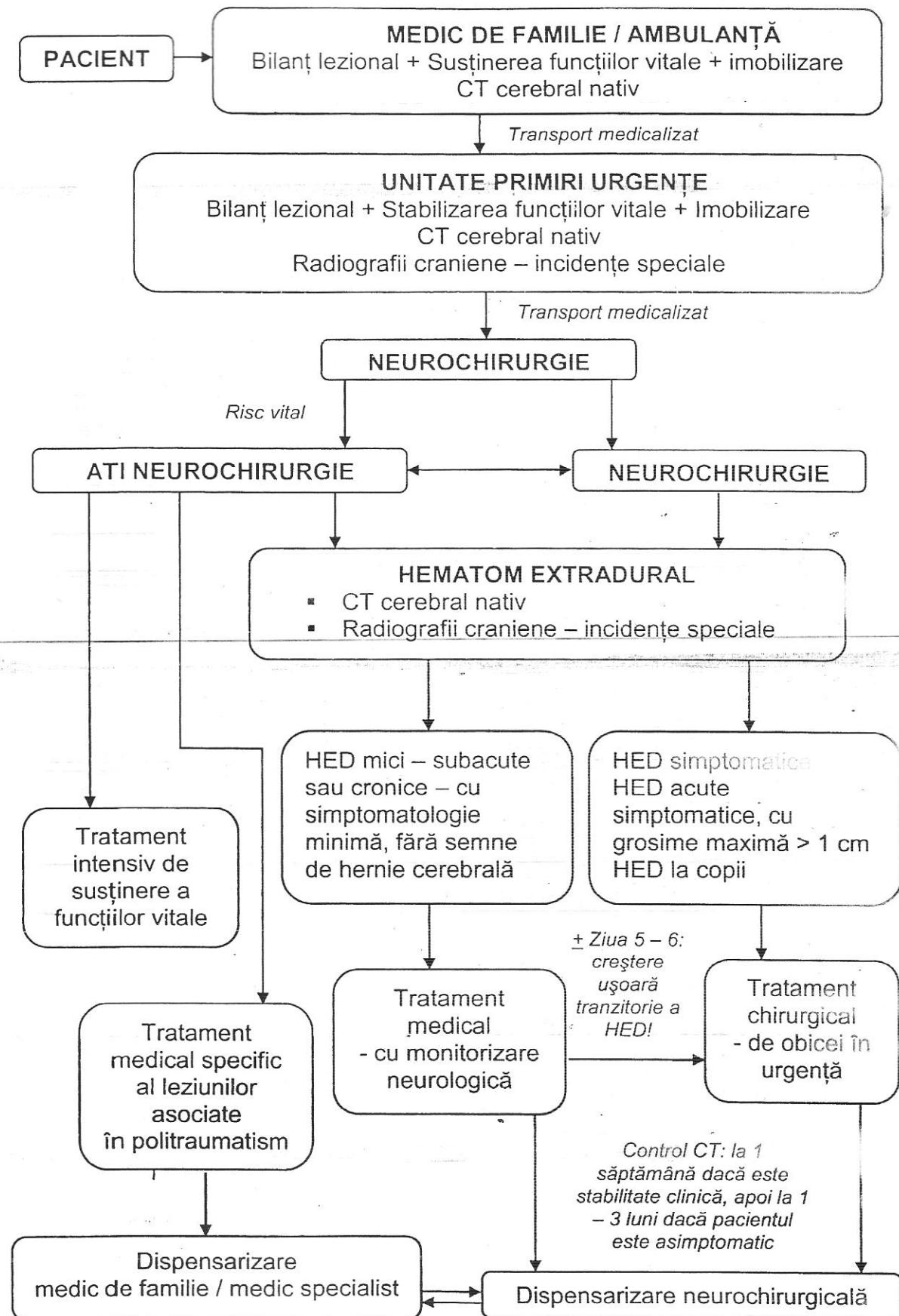

Fig. 1.3.3. Traumatism craniocerebral cu fractură parietală dreaptă și hematorm extradural voluminos.
A, B – CT cerebral nativ.

Abrevieri: HED = hematom extradural

1.4 HEMATOMUL SUBDURAL ACUT

HEMATOMUL SUBDURAL ACUT = colecție sanguină constituită între dura mater și encefal, adeseori cu efect compresiv cerebral, expresia clinică apărând după TCC la 1 - 3 zile – dintr-o hemoragie prin dilacerare cerebrală sau prin ruptura unui vas de suprafață. Forța impactului este de obicei mai mare, iar leziunile craniocerebrale asociate sunt de obicei mai grave.

CLINIC – tabloul clinic nu este specific; diagnosticul este radiologic:

- sindrom de HIC (greață, vărsături, diplopie, etc.);
- semne de disfuncție cerebrală focală, funcție de localizarea hematomului – cel mai frecvent semnele herniei cerebrale transtentoriale laterale (uncale);
- la sugar – de obicei TCC minor, fără pierdere inițială de conștiință: copilul cade pe spate din ortostatism sau din poziție șezând, tipă imediat și în interval de câteva minute – o oră dezvoltă o criză epileptică generalizată ± hemoragii preretiniene sau retiniene.

Hematomul subdural acut tardiv - nu este prezent pe CT scan-ul inițial, dar se identifică pe cele ulterioare.

Factori de risc: consumul cronic de alcool, scăderea presiunii intracraniene prin mijloace medicale (diuretice osmotice) și/sau chirurgicale (evacuarea unui hematom intracranian contralateral), hematom intracerebral, coagulopatii.

Hematomul subdural acut al sugarului – copiii sunt în pericol de a dezvolta soc hipovolemic preoperator sau intraoperator.

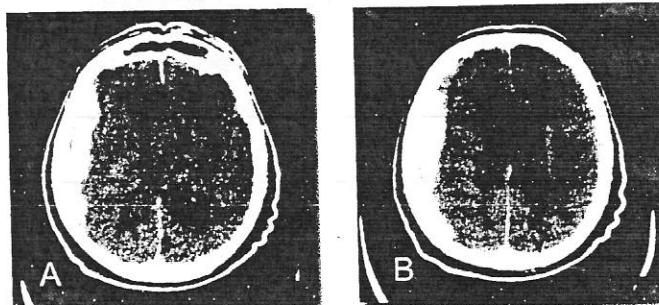

Fig. 1.4.1 Traumatism craniocerebral. Hematom subdural acut de emisfer drept. A și B – CT cerebral nativ.

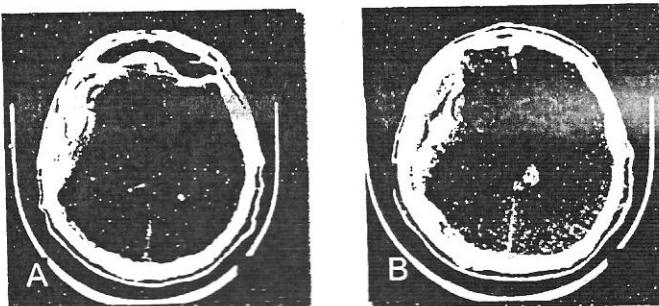
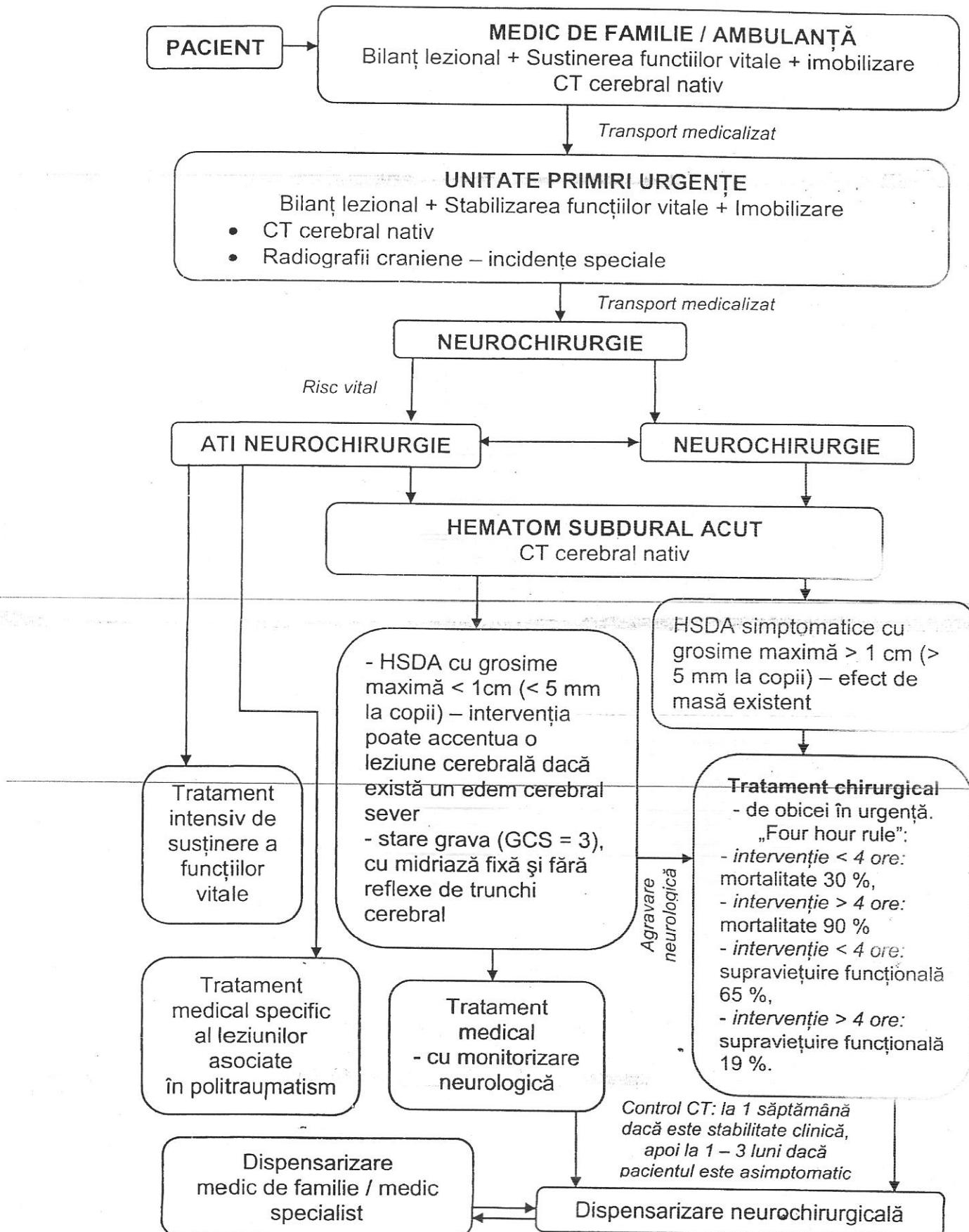

Fig. 1.4.2 Traumatism craniocerebral. Hematom subdural acut de emisfer drept. Hemoragie intraventriculară (la nivelul ventriculului lateral drept, care este comprimat și deplasat contralateral). A și B – CT cerebral nativ.

Abrevieri: HSDA = hematom subdural acut

1.5 HEMATOMUL SUBDURAL CRONIC

HEMATOMUL SUBDURAL CRONIC = colecție sanguină constituță între dura mater și encefal, adeseori cu efect compresiv cerebral, expresia clinică apărând după TCC la 3 săptămâni. Apare de obicei la vârstnici (media de vârstă este de 63 de ani).

FACTORI DE RISC:

- consumul cronic de alcool;
- crizele epileptice cu TCC consecutive;
- drenajele lichidului cefalorahidian;
- coagulopatiile sau terapia anticoagulantă;
- pacienții cu risc de cădere (de exemplu, cu hemiplegie prin AVC).

CLINIC – tabloul clinic nu este specific; diagnosticul este radiologic:

- grad 0 - neurologic normal;
- grad 1 - conștient și orientat sau simptomatologie ușoară, incluzând céfalee, asimetrie a reflexelor sau crize epileptice;
- grad 2 - letargic sau dezorientat, cu deficit neurologic variabil (hemipareză);
- grad 3 - stupor, însă răspunde adecvat la stimuli nociceptivi sau semne focale severe (hemiplegie);
- grad 4 - comatos; decerebrare sau decorticare.

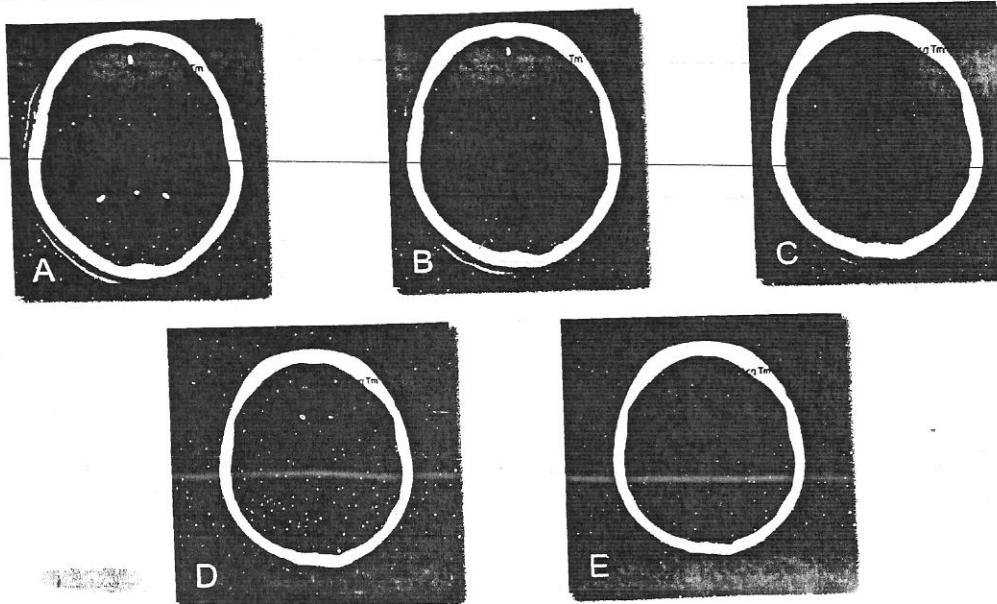
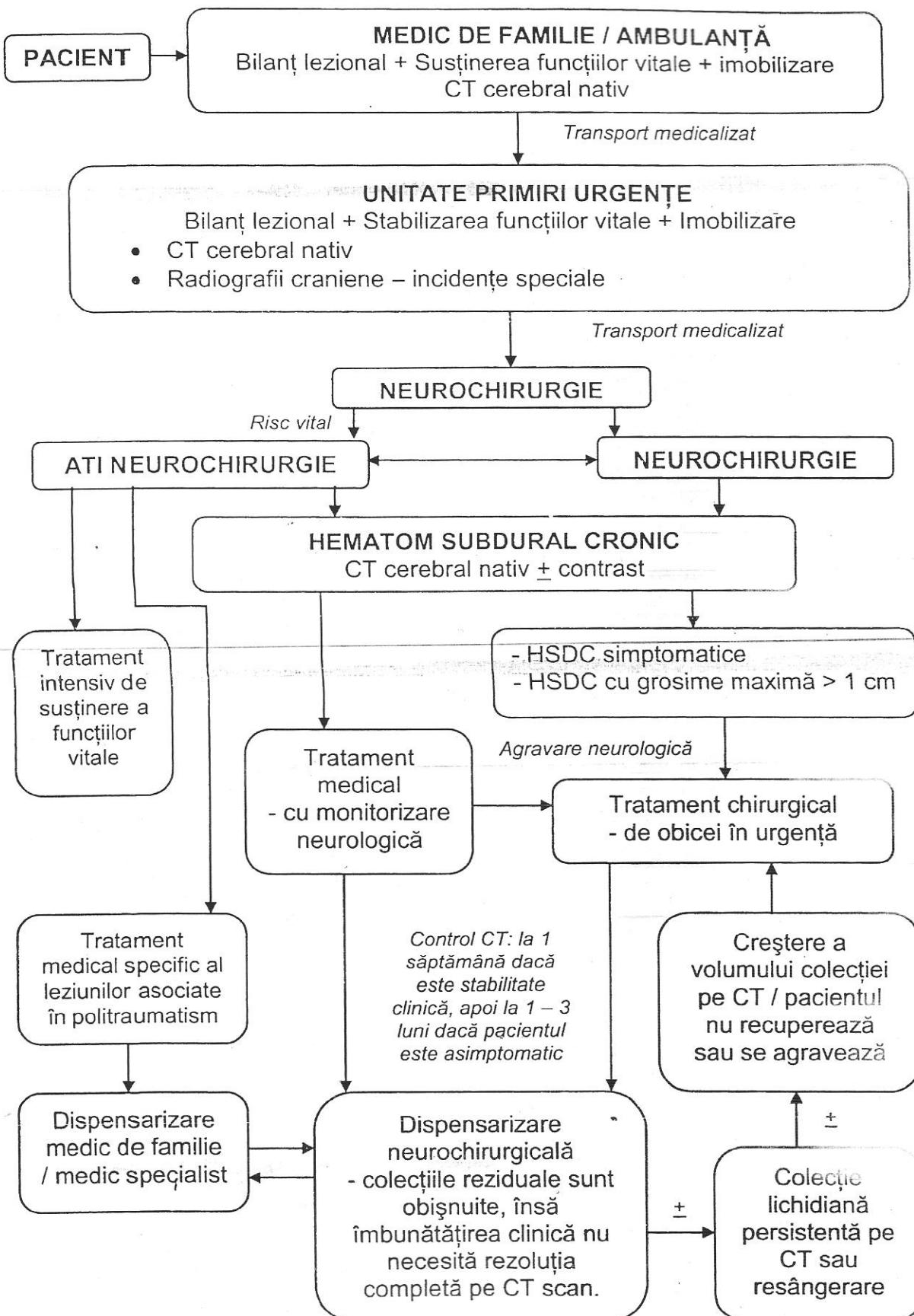

Fig. 1.5.1 Traumatism craniocerebral; hematom subdural de emisfer stâng – CT cerebral.

A, B, C – Colecție lichidiană subdurală hipodensă semilunară, cu efect de masă asupra sistemului ventricular și a structurilor liniei mediane. D, E – Se observă existența unei pneumocefalii interemisferic anterior.

Abrevieri: HSDC = hematom subdural cronic

1.6 FRACTURI CRANIENE

FRACTURI CRANIENE – TIPURI PARTICULARE:

- *fracturi craniene intruzive* – sunt asociate cu risc de leziune durală și/sau cerebrală;
- *fracturi ale bazei craniului* – fracturile stâncii temporale (longitudinale, transversale sau mixte) sunt asociate cu risc de leziuni ale structurilor otice sau ale nervilor facial și acustico-vestibular;
- *fracturi craniofaciale* – fracturile frontale cu interesarea peretelui posterior al sinusului frontal sunt asociate cu risc de infectie intracraniană;
- *fracturi progresive* – linie de fractură care se largeste în evoluție (la copilul mic);
- *fracturi diastatice* – separă suturile (mai ales la copilul mic).

CLINIC:

- traumatism craniocerebral deschis sau închis;
- deformarea structurilor anatomici – echimoze, contuzii, plăgi, fistulă LCR;
- ± deficite neurologice;
- ± sindrom infecțios.

INDICAȚII CHIRURGICALE:

- *fracturi craniene intruzive*:
 - decalare a tăbliei craniene $> 8 - 10$ mm (sau $>$ grosimea craniului) – cu excepția fracturilor supraiacente sinusurilor durale, mai ales dacă nu există deficite neurologice sau fistulă LCR;
 - deficit neurologic ca urmare a leziunilor cerebrale;
 - fistulă LCR;
 - ± fractura deschisă.
- *fracturi ale bazei craniului* asociate cu:
 - anevrisme posttraumatici;
 - fistulă carotido-cavernoasă;
 - fistulă LCR;
 - meningită sau abces cerebral;
 - deformări cosmetice;
 - anumite paralizii faciale posttraumatici.
- *fracturi craniofaciale*:
 - fracturi ale peretelui posterior al sinusului frontal.
- *fracturi craniene progresive* – la copil.

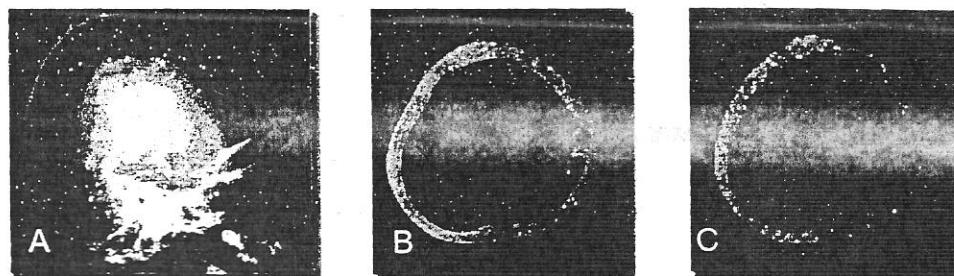
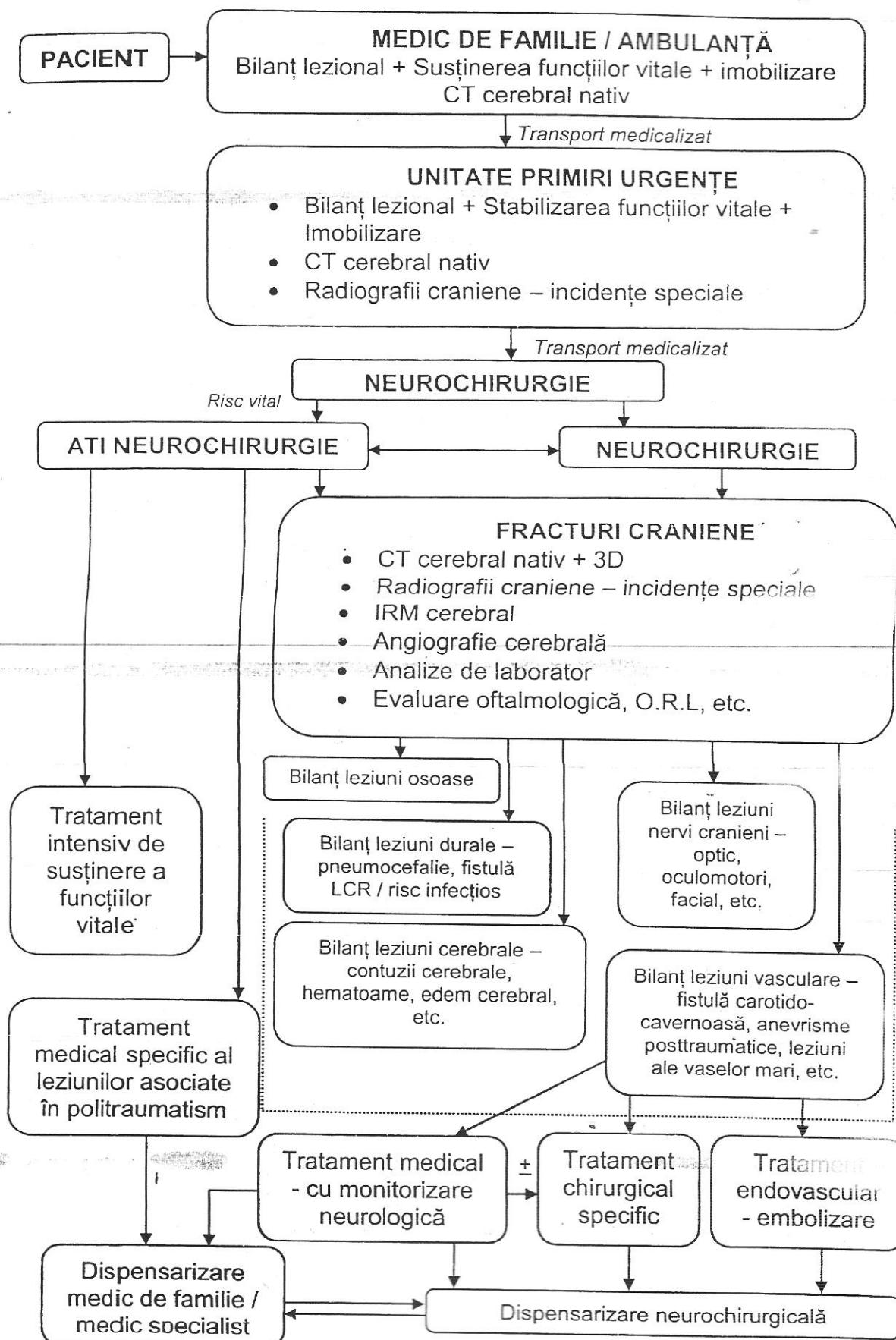

Fig. 1.6.1 Traumatism craniocerebral cu fractură intruzivă parietală stângă și mică zonă de contuzie cerebrală subjacentă.

A – Radiografie craniană (incidentă laterală). B – CT cranian în fereastra osoasă. C – CT cerebral nativ.

Abrevieri: HSDA = hematom subdural acut

1.7 PLĂGI CRANIOCEREBRALE

PLAGA CRANIOCEREBRALĂ = plagă cu interesarea țesuturilor moi craniene, a craniului, a meningeelor și structurilor nervoase intracraiene – leziunea este determinată de pătrunderea intracraniană a unui corp străin sau a unei eschile osoase. Pot exista:

- leziuni primare: leziuni diverse ale țesuturilor moi craniene, fracturi osoase (intruzive, cominutive), leziuni ale meningeelor, leziuni cerebrale și leziuni vasculare;
- leziuni secundare: edem cerebral, hemoragie intracraniană prin leziuni vasculare, coagulare intravasculară diseminată, etc.;
- complicații tardive: infecții epicraiene, abces cerebral, fistule la nivelul plăgii craniocerebrale, anevrism posttraumatic, crize epileptice, etc.

CLINIC – tabloul clinic nu este specific, diagnosticul este radiologic:

- sindrom de hipertensiune intracraniană (greață, vărsături, diplopie, etc.);
- tulburări ale conștiinței;
- semne de disfuncție cerebrală focală, funcție de localizarea plăgii craniocerebrale.

CONSIDERATII SPECIFICE – pot exista:

- puncte de penetrare criptice la nivelul orbitei sau al nasului – cu obiecte ascuțite;
- penetrare cu obiecte radiotransparente;
- probleme legate de obiecte penetrante care protruzionează la locul de intrare – este riscantă îndepărțarea în afara sălii de operație!

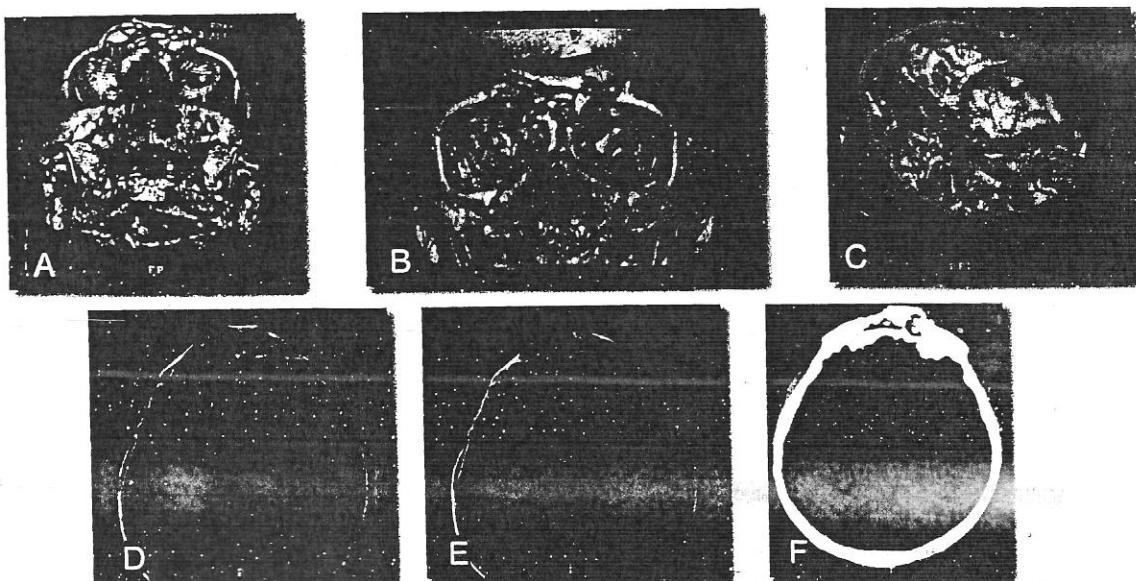
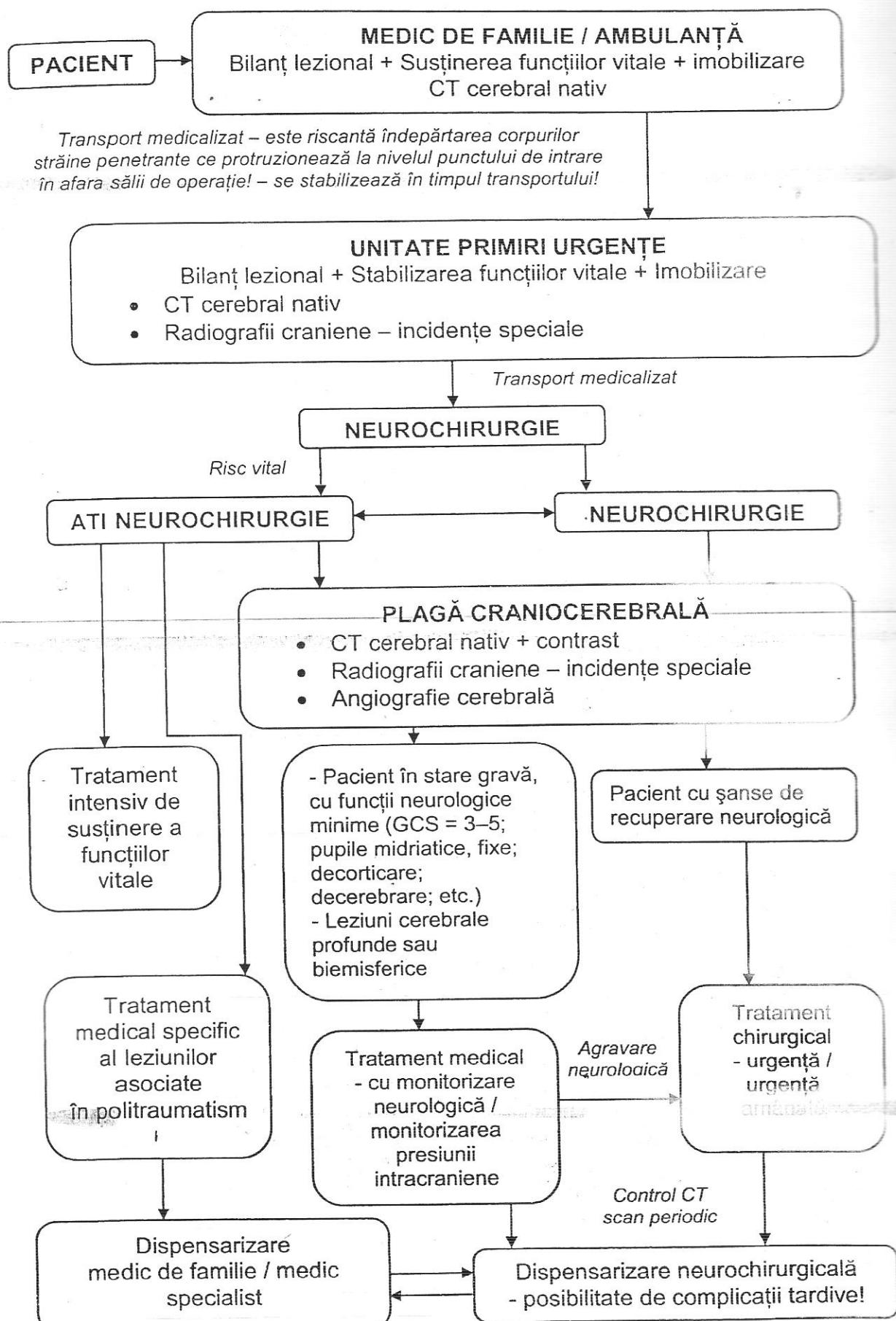

Fig. 1.7.1 Plagă craniocerebrală frontală mediană – fractură complexă frontoorbitonazală (cu fracturi ale pereților anteriori și posteriori ai sinusurilor aerice frontale), secțiune durală cu fistulă LCR nazală, contuzie cerebrală edematoasă frontobazală bilaterală.
A, B, C – CT cranian cu reconstrucție tridimensională. D, E – CT cranian în fereastră osoasă. F – CT cranian nativ.

1.8 TRAUMATISME VERTEBROMEDULARE CERVICALE

Sunt leziuni traumaticice ale complexului osteoligamentar și/sau medular, la nivelul coloanei vertebrale cervicale, izolate sau în cadrul unui politraumatism.

CLINIC: Apar: dureri vertebrale în regiunea afectată, limitarea mobilității zonei, deficite neurologice senzitive și motorii cu nivel neurologic corespunzător regiunii afectate: tetrapareza/tetraplegia, sindroame radiculare uni sau bilaterale, sindroame cordonale, tulburări sfincteriene (glob vezical), insuficiență respiratorie, pareza intestinală.

Asocierea cu alte leziuni traumaticice însotite de comă sau soc traumatic, presupune evaluarea atentă imediat după momentul accidentului, descarcerarea, deșocarea, imobilizarea cu guler cervical, și apoi targă gonflabilă, transportul la cea mai apropiată unitate UPU, și rezolvarea priorităților terapeutice vitale: au prioritate de tratament leziunile vitale ale toracelui, abdomenului și vaselor mari sanguine.

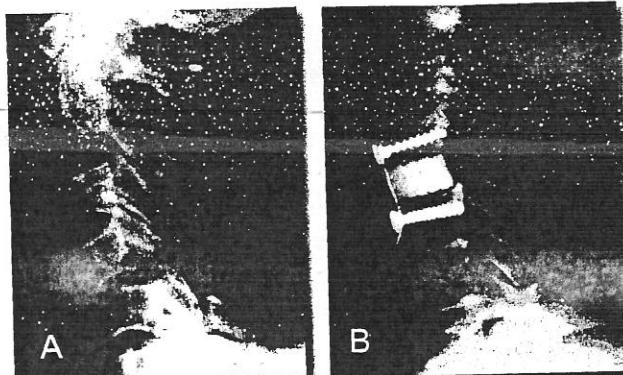

Fig. 1.8.1 Fractură-luxație C₄C₅.

A – Radiografie preoperatorie a coloanei vertebrale cervicale în incidentă laterală.
B – Radiografie postoperatorie a coloanei vertebrale cervicale în incidentă laterală (după decompresiune, reducere și osteosinteză).

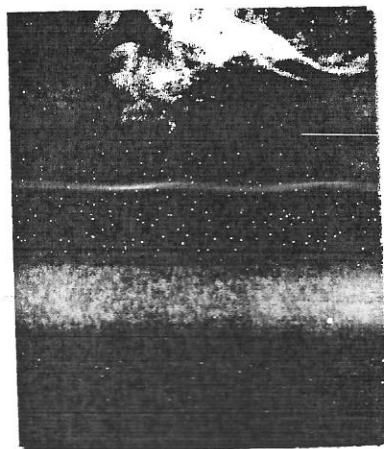
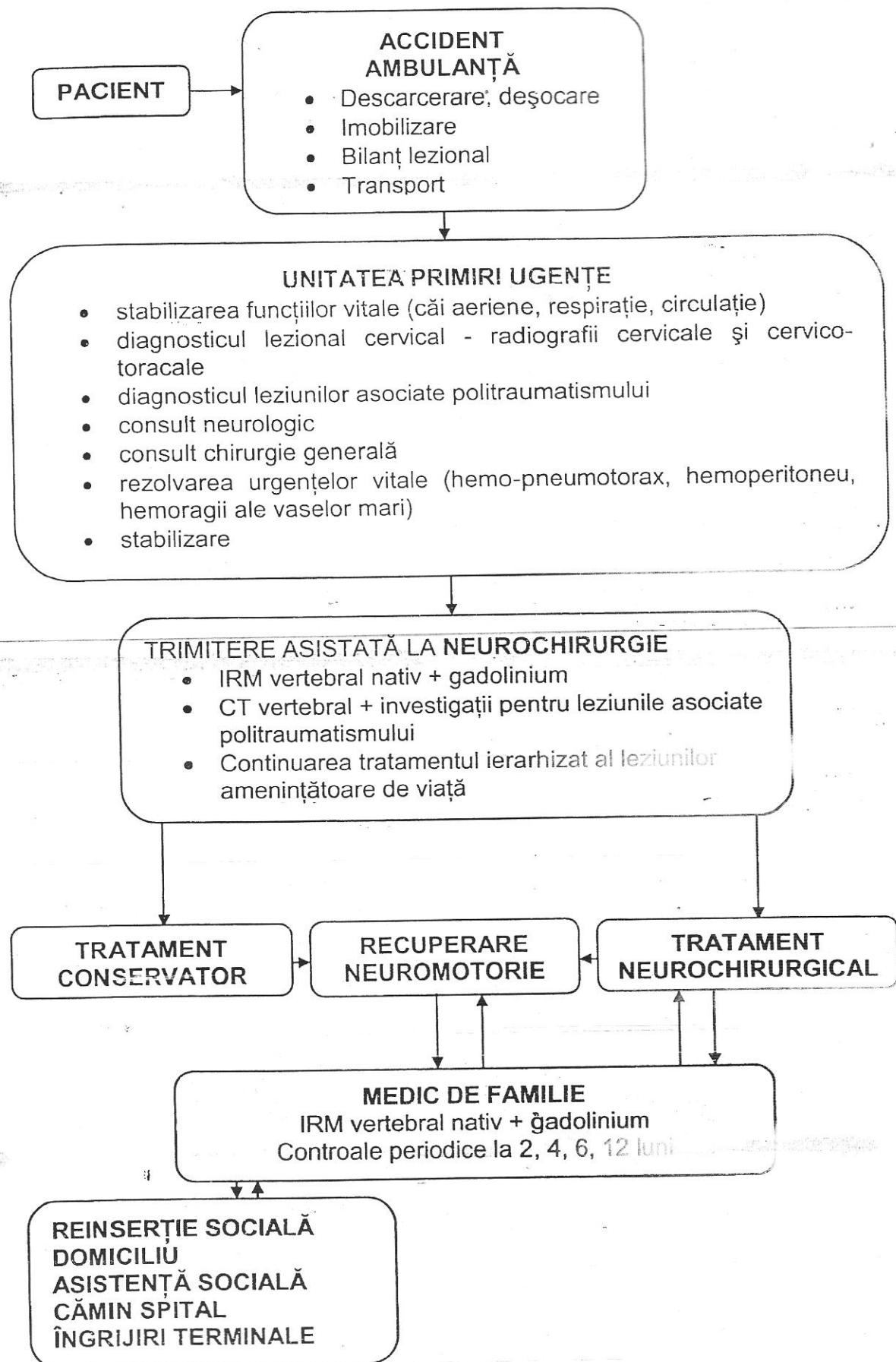

Fig. 1.8.2 Fractură a vertebrei C₂ (spondilolistezis traumatic al axisului sau "hangman's fracture") – radiografie a coloanei vertebrale cervicale în incidentă laterală (fractură la nivelul pars interarticularis cu ruptură ligamentară și leziune discală C₂C₃, ceea ce determină spondilolistezis C₂C₃).

1.9 TRAUMATISME VERTEBROMEDULARE TORACALE

Sunt leziuni traumatici ale complexului osteoligamentar și/sau medular, la nivelul coloanei vertebrale toracale, izolate sau în cadrul unui politraumatism.

CLINIC: Apar: dureri vertebrale în regiunea afectată, deficite neurologice senzitive și motorii cu nivel neurologic corespunzător regiunii afectate: parapareza/paraplegia, sindroame radiculare uni sau bilaterale, sindroame cordonale, tulburări sfincteriene (glob vezical), insuficiență respiratorie, pareză intestinală.

Asocierea cu alte leziuni traumatici însotite de comă sau soc traumatic, presupune evaluarea atentă imediat după momentul accidentului, descarcerarea, deșocarea, imobilizarea pe targă gonflabilă, transportul la cea mai apropiată unitate UPU, și rezolvarea priorităților terapeutice vitale: au prioritate de tratament leziunile vitale ale toracelui, abdomenului și ale vaselor mari sanguine.

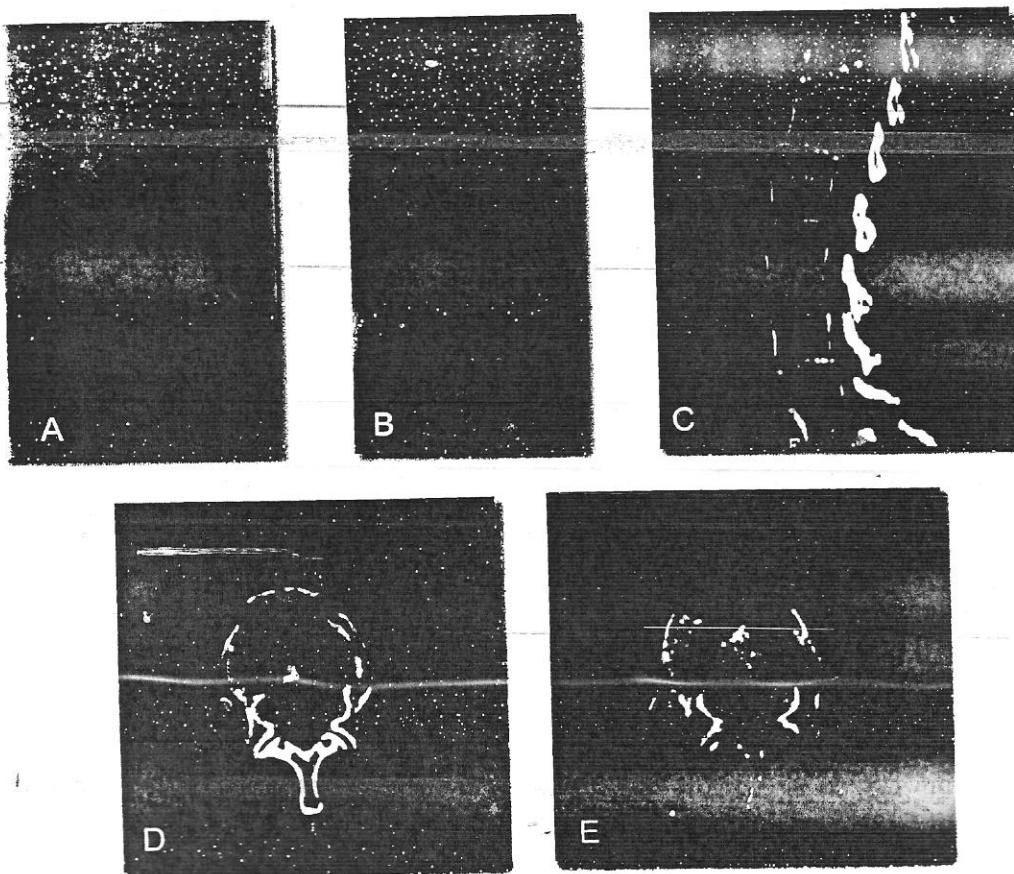
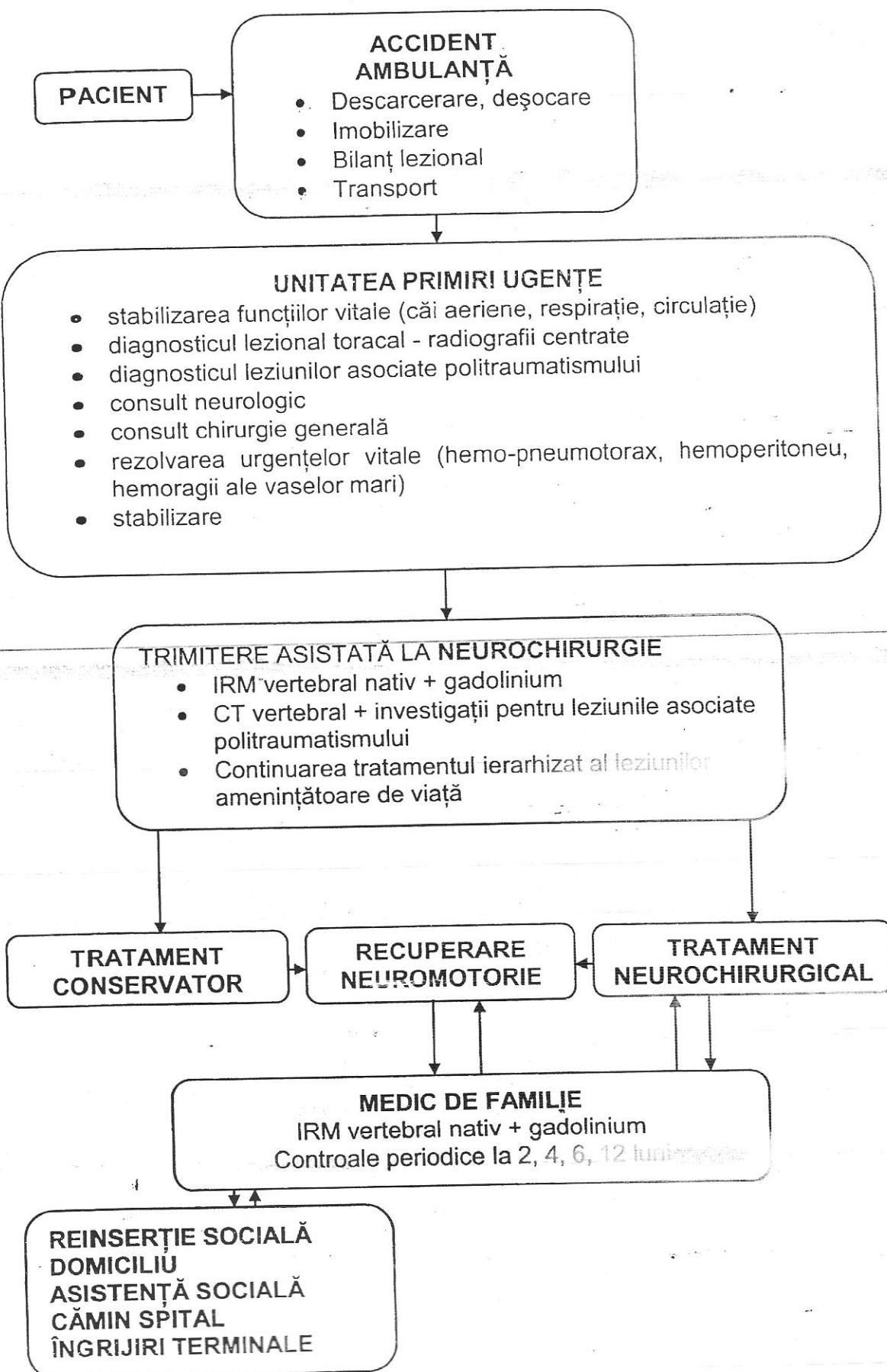

Fig. 1.9.1 Fractură cominutivă a vertebrei T₁₂.

A, B – Radiografie a coloanei vertebrale toracolombare (incidentă anteroposterioară și laterală). C – CT toracolombar (reconstrucție sagitală). D, E – CT centrat la nivelul verteblei T₁₂ (fereastră osoasă).

1.10 TRAUMATISME VERTEBROMEDULARE LOMBARE ȘI SACRATE

Sunt leziuni traumaticе ale complexului osteoligamentar și/sau medular, la nivelul coloanei vertebrale lombare și/sau sacrate, izolate sau în cadrul unui politraumatism.

CLINIC apar: dureri vertebrale în regiunea afectată, deficite neurologice senzitive și motorii cu nivel neurologic corespunzător regiunii afectate: parapareza/paraplegia, sindromul de „coadă de cal”, sindroame radiculare uni sau bilaterale, tulburări sfincteriene vezicale și anale.

Asocierea cu alte leziuni traumaticе însоit  de comă sau  oc traumatic, presupune... evaluarea atentă imediat după momentul accidentului, descarcerarea, deșocarea, imobilizarea pe targă gonflabilă, transportul la cea mai apropiată unitate UPU, și rezolvarea priorit tilor terapeutice vitale: au prioritate de tratament leziunile vitale ale toracelui, abdomenului și ale vaselor mari sanguine.

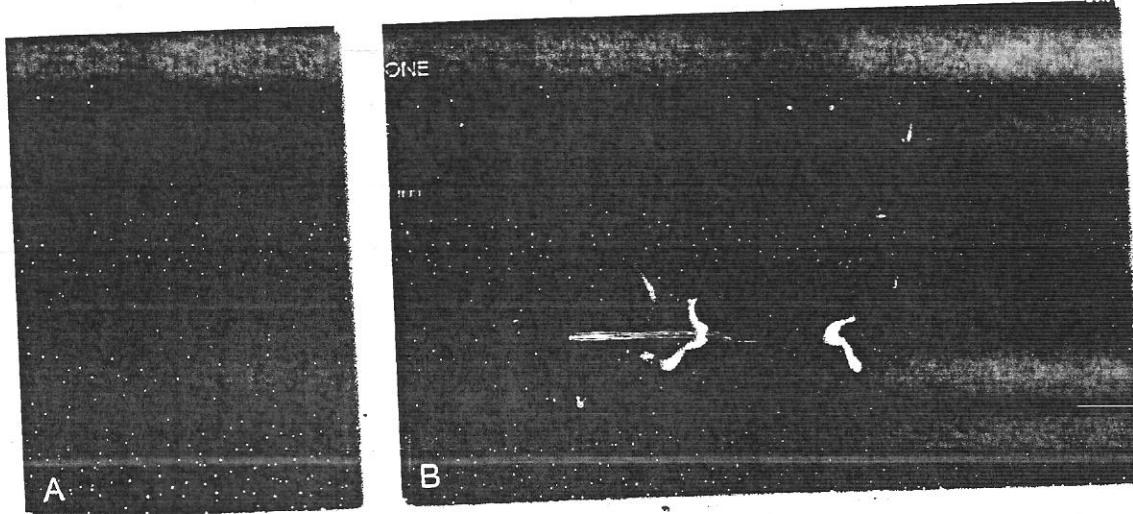
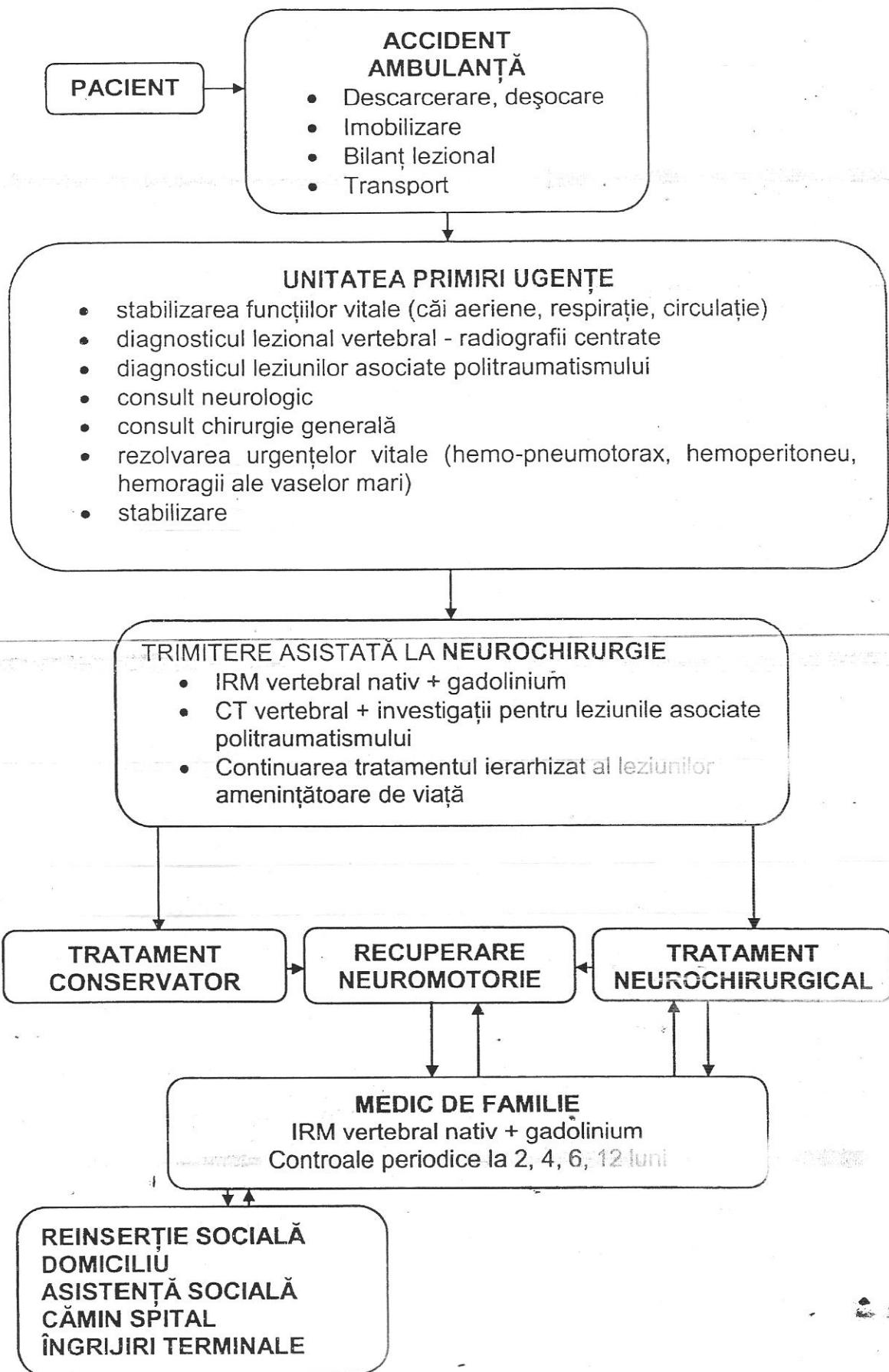

Fig. 1.10.1 Fractură cominutivă a vertebrei L₄ cu dislocare (retrolistezis al vertebrei L₃ pe vertebra L₄).

A – Radiografie a coloanei vertebrale lombare (incidentă laterală). B – CT lombar centrat la nivelul vertebrei L₄ (se remarcă protruzia fragmentelor osoase în canalul r hidian, al cărui lumen este îngustat).

1.11 TRAUMATISME ALE PLEXURIILOR NERVOASE ȘI ALE NERVIILOR PERIFERICI

Pot fi izolate (traumatisme directe deshise și închise) sau asociate unor leziuni complexe traumaticе ale coloanei vertebrale, centurii scapulare, bazinului și membrelor.

Diagnosticul este dificil în situația pacientului comatos politraumatizat.

Leziunile deschise beneficiază de explorare de urgență, toaletă, și neurorafie primară, efectuate în cadrul procedurilor de tratament ale membrelor strivite sau secționate.

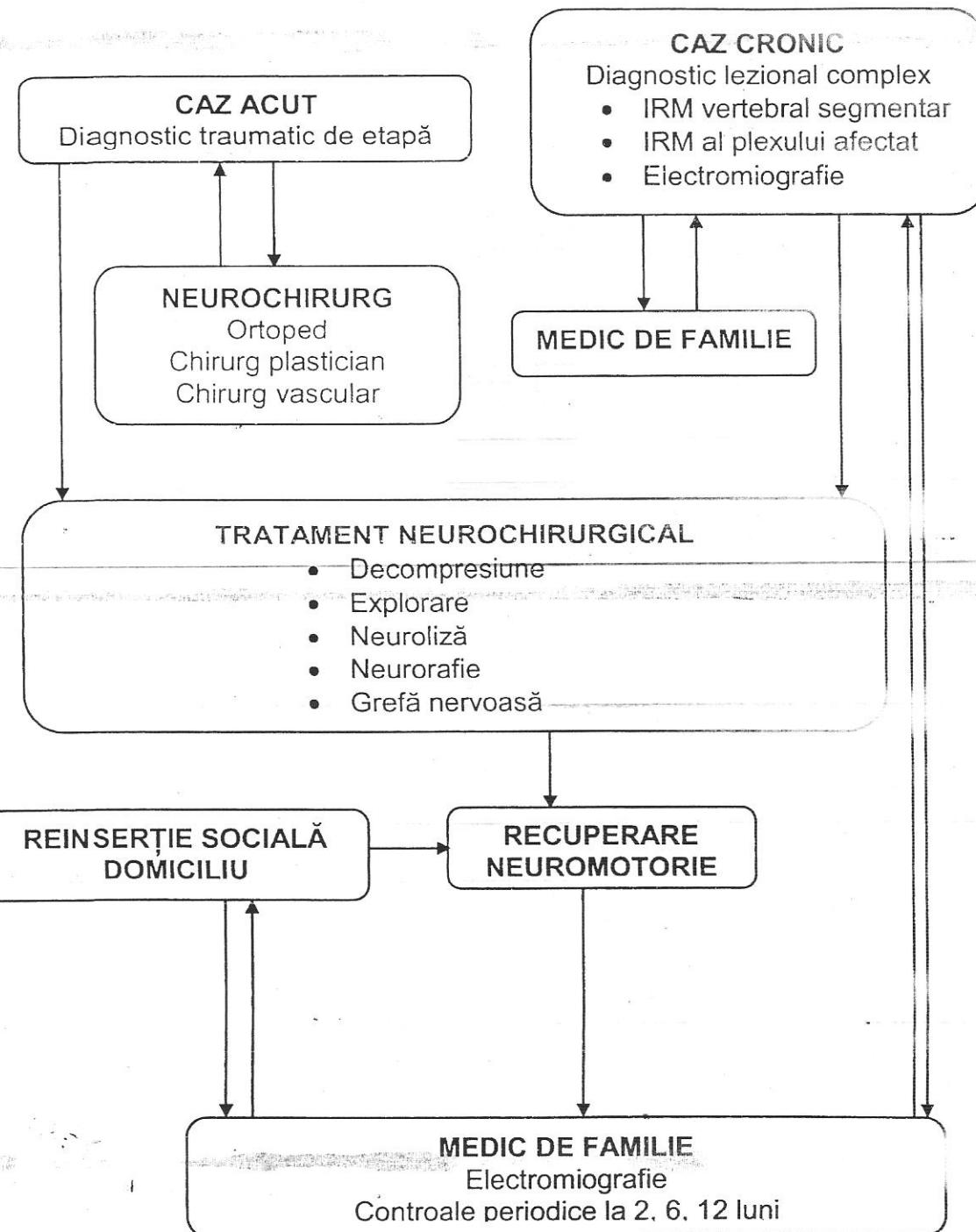
Leziunile închise ale nervilor și plexurilor nervoase beneficiază de decompresiune de urgență în cazul acumulărilor sanguine (sindroame compartimentale); explorarea chirurgicală și/sau tratamentul curativ se efectuează după stabilizarea leziunilor (debridări, excizia nevroamelor, neurorafii secundare, grefe nervoase, etc).

Sistemul de grading Sunderland al leziunilor traumaticе a nervilor periferici se face în funcție de gradul de afectare a învelișului nervului și orientează asupra prognosticului leziunii nervoase.

SCALA SUNDERLAND

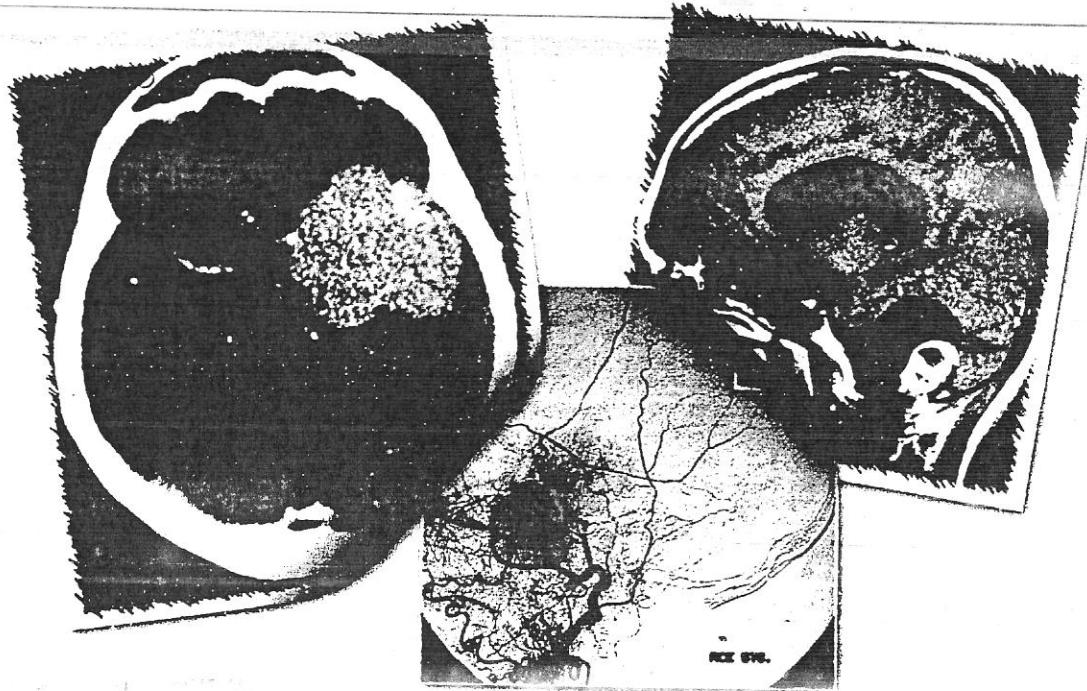
- **Grad I** – învelișuri păstrate, doar întrerupere funcțională;
- **Grad II** – leziune axonală, întreruperea tecii de mielină, cu învelișuri de suport intacte;
- **Grad III** – endonerv rupt; epinerv și perinerv intact;
- **Grad IV** – Toate elementele neurale și de suport întrerupte, epinerv intact;
- **Grad V** – transsecțiune completă, cu pierderea continuității nervului;
- **Grad VI** – leziuni mixte.

Prognosticul este cu atât mai rezervat cu cât leziunea este mai evoluată în sistemul de grading, astfel pentru o leziune de grad I, se așteaptă ca recuperarea să fie totală în 4 – 6 săptămâni, iar pentru o leziune de grad III, recuperarea este de obicei întârziată și incompletă. Leziunile de grad IV și V necesită intervenție chirurgicală și grefon nervos.

CAPITOLUL 2

PATOLOGIA TUMORALĂ NEUROCHIRURGICALĂ

2.1 TUMORI INTRACRANIENE

TUMORILE INTRACRANIENE = procese înlocuitoare de spațiu, benigne sau maligne, dezvoltate în interiorul cutiei craniene, unde dislocă sau invadază structurile nervoase (encefal, trunchi cerebral, nervi cranieni) și vasculare (artere, vene, sinusuri venoase).

CLINIC: apare céfalee refractoră la tratament, tulburări psihice, deficite neurologice motorii și/sau senzitive focale, crize epileptice, afectări ale nervilor cranieni.

- tumorile benigne prezintă simptome cu evoluție lentă (luni, ani);
- tumorile maligne prezintă simptome și sindroame de agravare rapidă (săptămâni, luni);
- netratate conduce la comă și deces.

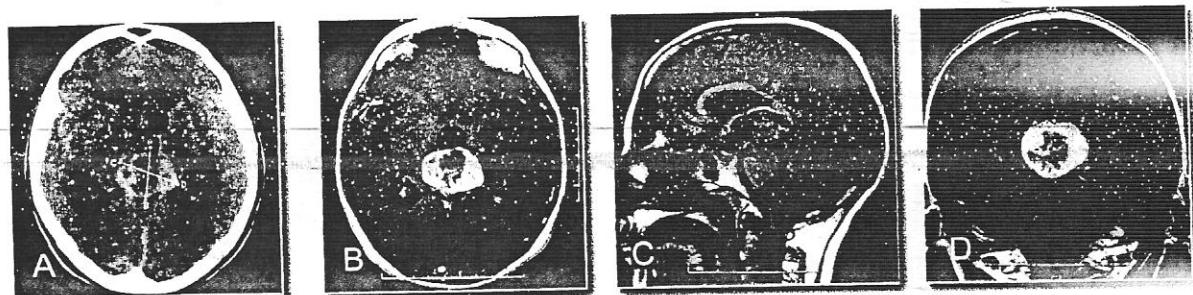

Fig. 2.1.1 Astrocitom cu dezvoltare în interiorul ventriculului al III-lea și hidrocefalie internă secundară.

A – CT cerebral cu contrast. B, C, D – IRM cerebral (axial, sagital și coronal).

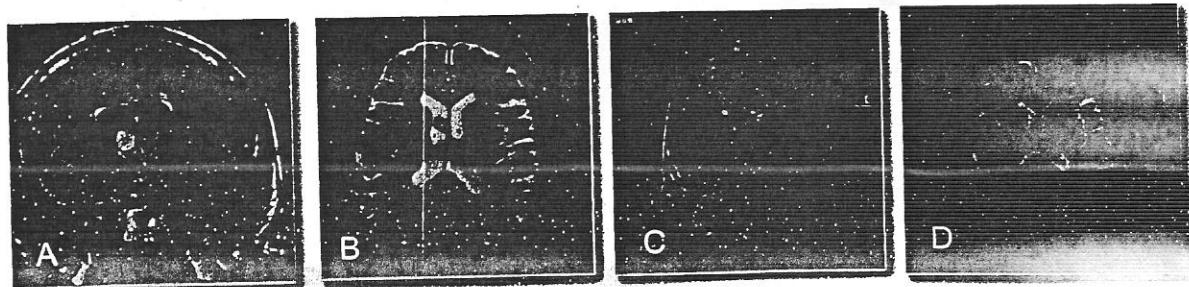
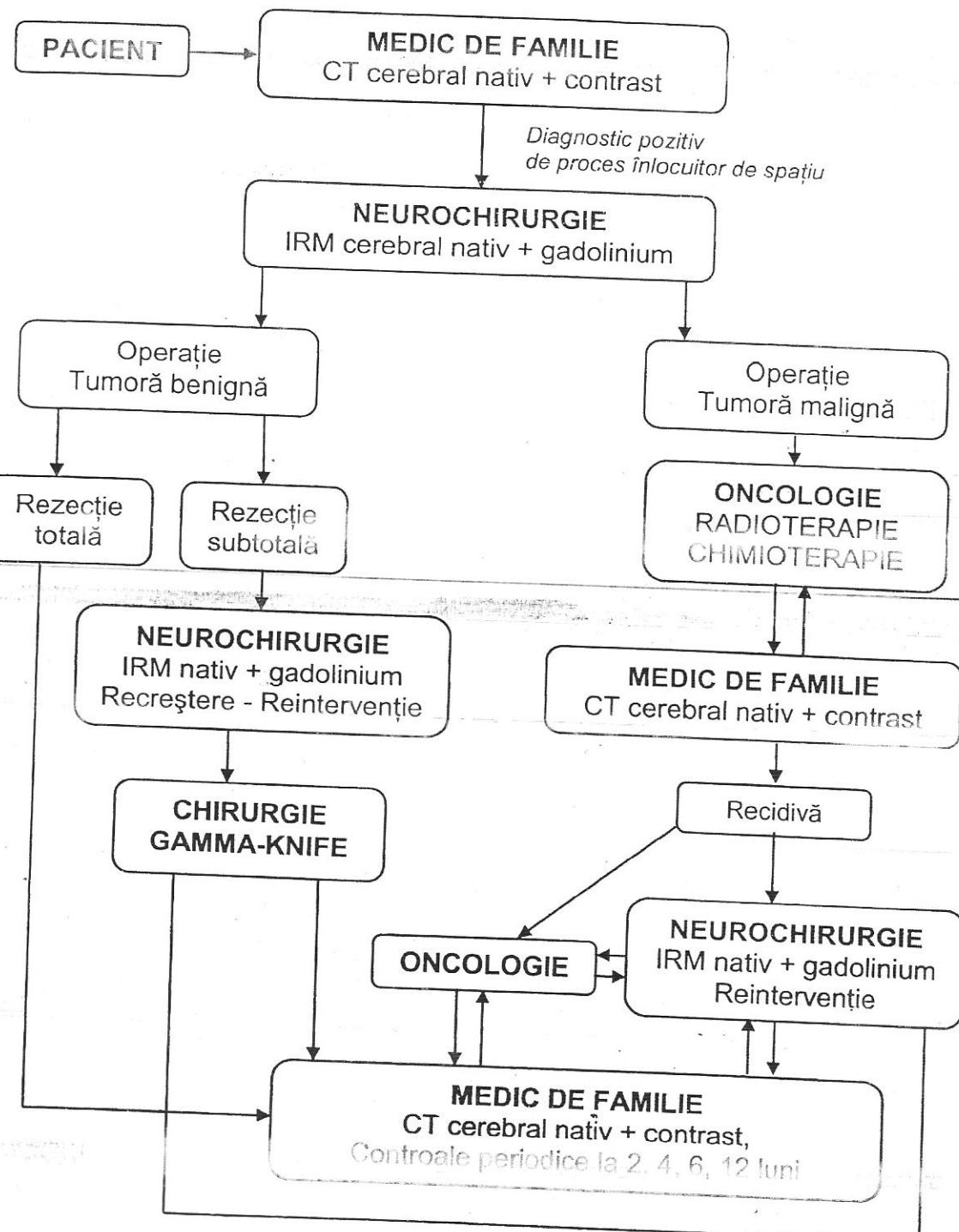

Fig. 2.1.2 Subependimom dezvoltat la nivelul ventriculului lateral drept. S-a intervenit chirurgical pe cale endoscopică ghidată stereotactic și s-a practicat excizia în totalitate a tumorii.

A, B – IRM cerebral preoperator (coronal și axial). C, D – IRM cerebral postoperator (coronal și axial).

2.2 TUMORI INTRACRANIENE ALE COPIILULUI

TUMORILE INTRACRANIENE ALE COPIILULUI = procese înlocuitoare de spațiu, benigne sau maligne, dezvoltate în interiorul cutiei craniene, unde dislocă sau invadă structurile nervoase și vasculare.

CLINIC:

- În perioada de vîrstă 0 – 1 an apare: macrocefalia, dehiscență suturilor și fontanelelor, întârziere de dezvoltare psihomotorie, sindrom de hipertensiune intracraniană, deficite neurologice motorii și/sau senzitive focale, crize epileptice, afectări ale nervilor cranieni.
- În perioada 1 - 6 ani predomină semnele de hipertensiune intracraniană, sindroamele ataxice, afectările de nervi cranieni, crizele epileptice, tulburările endocrine.
 - Sindromul HIC la copil necesită de urgență diagnostic diferențial cu afecțiuni chirurgicale abdominale acute.

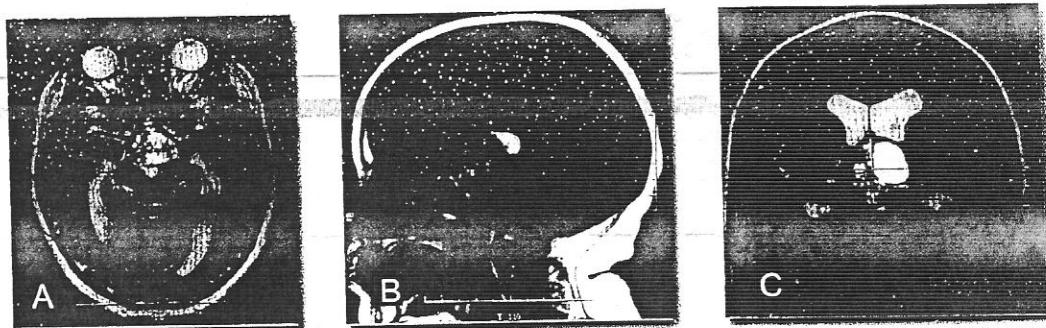

Fig. 2.2.1 Craniofaringiom supraselar cu extensie în ventriculul al III-lea (cu componentă preponderent solidă; există un chist posterosuperior).
A, B, C – IRM cerebral (axial, sagital și coronal).

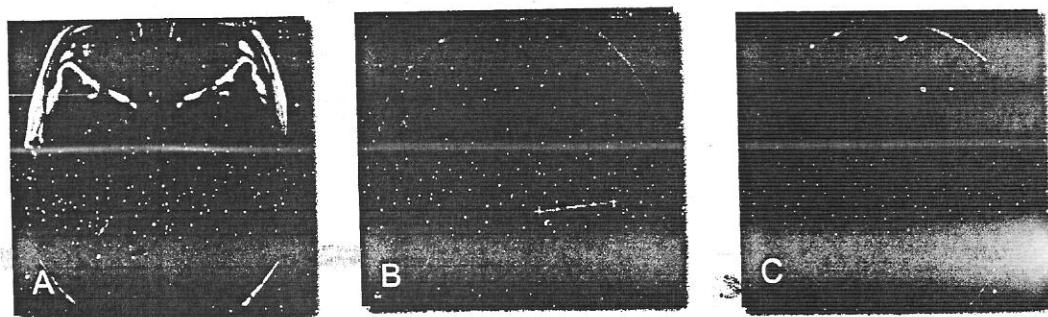
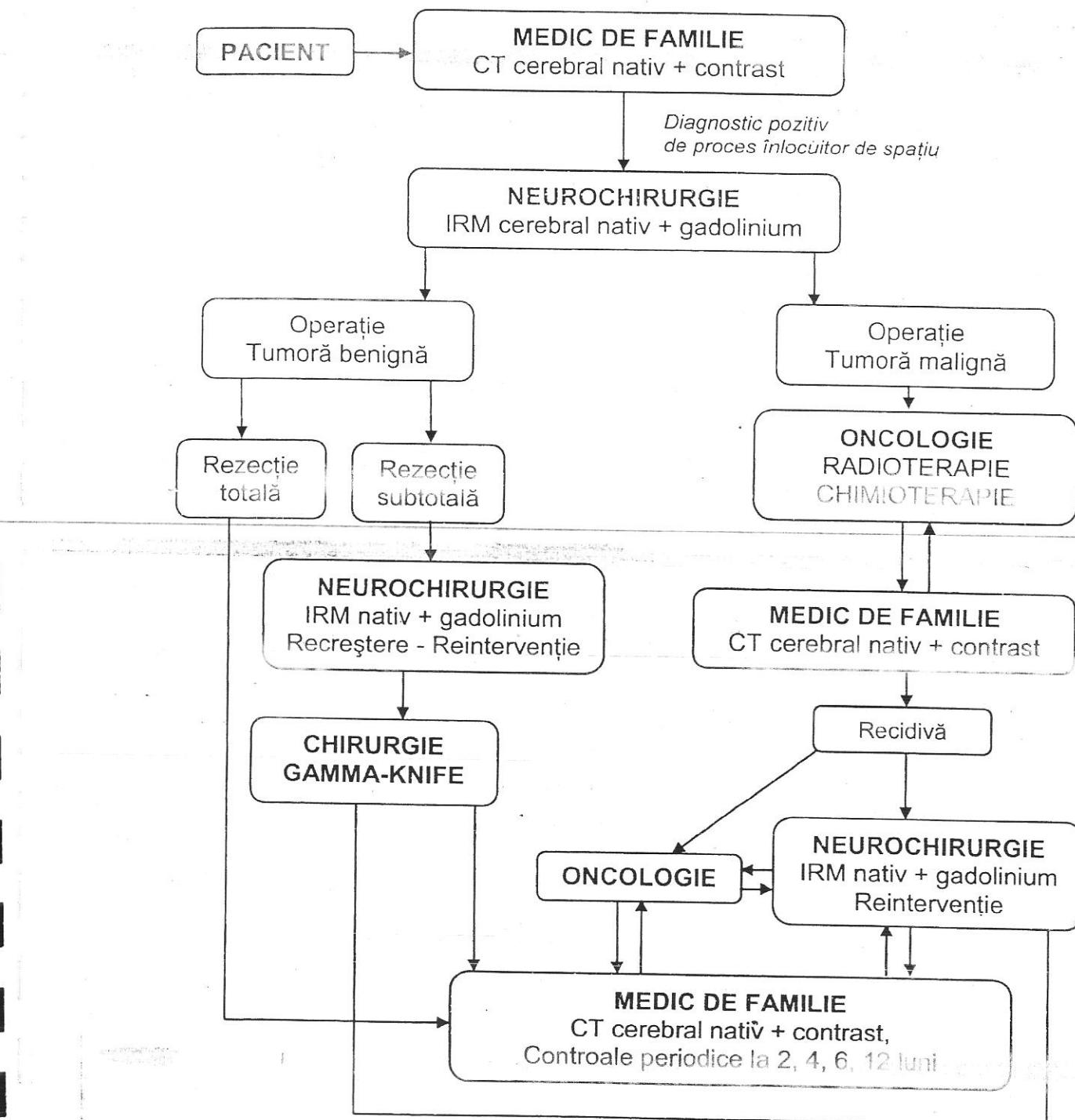

Fig. 2.2.2 Astrocytom cerebelos cu efect de masă asupra ventriculului al IV-lea și asupra structurilor trunchiului cerebral.
A, B, C – IRM cerebral în secvențe T₁, după administrarea de Gadolinium (axial, sagital și coronal).

2.3 TUMORI GLIALE

TUMORILE GLIALE = procese înlocuitoare de spațiu dezvoltate în interiorul cutiei craniene, unde dislocă și invadă structurile nervoase (encefal, trunchi cerebral, nervi cranieni), și vasculare (artere, vene, sinusuri venoase), având ca punct de plecare ţesutul glial de susținere al sistemului nervos. Sunt cele mai frecvente tumori primare ale sistemului nervos central la adult. Localizarea cea mai frecventă este infratentorială la copil (70%) și supratentorială la adult (70%). Sunt reprezentate de: ependimoame, astrocitoame, oligodendroglioame, oligoastrocitoame.

Prezintă 4 grade de malignitate, în funcție de gradul de infiltrare al creierului și de alterare a barierelor hematoencefalice:

- WHO - GRAD I - astrocitomul pilocitic;
- WHO - GRAD II - astrocitomul difuz de grad II;
- WHO - GRAD III - astrocitomul anaplastic;
- WHO - GRAD IV - glioblastomul multiform.

CLINIC apare céfalee, gătă, varsături, crize epileptice, deficite motorii, deficite senzitive, pierderea vederii (în cazul glioamelor optice). Evolutia lor este cu atât mai rapidă, cu cât gradul de malignitate este mai mare. Supraviețuirea este de ordinul anilor pentru glioamele de grad mic, și de ordinul lunilor, pentru cele agresive. Răspunsul la tratamentul multimodal este limitat și marcat de potentialul crescut de recidivă.

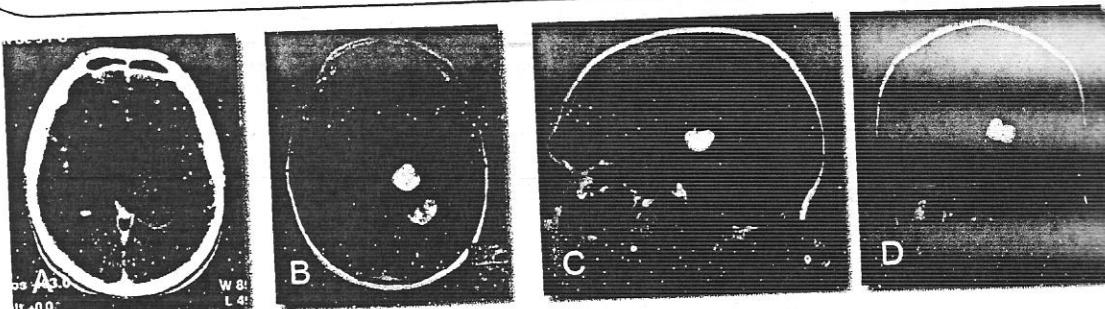

Fig. 2.3.1 Astrocitom grad III talamic stâng.
A – CT cerebral cu contrast. B, C, D – IRM cerebral în secvențe T₁, după administrare de Gadolinium (axial, sagital și coronal).

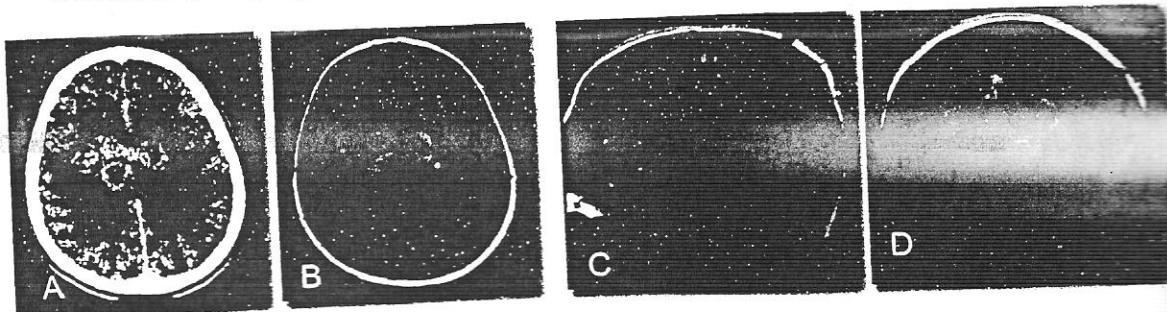
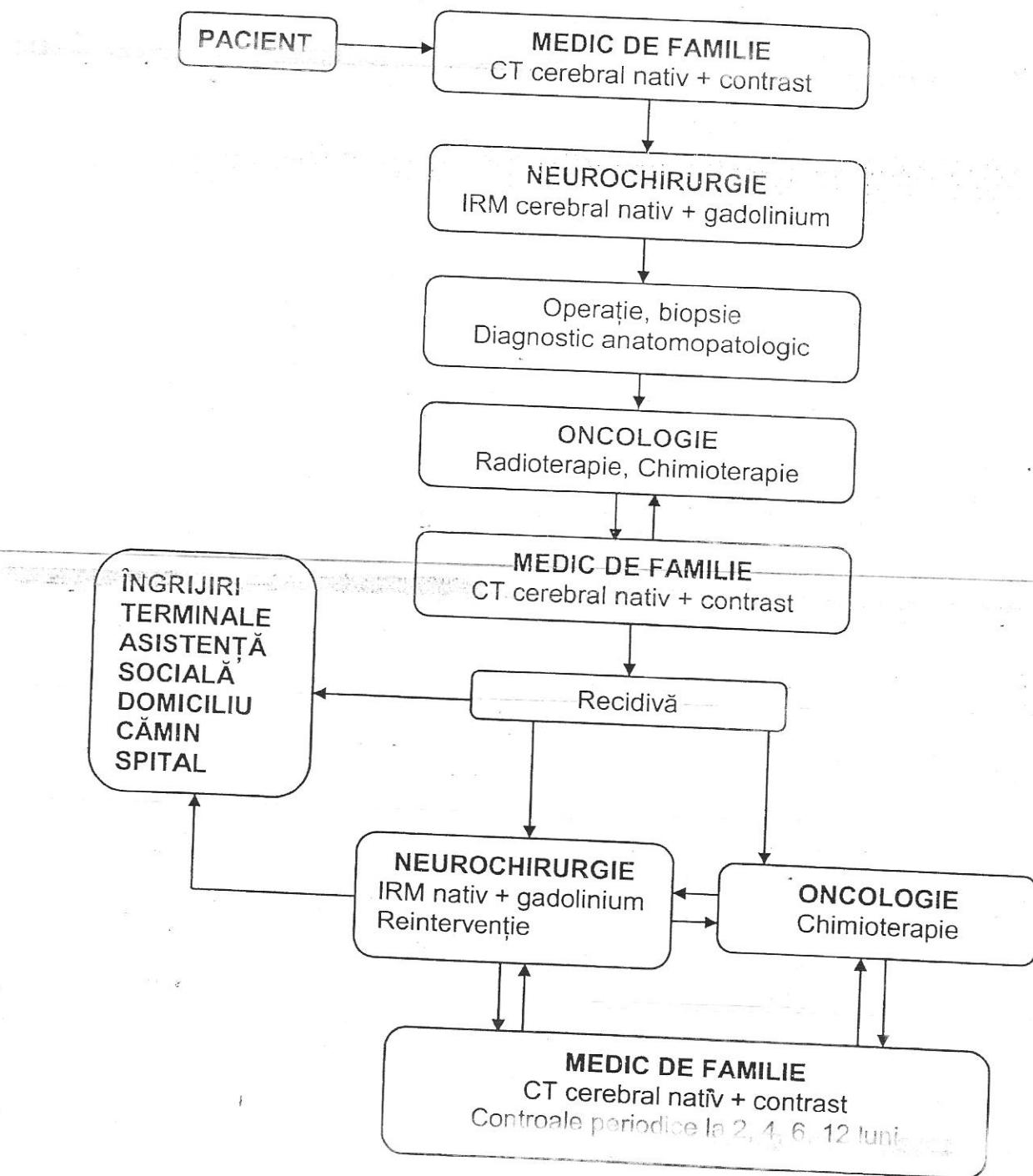

Fig. 2.3.2 Glioblastom „în fluture”.
A – CT cerebral cu contrast.
B, C, D – IRM cerebral în secvențe T₁, după administrare de Gadolinium (axial, sagital și coronal).

2.4 MENINGIOAME INTRACRANIENE

MENINGIOAMELE INTRACRANIENE = procese înlocuitoare de spațiu maligne sau benigne, extraaxiale, dezvoltate în interiorul cutiei craniene, unde comprimă și irită structurile nervoase (encefal, trunchi cerebral, nervi cranieni), invadază sînsurile venoase, având ca punct de plecare meningele cerebrale. Reprezintă 15% din tumorile primare ale sistemului nervos central. Afecțează mai frecvent femeile. În general sunt tumori benigne.

Au 3 grade de agresivitate:

- WHO - GRAD I: tumori benigne (90%); risc scăzut de recurență;
- WHO - GRAD II: tumori atipice (5 - 7%); tendință la recurență; agresivitate;
- WHO - GRAD III: tumori anaplastice (3-5%); recurență de regulă; agresivitate.

LOCALIZARE

Parasagital	• Monopareza membrului controlateral
Subfrontal	• Tulburări mentale, apatie, dezinhibiție, gatism
Șant olfactiv	• Anosmie, atrofie optică ipsilaterală, edem papilar contralateral
Sinus cavernos	• Pareze de nervi cranieni (II, III, IV, V, VI), scădere vederii, diplopie și parestezii faciale
Ocipital	• Hemianopsie contralaterală
Unghi	• Scădere auzului, paralizii și parestezii faciale
pontocerebeos	
Nerv optic	• Exoftalmie, scădere vederii sau cecitate cu midriază
Aripă de sfenoid	• Crize epileptice, paralizii de nervi cranieni (III, IV, VI)
Tentoriu	• Se pot dezvolta comprimând structurile supra sau infratentoriale producând simptome de suferință a structurilor specifice afectate.
Foramen magnum	• Parapareză, tulburări sphincteriene, atrofie de limbă însotită de fasciculații.

SIMPTOME

- Tulburări mentale, apatie, dezinhibiție, gatism
- Anosmie, atrofie optică ipsilaterală, edem papilar contralateral
- Pareze de nervi cranieni (II, III, IV, V, VI), scădere vederii, diplopie și parestezii faciale
- Hemianopsie contralaterală
- Scădere auzului, paralizii și parestezii faciale
- Exoftalmie, scădere vederii sau cecitate cu midriază
- Crize epileptice, paralizii de nervi cranieni (III, IV, VI)
- Se pot dezvolta comprimând structurile supra sau infratentoriale producând simptome de suferință a structurilor specifice afectate.
- Parapareză, tulburări sphincteriene, atrofie de limbă însotită de fasciculații.

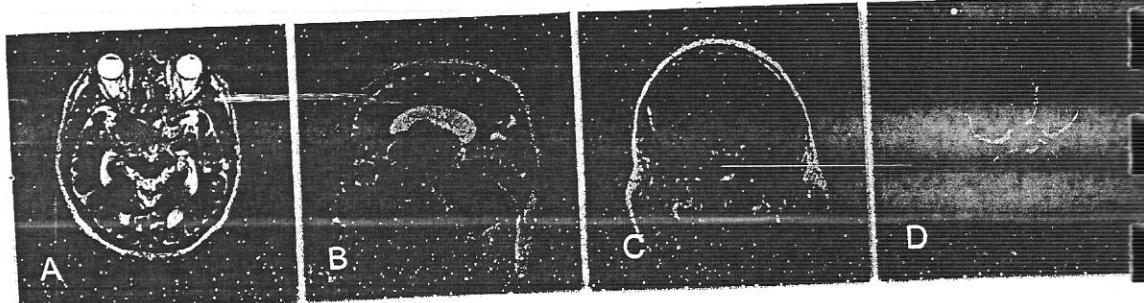
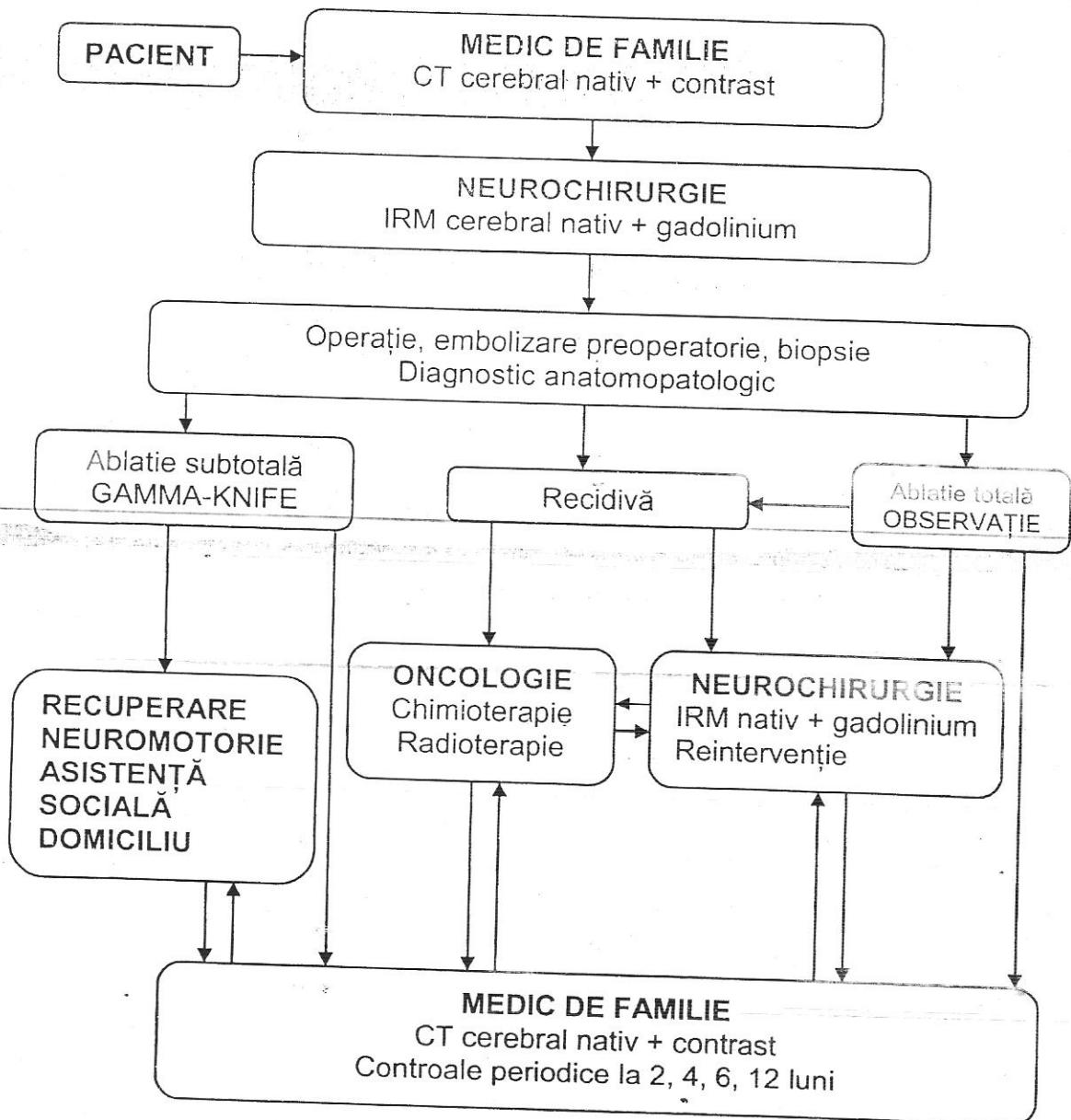

Fig. 2.4.1 Meningiom de creastă sfenoidală dreaptă, treime internă – IRM cranian.
A – imagine axială T_2 ; B – imagine sagitală T_2 ; C – imagine coronală T_1 ; D – angio-IRM.

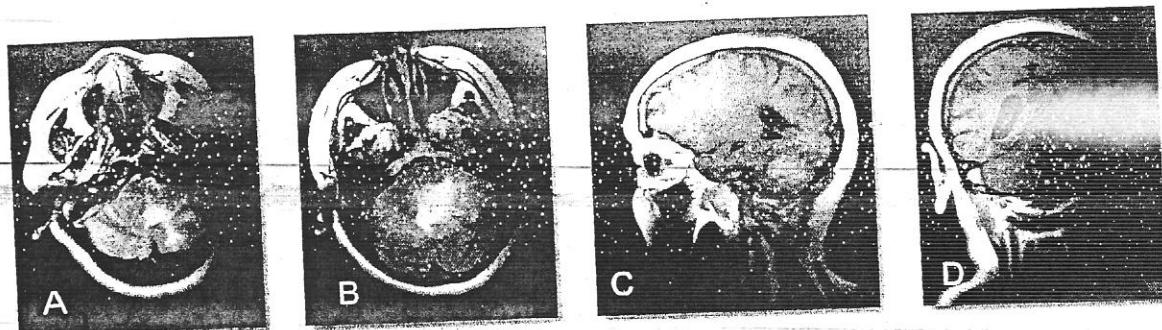

2.5 METASTAZE CEREBRALE

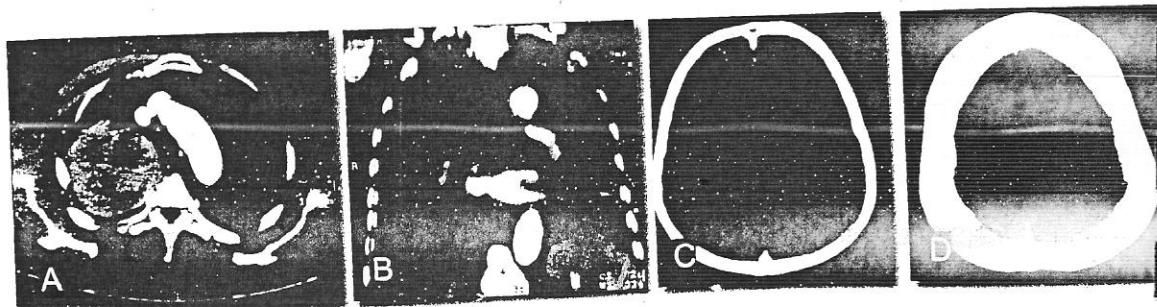
METASTAZELE CEREBRALE = procese înlocuitoare de spațiu maligne, unice sau multiple, dezvoltate intracerebral, provenite din diseminarea unor tumori primare care evoluează în alte organe.

CLINIC:

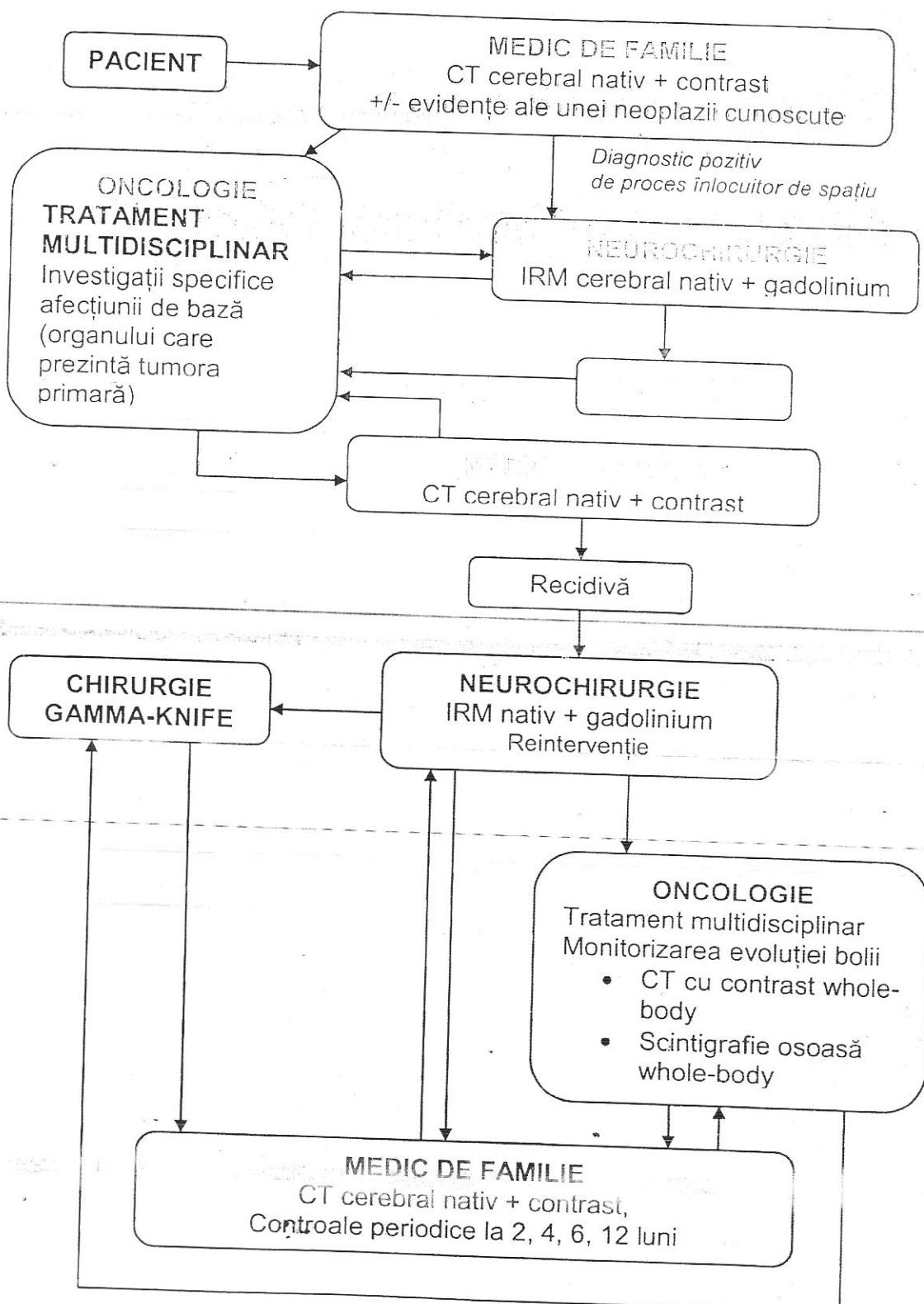
- tumora primară poate fi cunoscută: semnele clinice și diagnosticul sunt evenimente așteptate în evoluția bolii neoplazice;
- tumora primară poate fi necunoscută: semnele clinice și diagnosticul sunt evenimente neașteptate, stadiul și originea bolii neoplazice sunt precizate cu ocazia tratamentului neurochirurgical al metastazei (metastazelor).

*Fig. 2.5.1 Neoplasm mamar drept operat, iradiat. Metastază unică cerebeloasă stangă.
A, B = IRM cerebral axial în secvență T₂. C, D – IRM cerebral în secvență T₁ (sagital și coronal).*

*Fig. 2.5.2 Neoplasm pulmonar drept. Metastaze cerebrale (prerolandic drept și frontal stâng).
A, B – CT toracic cu contrast (secțiune axială și reconstrucție coronară). C, D – CT cerebral cu contrast.*

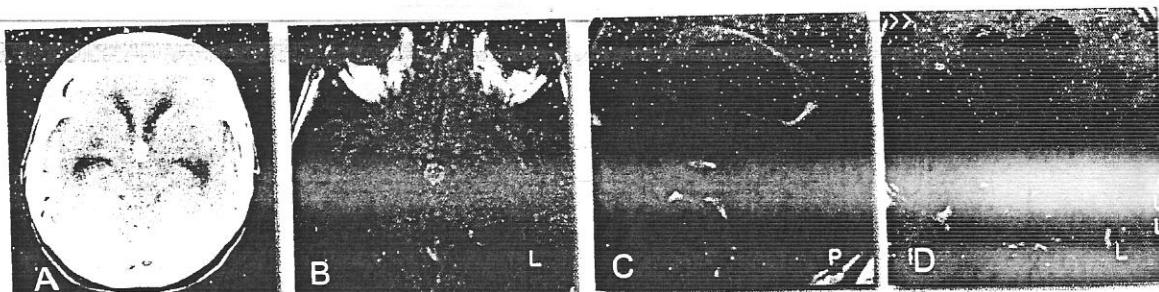

2.6 TUMORI INTRAVENTRICULARARE

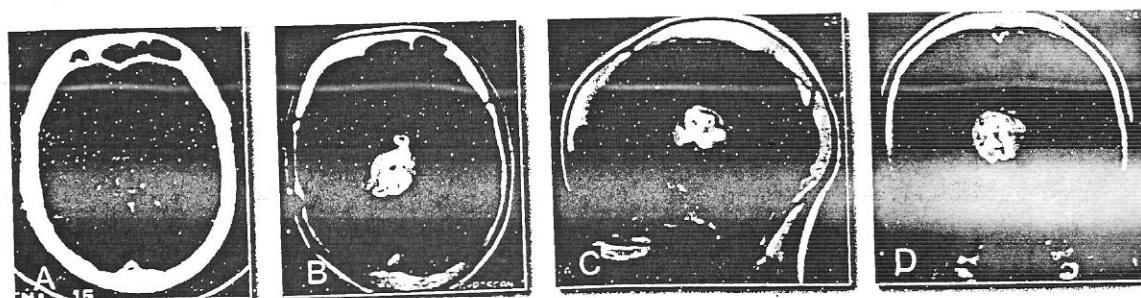
TUMORILE INTRAVENTRICULARE = procese înlocuitoare de spațiu, benigne sau maligne, dezvoltate în interiorul ventriculilor cerebrați unde dislocă sau invadă structurile nervoase (encefal, trunchi cerebral) și vasculare (artere, vene), producând prin creștere, obstrucția circulației lichidului cerebrospinal. Pot fi: astrocitoame subependimare, papiloame sau carcinoame de plex coroid, ependimoame, chiste coloide, teratoame, etc.

CLINIC: apare cefalee refractoră la tratament, tulburări psihice, deficite neurologice motorii și/sau senzitive focale, crize ventriculare, afectări ale nervilor craneani, semne progresive de hidrocefalie.

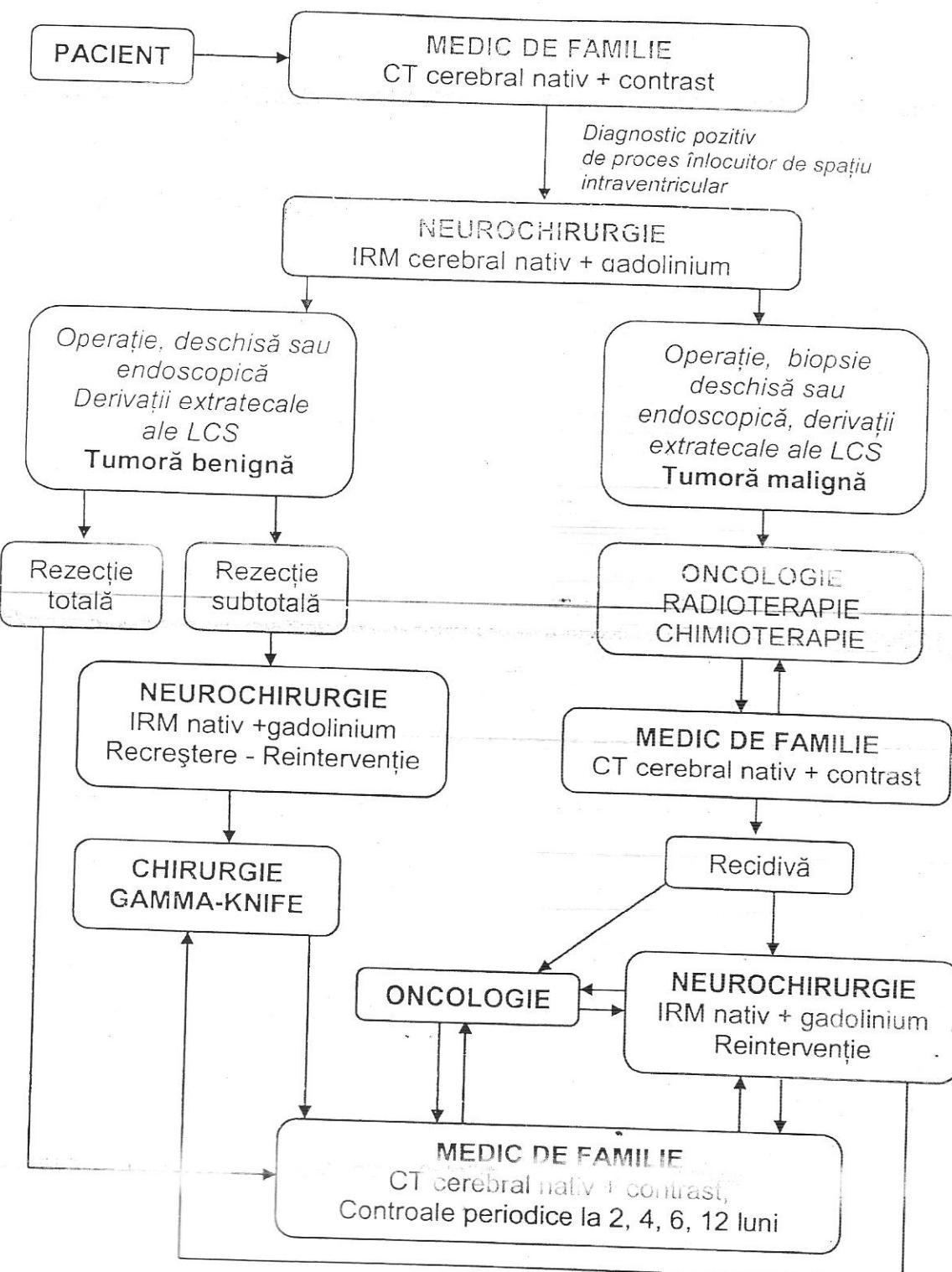
- tumorile benigne prezintă simptome cu evoluție lentă (luni, ani);
- tumorile maligne prezintă simptome și sindroame de agravare rapidă (săptămâni, luni).

*Fig. 2.6.1 Chist coloid de ventricul III.
A – CT cerebral cu contrast. B, C, D – IRM cerebral în secvențe T₁ (axial, sagital și coronal).*

*Fig. 2.6.2 Gangliogliom dezvoltat în interiorul ventriculului al III-lea.
A – CT cerebral nativ. B, C, D – IRM cerebral în secvențe T₁ după administrarea de Gadolinium (axial, sagital și coronal).*

2.7 TUMORI DE REGIUNE PINEALĂ

TUMORI DE REGIUNE PINEALĂ = procese înlocuitoare de spațiu, benigne sau maligne, dezvoltate în interiorul cutiei craniene, la nivelul regiunii pineale, unde dislocă sau invadă structurile nervoase și vasculare.
Pot fi: meningioame, pinealoame, astrocitoame, tumori germinale, chisturi, etc.

CLINIC: apare sindrom de hipertensiune intracraniană cu sau fără semne de lateralizare neurologică, tulburări vizuale și endocrine, tulburări de ritm circadian, pubertate precoce la copil, apoplexie pineală.

- tumorile maligne prezintă simptome și sindroame de agravare rapidă (săptămâni, luni);
- tumorile benigne prezintă simptome cu evoluție lentă (luni, ani).

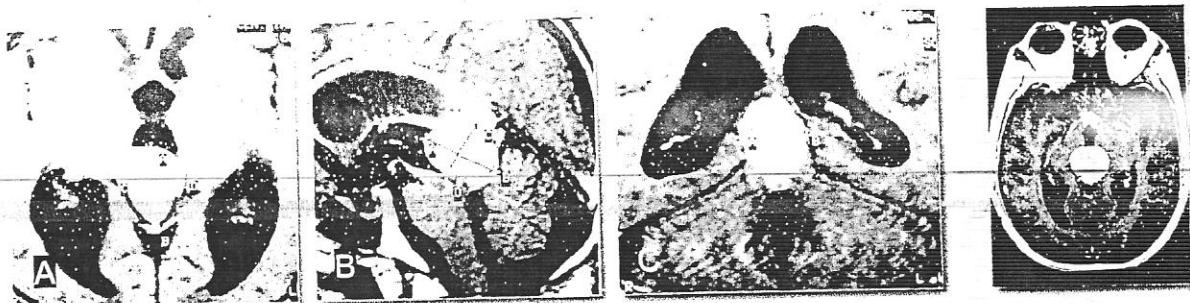

Fig. 2.7.1 Germinom de regiune pineală.

A, B, C – IRM cerebral în secvențe T_1 , după administrare de Gadolinium (axial, sagital și coronal).

Fig. 2.7.2
Germinom de regiune pineală cu metastază supraselară.

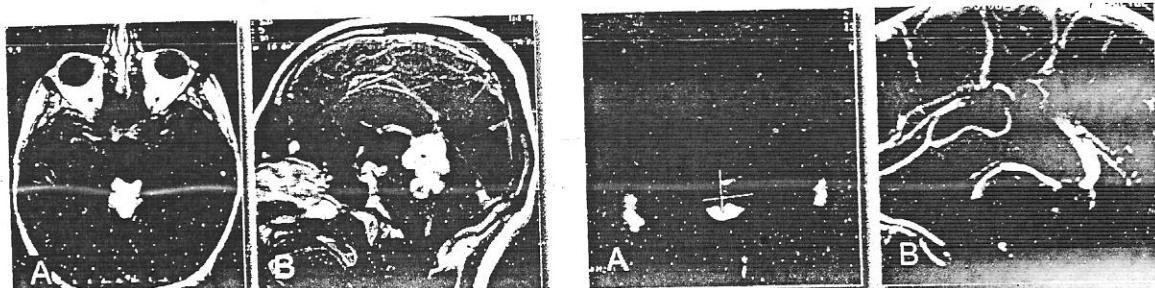
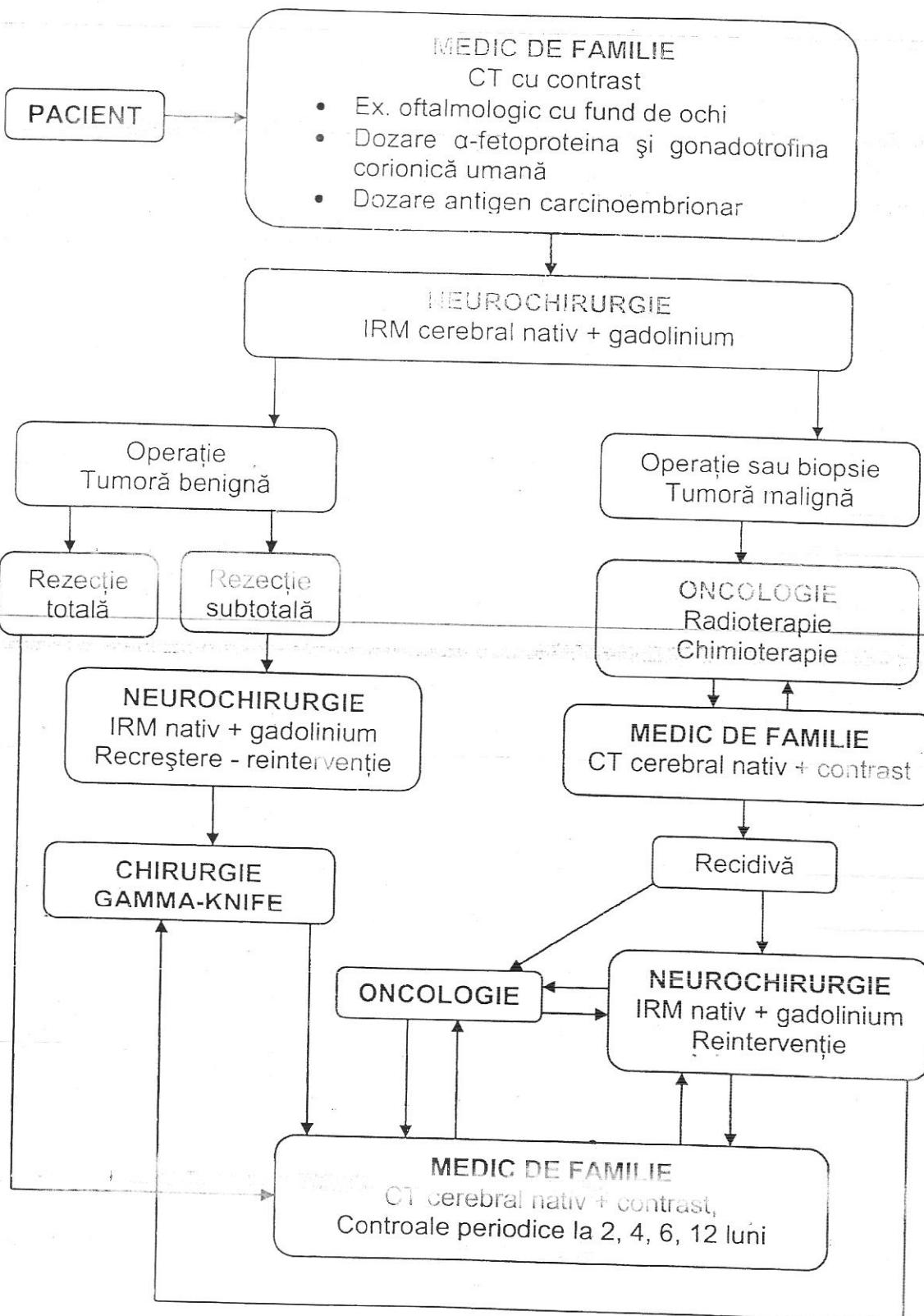

Fig. 2.7.3 Teratom imatur de regiune pineală.

A, B – IRM cerebral în secvențe T_1 , după administrare de Gadolinium (axial și sagital).

Fig. 2.7.4 Astrocitom pilocitic de regiune pineală.

A, B – IRM cerebral în secvențe T_1 , după administrare de Gadolinium (axial și sagital).

2.8 TUMORI HIPOFIZARE

TUMORILE HIPOFIZARE = procese înlocuitoare de spațiu dezvoltate la nivelul glandei hipofize, benigne sau maligne, care dislocă sau invadează structurile nervoase din vecinătate și afectează funcțiile endocrine ale întregului organism.

CLINIC: apare cefaleea refractoră la tratament, tulburări psihice, afectarea vederii și a câmpului vizual, tulburări endocrine diverse (acromegalie, boală Cushing, amenoree-galactoare, impotență, sterilitate, hipo/hipertiroidie, semne de insuficiență hipofizară globală);

- tumorile benigne prezintă simptome cu evoluție lentă (luni, ani);
- tumorile maligne prezintă simptome și sindroame de agravare rapidă (săptămâni, luni);
- nefratare conduce la comă și deces.

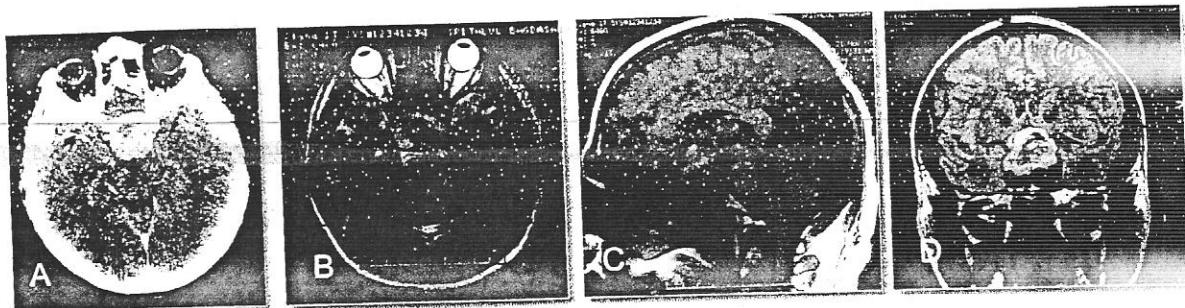

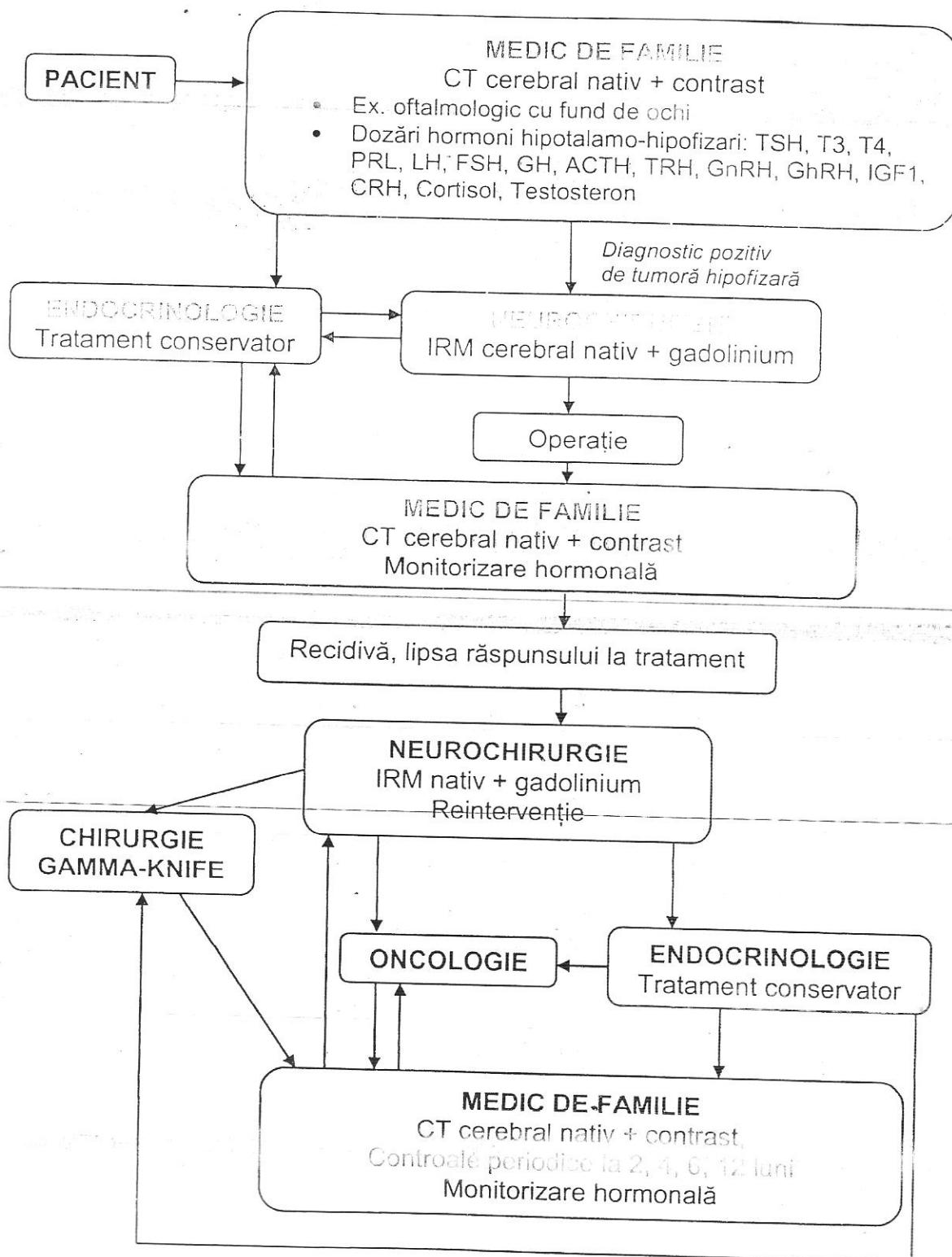
Fig. 2.8.1 Macroadenom hipofizar.

A – CT cerebral cu contrast. B, C, D – IRM cerebral (axial, sagital și coronal).

Fig. 2.8.2 Adenom hipofizar gigant, ce invadează structurile bazei craniului.

A, B, C – IRM cerebral (axial, sagital și coronal).

2.9 TUMORI DE REGIUNE PARASELARĂ

TUMORILE DE REGIUNE PARASELARĂ = procese înlocuitoare de spațiu, benigne sau maligne, dezvoltate în interiorul cutiei craniene, unde dislocă sau invadă structurile nervoase (encefal, trunchi cerebral, nervi cranieni) și vasculare (artere, vene, sinusuri venoase). Pot fi meningioame, craniofaringioame, extensii ale tumorilor bazei craniului, etc.

CLINIC: céfalee refractoră la tratament, tulburări psihice, tulburări endocrine, tulburări de câmp vizual, deficite neurologice motorii și/sau senzitive focale, crize epileptice, afectari ale nervilor cranieni.

- tumorile benigne prezintă simptome cu evoluție lentă (luni, ani);
- tumorile maligne prezintă simptome și sindroame de agravare rapidă (săptămâni, luni);
- ne tratate conduc la comă și deces.

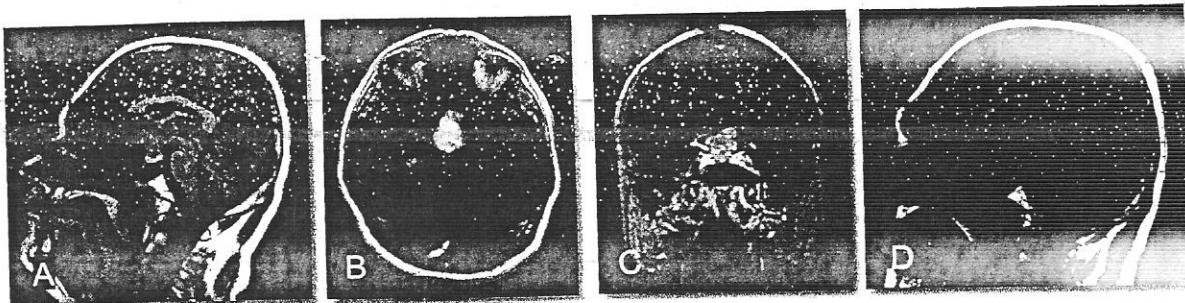

Fig. 2.9.1 Meningiom de tubercul selar – IRM craniian.

A – imagine sagitală T_1 ; B – imagine axială T_1 cu Gadolinium; C – imagine coronală T_1 cu Gadolinium; D – aspect postoperator: imagine sagitală T_1 .

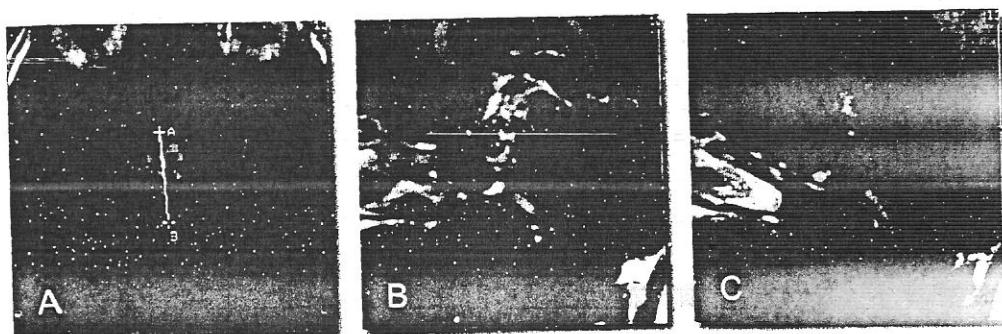
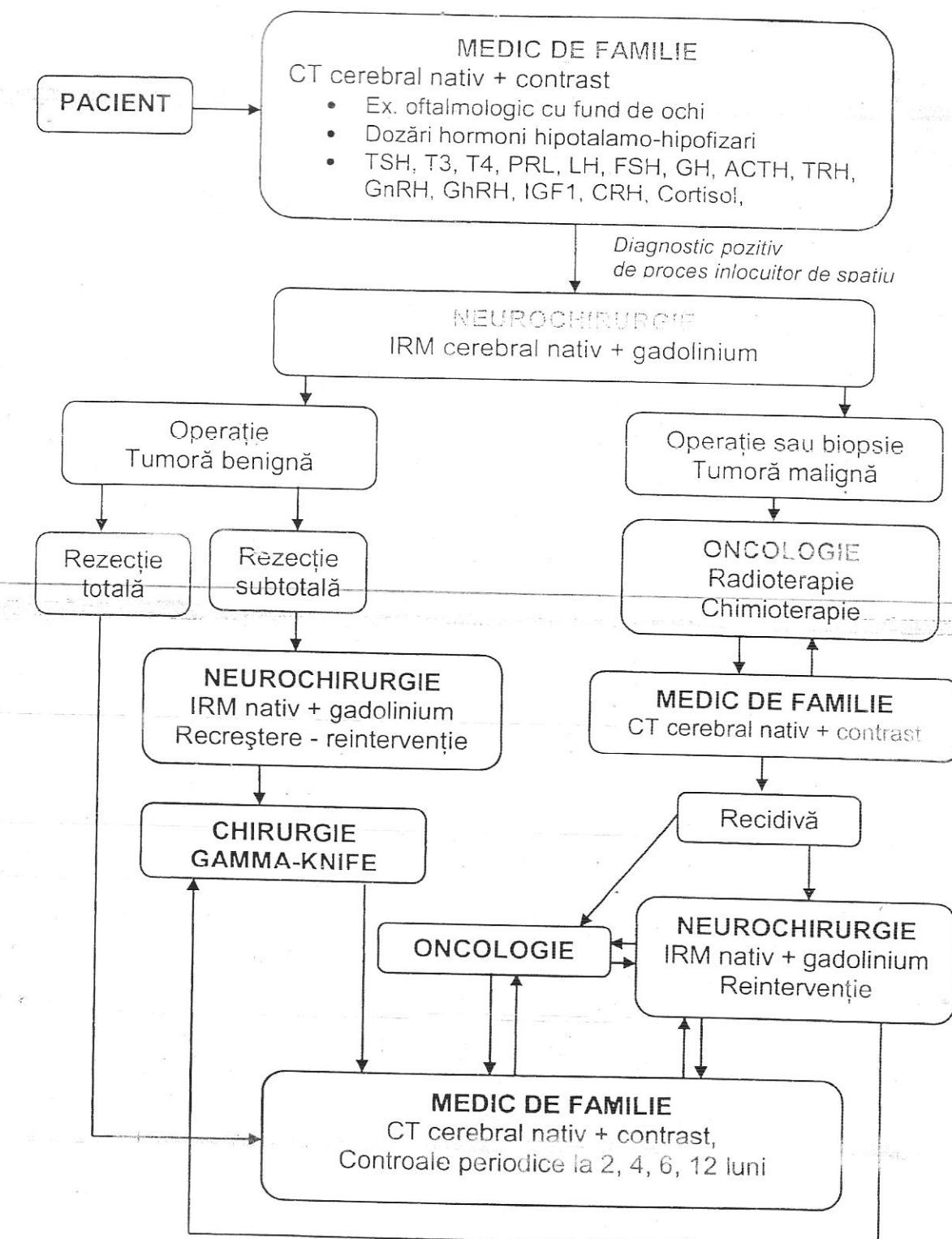

Fig. 2.9.2 Craniofaringiom cu dezvoltare supraselară și retroselară – IRM cerebral după injectare de Gadolinium.

A – imagine axială T_1 ; B, C – imagini sagitale T_1 .

2.10 CRANIOFARINGIOMUL

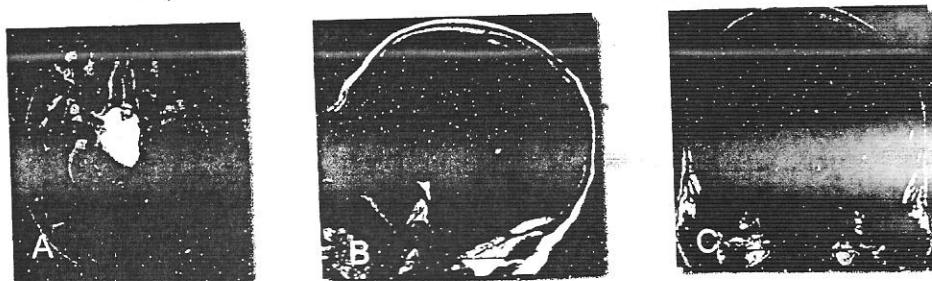
CRANIOFARINGIOMUL = tumoră benignă extraaxială cu creștere lentă, care se dezvoltă la extemitatea anteroară a șeii turcești, ocupând spațiul selar și supraselar, având ca origine resturile epiteliale ale ductului craniofaringian (punga Ratke). Are o capacitate crescută de recurență locală, poate metastaza și poate afecta meningele. Incidența maximă este între 5 - 14 ani și 65 - 75 de ani, reprezentând între 2,5 - 4% din tumorile cerebrale.

CLINIC: apare cefaleea, greață și vârsăturile, semne de hidrocefalie obstrucțivă; pubertate precoce și nanism la copil, obezitate, tulburări sexuale, amenoree, la adult. Tumorile mari produc tulburări psihiatricice, pierdere memoriei, apatie, incontinentă, depresie, hipersomnie, insuficiență hipotalamo-hipofizară, sindrom diencefalic. Compresiunea chiasmei optice produce hemianopsie bitemporală sau homonimă, scotoame, atrofie optică, edem papilar. Ruperea chisturilor în spațiul subarahnoidian produce menigită aseptică, crize epileptice.

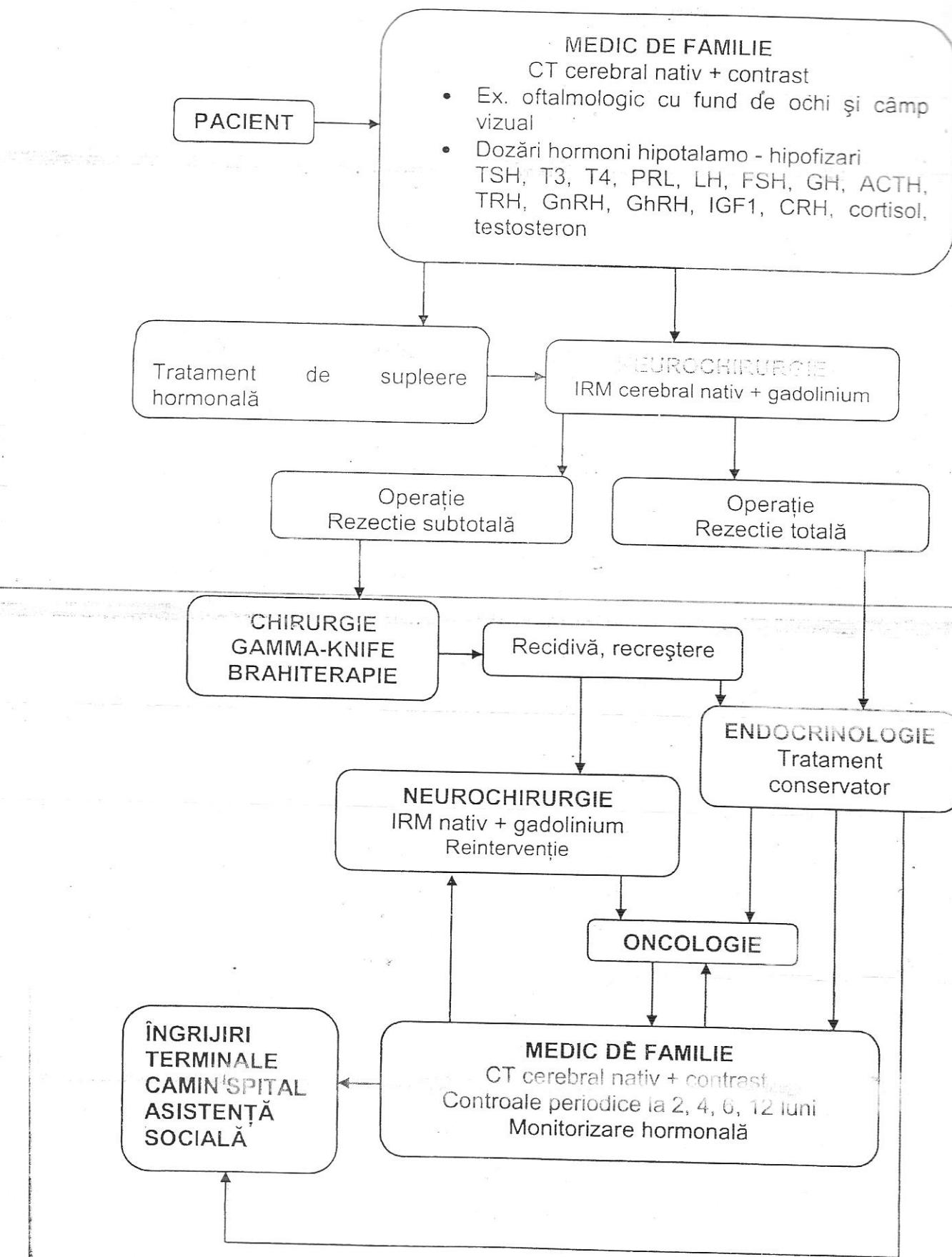
TRATAMENT: cuprinde: rezecție neurochirurgicală, brahiterapie, radioterapie stereotaxică, Gamma - Knife, tratament endocrinologic (supleere hormonale). Rezecția totală este rareori posibilă, rata de recurență atinge 30% în primii trei ani postoperator. Supraviețuirea la 5 ani este posibilă la 50 - 85% din cazuri, prognosticul fiind dictat de gradul de afectare al hipotalamusului. Afecțiunea este invalidantă la copil și adolescent din cauza afectării endocrine, intelectuale și vizuale.

*Fig. 2.10.1 Craniofaringiom supraselar chistic.
A, B, C – IRM cerebral (axial, sagital și coronal).*

*Fig. 2.10.2 Craniofaringiom supraselar cu extensie în ventriculul al III-lea (porțiune solidă anteroinferior și porțiune chistică posterosuperior).
A, B, C – IRM cerebral (axial, sagital și coronal).*

2.11 TUMORI DE UNGHI PONTOCEREBELOS

TUMORILE UNGHIULUI PONTOCEREBELOS = procese înlocuitoare de spațiu dezvoltate în unghiul pontocerebelos, cu etiologie variată (schwanoame, meningioame, metastaze, chiste lichidiene, colesteatoame, extensii ale tumorilor bazei craniului, etc), care dislocă, invadă și comprimă trunchiul cerebral, nervii cranieni, cerebelul și sinusurile venoase) având răsunet neurologic grav și invalidant.

SIMPTOME: céfalee, ameteli, greață, vârsături, pareze sau paralizii ale nervilor craneeni III - XII, sindroame cordonale, semne de hidrocefalie internă; sindroame cerebeloase cu ataxie, dismetrie, vorbire sacadată.

Tratamentul și prognosticul depind de natura histologică a leziunilor și de severitatea compresiunii asupra trunchiului cerebral și nervilor craneeni.

- tumorile benigne prezintă simptome cu evoluție lentă (luni, ani);
- tumorile maligne prezintă simptome și sindroame de agravare rapidă (săptămâni, luni);
- netratate conduc la comă și deces.

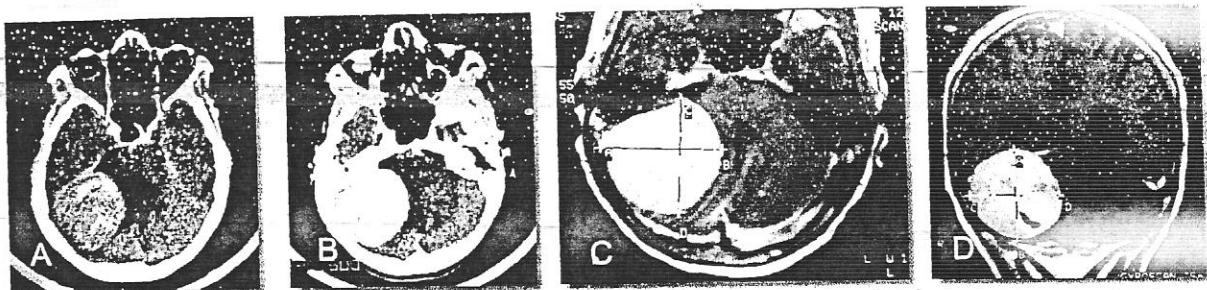

Fig. 2.11.1 Meningiom de unghi pontocerebelos drept.
A – CT cerebral nativ. B – CT cerebral cu contrast. C, D – IRM cerebral în secvențe T₁ după administrarea de Gadolinium (axial și coronal).

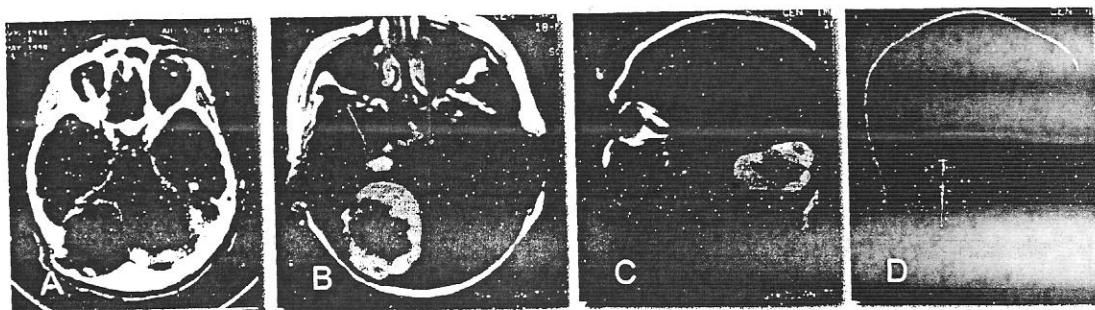
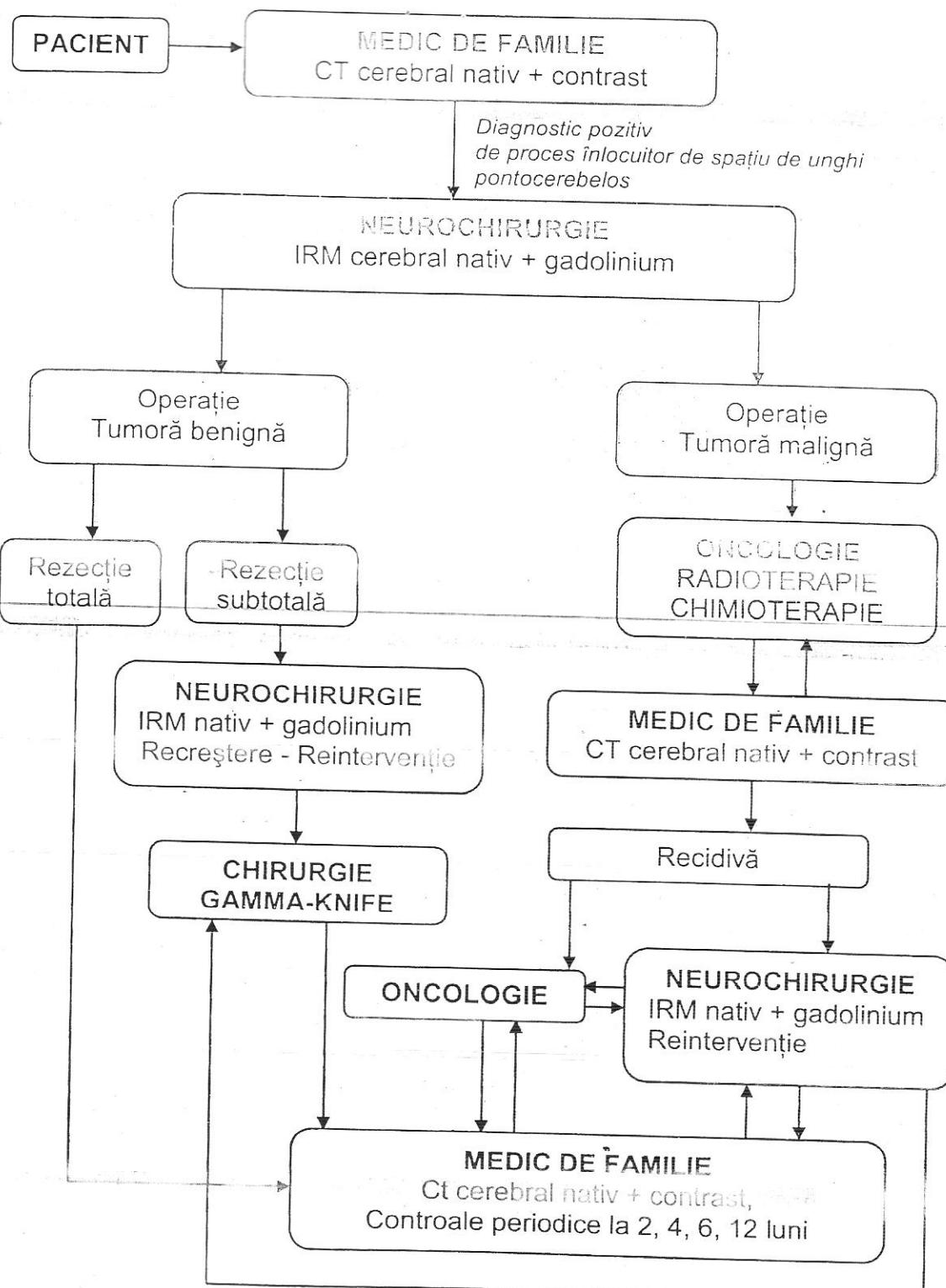

Fig. 2.11.2 Chist dermoid de unghi pontocerebelos drept. Schwannom vestibular drept.

A – CT cerebral nativ. B, C, D – IRM cerebral (axial, sagital și coronal).

2.12 SCHWANNOMUL VESTIBULAR

SCHWANOMUL VESTIBULAR = proces înlocuitor de spațiu benign, extraaxial, cu creștere lentă, dezvoltat în unghiul pontocerebelos, având ca punct de plecare celulele Schwann responsabile de formarea tecilor de mielină ale nervilor cranieni, cel mai adesea perechea a VIII-a, nervul acousticovestibular. Afectiunea are componentă genetică atunci când se asociază cu neurofibromatoza tip II. Deși leziunea este benignă ca natură, prin poziția critică în strânsă relație cu trunchiul cerebral și nervii cranieni, determină odată cu creșterea, compresiunea progresivă a acestor structuri cu răsunet neurologic grav și adesea ireversibil. Reprezintă circa 90% dintre tumorile unghiului pontocerebelos.

SIMPTOME: hipoacuzie, surditate unilaterală, céfalee, amețeli, tinnitus în stadii incipiente; paralizie facială periferică, sindroame cordonale, paralizii ale altor nervi cranieni în stadii avansate asociate cu semne de hidrocefalie internă; sindroame cerebeloase cu ataxie, dismetrie, vorbire sacadată, în faze foarte avansate.

STADIALIZAREA TUMORII se face imagistic în funcție de mărime:

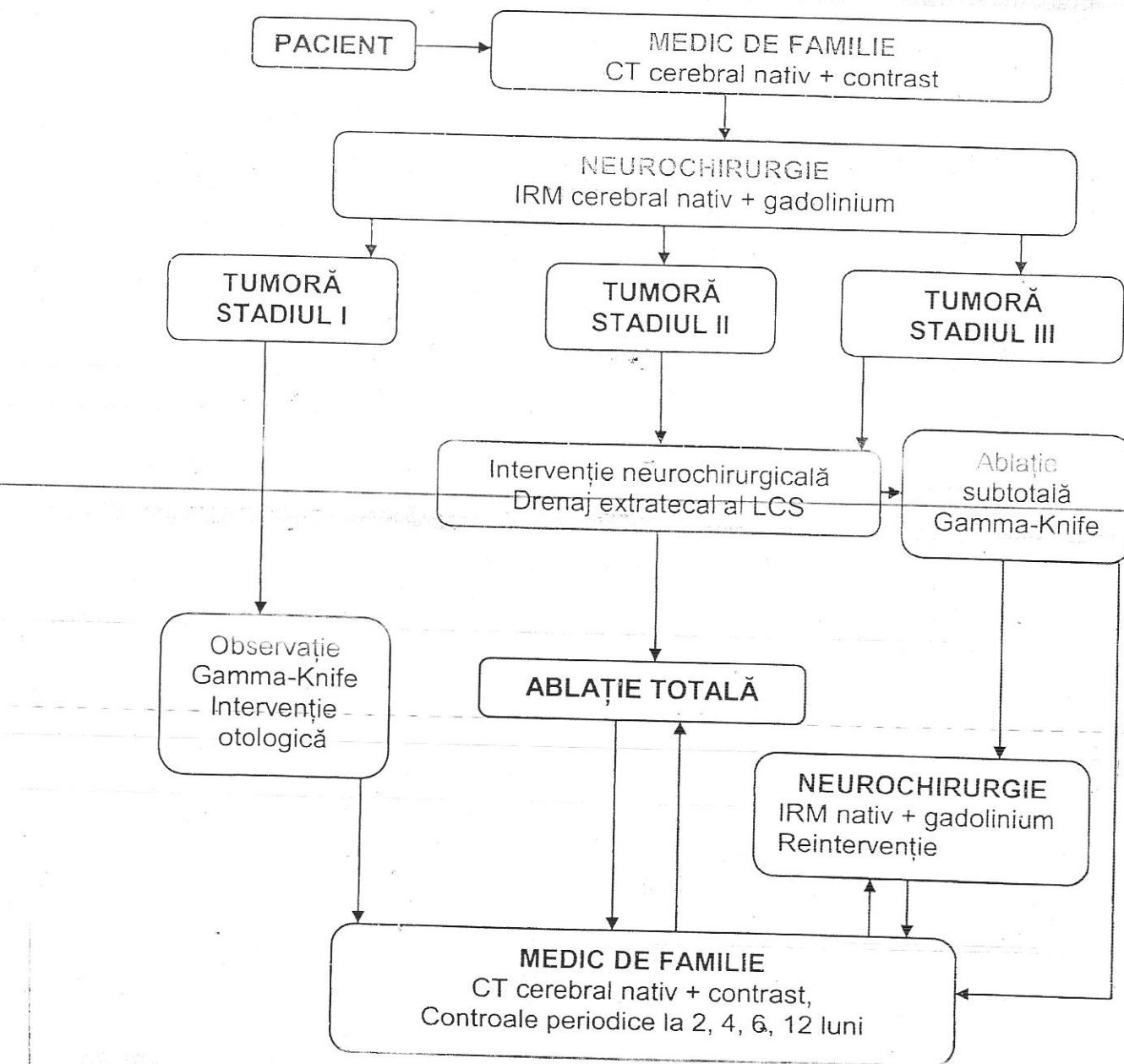
- tumori intracanaliculare - în întregime în canalul osos al nervului VIII;
- tumori cu extensie intracraniană în cisterne lichidiene (< 2 cm, fără compresiunea trunchiului cerebral);
- tumori cu extensie intracraniană și compresiunea trunchiului cerebral (> 2 cm).

TRATAMENTUL este individualizat în funcție de aceste criterii prin care se pot estima și sechelele neurologice ulterioare. În momentul actual, schwannomul vestibular beneficiază de tratament multimodal care cuprinde: observația, intervențiile otologice, intervențiile neurochirurgicale, decompresiunea neurochirurgicală, chirurgia Gamma-Knife și asociate. Rezultatele pe termen lung ale tratamentului acestei afecțiuni depind de între acestea. Rezultatele pe termen lung ale tratamentului acestei afecțiuni depind de stadiul în care a fost diagnosticat pacientul, de aceea diagnosticul precoce urmat de tratament adecvat, previne sechelele invalidante.

Fig. 2.12.1 Schwannom vestibular drept.

A – CT cerebral nativ. B, C – IRM cerebral în secvențe T₁ după administrarea de Gadolinium (axial și coronal). Se remarcă existența schwannomului vestibular în unghiul pontocerebelos drept. D – IRM cerebral axial (se observă un meningiom parasagital de treime medie a coasei creierului).

2.13 TUMORI ALE TRUNCHIULUI CEREBRAL

TUMORILE DE TRUNCHI CEREBRAL = procese înlocuitoare de spațiu, maligne sau benigne, dezvoltate în trunchiul cerebral (bulb, puncte și mezencefal), pe care le dislocă sau invadază, determinând suferințe neurologice majore, amenințătoare de viață. Cele mai frecvente tipuri histologice sunt gliomele (1,4% din tumorile cerebrale, 10% din tumorile pediatrice și 30% din tumorile foset craniene posterioare), cavernoamele, extensiile tumorilor de vecinătate (ependimoame, meduloblastoame, hemangioblastoame, tumorile ale plexului coroid, etc).

SIMPTOME: tumorile gliale pot fi difuz - infiltrative, sau exofitice. Cresc lent și produc simptome în faze avansate de evoluție. Cavernoamele sunt descoperite de obicei incidental, cu ocazia hemoragiilor, când provoacă comă, paralizii de nervi cranieni, sindroame cordonale, insuficiență circulatorie și respiratorie. Tumorile de vecinătate (ventricul IV) produc în principal simptome legate de hidrocefalia obstructivă și sindroame cerebeloase.

Toate tipurile de leziuni amintite pot fi cauză de moarte subită la copil și adult, prin hemoragii intratumorale care provoacă apnee și stop cardiorespirator.

Tumorile mezencefalice produc: semne de hidrocefalie, diplopie, paralizii de oculomotori (III, IV, VI), alterarea reflexelor de convergență oculară, sindrom Parinaud, în faze avansate somnolență, comă.

Tumorile pontine produc: hemipareze, ataxii, paralizii de nervi cranieni V, VI, VII, insuficiență respiratorie la copii, semne de hidrocefalie obstructivă, somnolență și comă, în faze avansate de evoluție.

Tumorile bulbare produc: paralizii bilaterale de nervi cranieni VIII-XII, tulburări de deglutiție și fonătie, sindroame cordonale, sindroame atactice, tulburări de ritm cardiac și circulator, insuficiență respiratorie, somnolență și comă.

TRATAMENTUL NEUROCHIRURGICAL este deosebit de dificil, cu riscuri vitale majore, rezumându-se la biopsii, decompresiuni intratumorale, evacuarea chisturilor, tratamentul hidrocefaliei obstructive.

Prognosticul acestor leziuni este grav deoarece leziunile se dezvoltă în strânsă relație cu centrii vitali, nucleii nervilor craniieni și tracturile lungi.

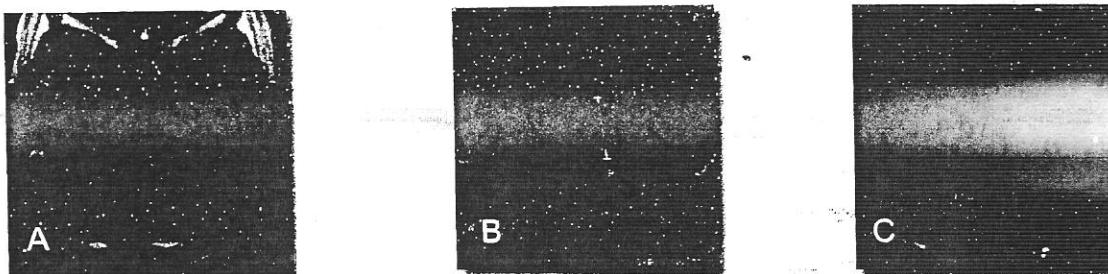
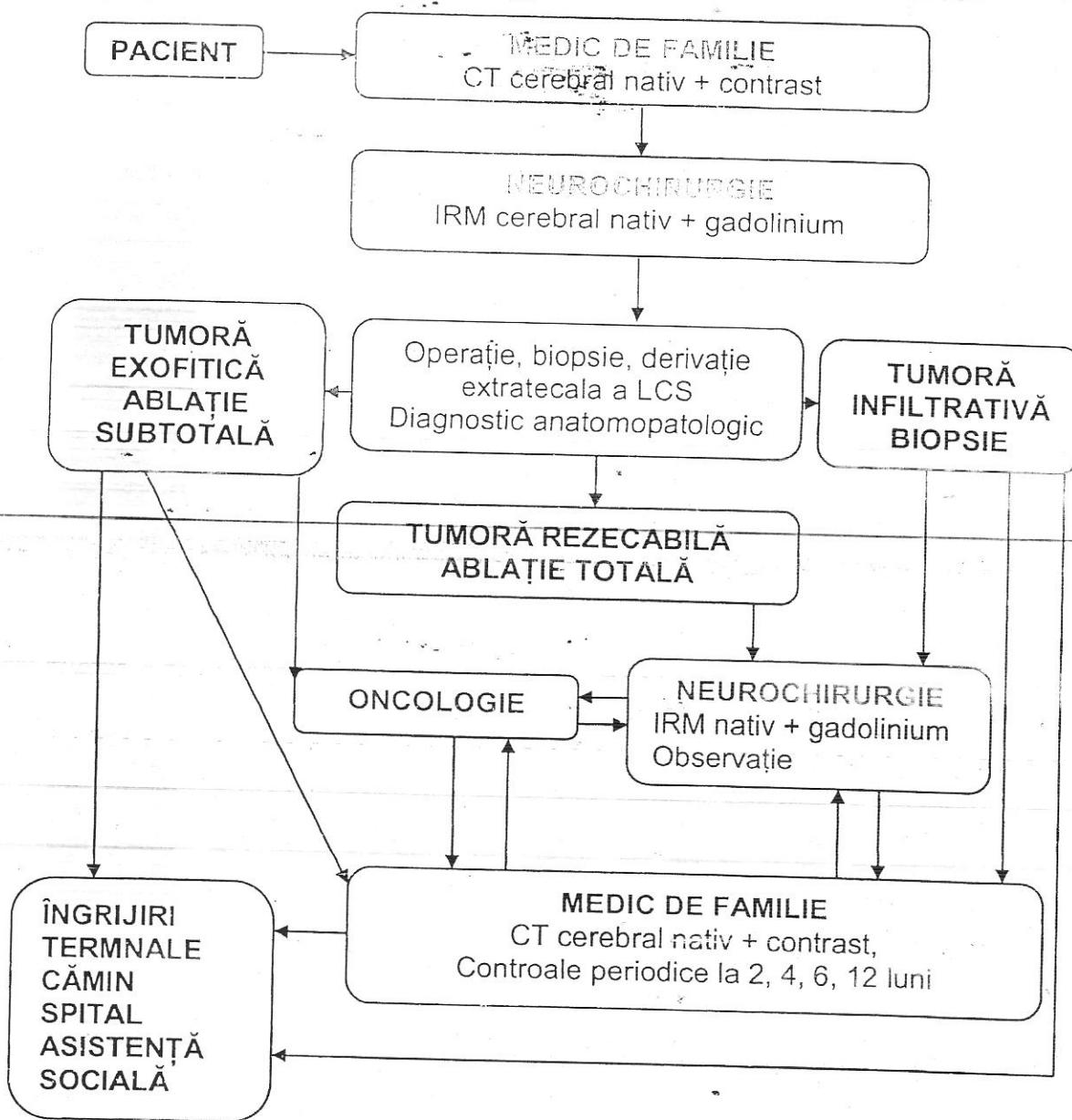

Fig. 2.13.1 Astrocytom bulbo-pontin.

A, B, C – IRM cerebral în secvențe T₁, după administrarea de Gadolinium (axial, sagital și coronal).

2.14 TUMORI DE JONCȚIUNIE CRANIOSPINALĂ

TUMORILE JONCȚIUNII CRANIOSPINALE = procese înlocuitoare de spațiu, benigne sau maligne, dezvoltate la nivelul joncțiunii craniului cu coloana vertebrală cervicală.

Pot fi: meningioame, schwanoame, tumori osoase, metastaze, etc.

CLINIC: apar dureri cervico-occipitale, limitarea mobilității în zonă, deficite neurologice, sindroame cordonale uni sau bilaterale, afectarea ultimilor nervi cranieni (IX, X, XI, XII).

- tumorile benigne prezintă simptome cu evoluție lentă (luni, ani);
- tumorile maligne prezintă simptome și sindroame de agravare rapidă (săptămâni, luni).

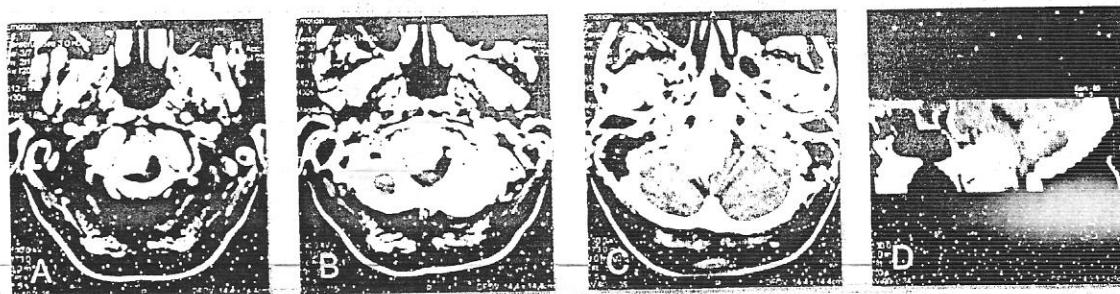

Fig. 2.14.1 Meningiom de foramen magnum.

A, B, C – CT cerebral cu contrast (secțiuni axiale). D – CT cerebral cu contrast (reconstrucție sagitală).

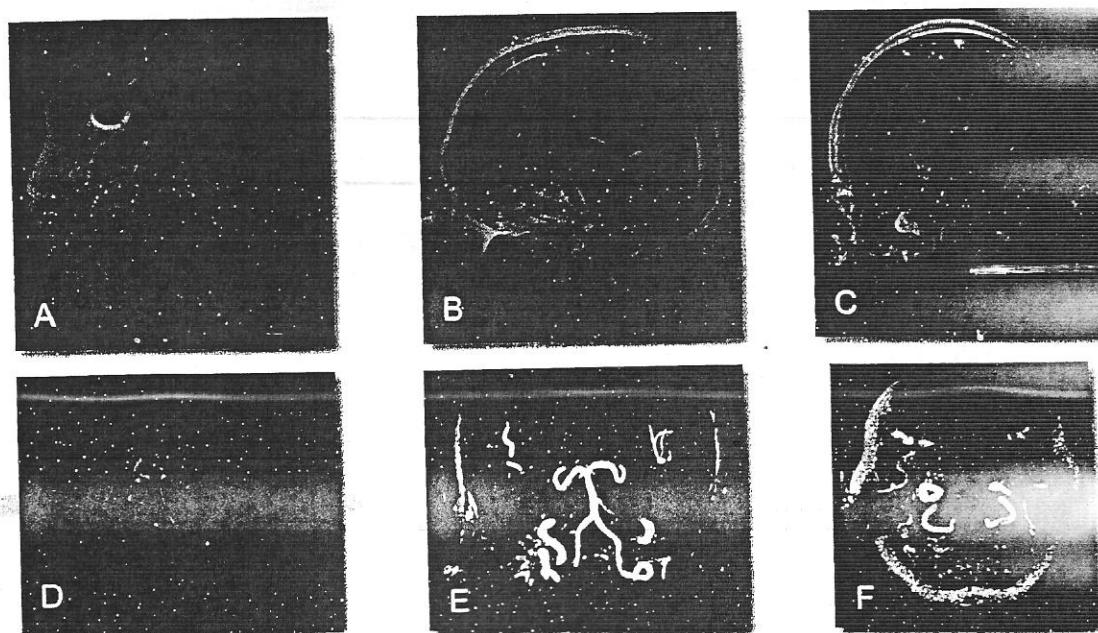
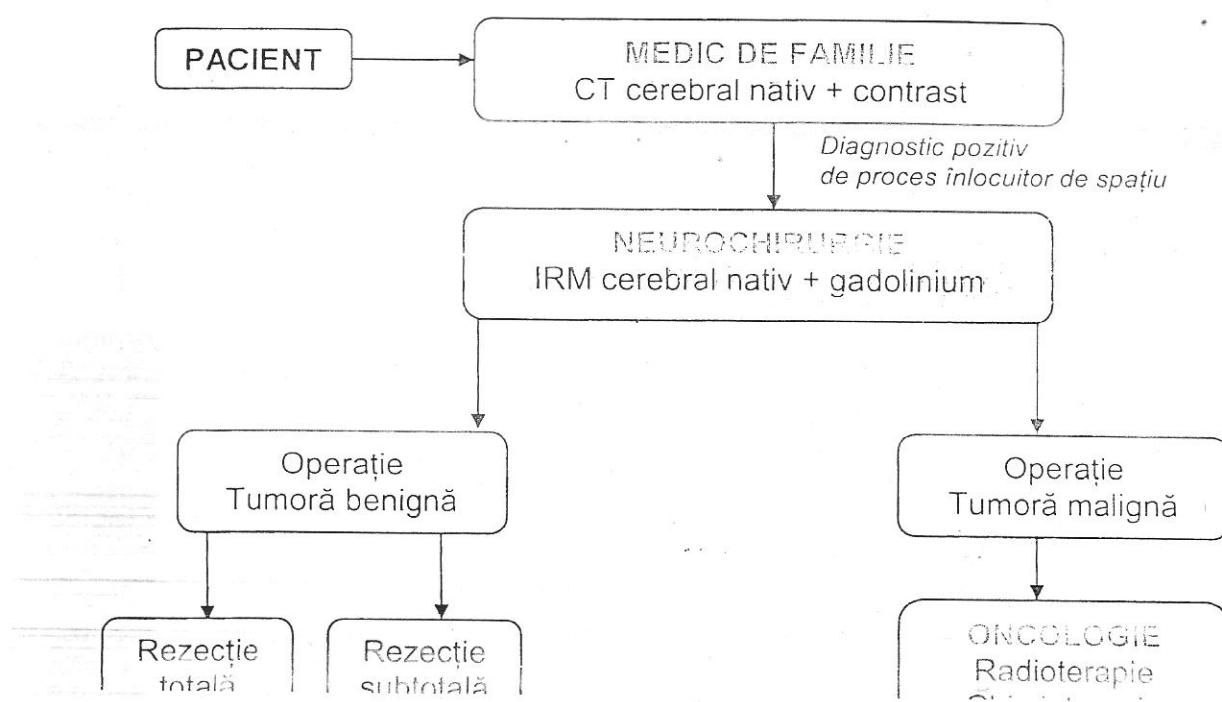

Fig. 2.14.2 Meningiom de foramen magnum.

A, B, C – IRM cerebral după administrarea de Gadolinium (axial, sagital și coronal). D, E, F – Angio-IRM cerebral.

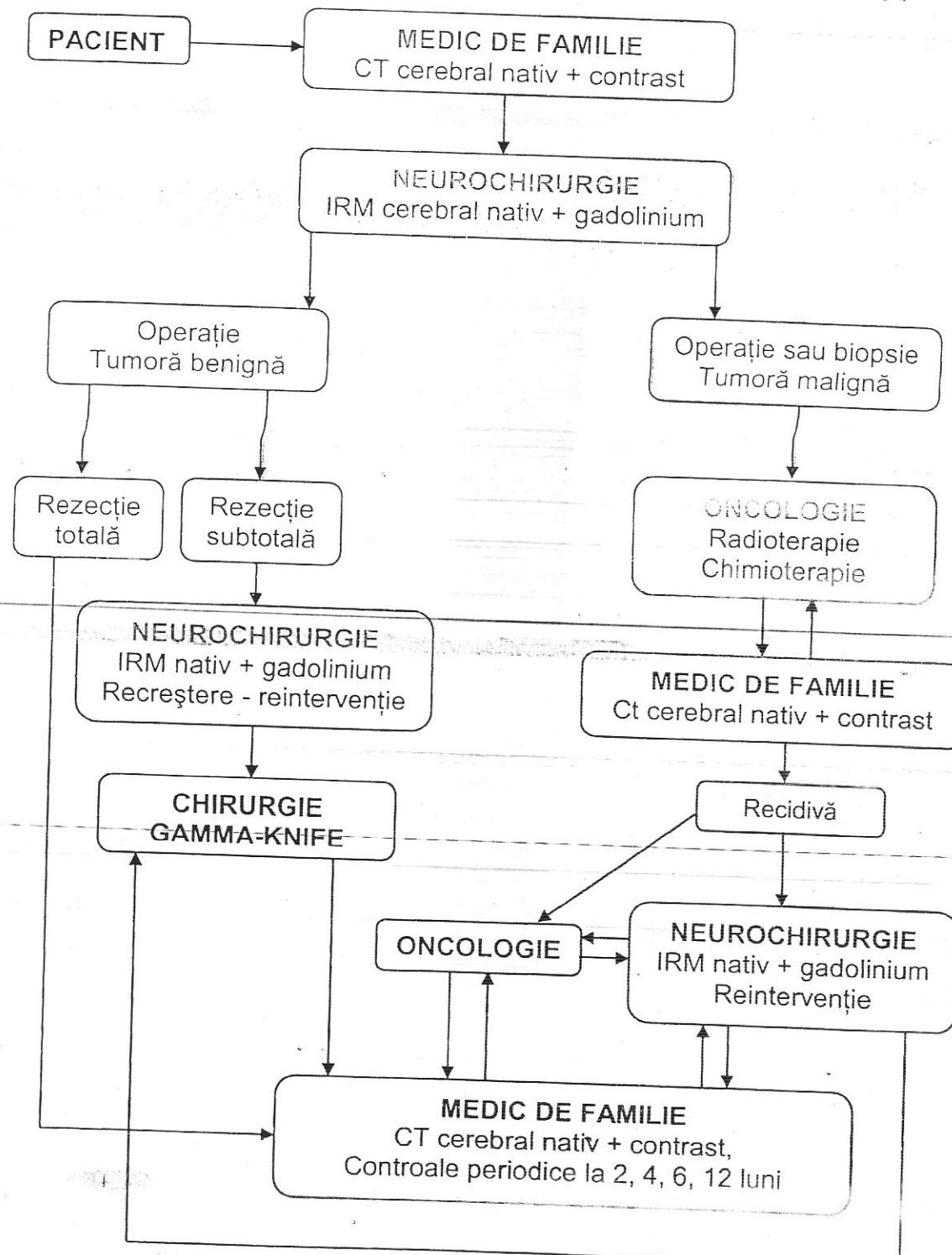
2.15 TUMORI DE BAZĂ A CRANIULUI

TUMORILE BAZEI CRANIULUI = procese înlocuitoare de spațiu, benigne sau maligne, dezvoltate la nivelul bazei craniului, de unde se propagă și dislocă sau invadază structurile nervoase (encefal, trunchi cerebral, nervi craniieni) vasculare (artere, vene, sinusuri venoase), căile aeriene superioare (cavum, nazo-faringe, palat), orbita, celulele mastoidiene, urechea medie și internă.

Pot fi: carcinoame, metastaze, cordoame, fibroame, estezoneuroblastoame, etc.

CLINIC: apare: cefalea refracțară la tratament, afectări ale nervilor craniieni, exoftalmie, hipoacusie, manifestări în sfera ORL (obstrucție nazală cronică, surgeri sanguinolente nazale sau otice, modificări ale miroslui etc) deficitele neurologice motorii și/sau senzitive focale având apariție tardivă.

- tumorile benigne prezintă simptome cu evoluție lentă (luni, ani);
- tumorile maligne prezintă simptome și sindroame de agravare rapidă (săptămâni, luni);
- nefratare conduc la comă și deces.

2.16 TUMORI ORBITARE

TUMORILE ORBITARE = sunt procese înlocuitoare de spațiu dezvoltate în peretii și/sau interiorul cavității orbitare, afectând conținutul orbitei, cu posibilitate de propagare intracraniană și intracerebrală.

Cele mai frecvente tipuri histologice de tumoră ale orbitei sunt: gliomul de nerv optic, meningoamele, dermoidele, hemangioamele cavernoase, limfoamele, neurofibroamele, metastazele. La copil majoritatea tumorilor orbitare sunt benigne (hemangioame, limfangoame).

Dintre tumorile maligne cele mai frecvente sunt: rabdomiosarcoamele, limfomul Burkitt, neuroblastomul, sarcomul Ewing, tumora Wilms. Orbita poate fi afectată tumoral și prin invazia carcinoamelor de vecinătate din: sinusuri aerice, piele, glandă lacrimală.

CLINIC: apare exoftalmia, ptoza palpebrală, chemosisul, afectarea musculaturii extrinseci a globului ocular, diplopia, anomalii pupilare, lagofthalmie, modificări ale secreției lacrimale, keratopatii, keratite și dureri oculare. În faze avansate apar semne de suferință a structurilor intracraniene invadate secundar - lobul frontal, chiasma optică.

TRATAMENT: este neurochirurgical și oftalmologic, asociat în funcție de situație, cu tratament oncologic: radio sau chimioterapie.

Prognosticul este favorabil în cazul tumorilor benigne și are rezultate cosmetice excelente. Tumorile maligne beneficiază de intervenții chirurgicale multidisciplinare efectuate de neurochirurgi, oftalmologi, chirurgi ORL, chirurgi plasticieni: orbitotomii, craniotomii, acces transmaxilar, transtetmoidal, intervenții reconstructive.

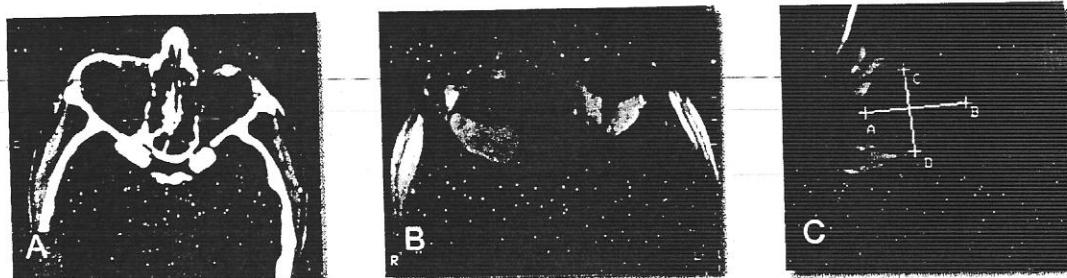

Fig. 2.16.1 Tumoră orbitală dreaptă medială.

A – CT orbital cu contrast. B, C – IRM orbital (axial și sagital).

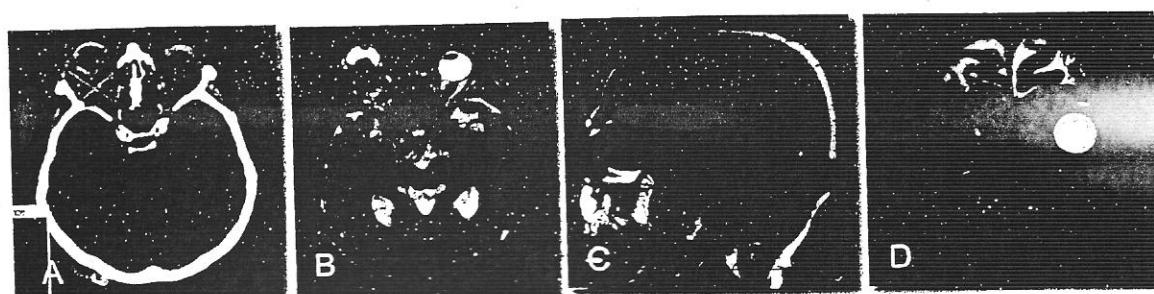
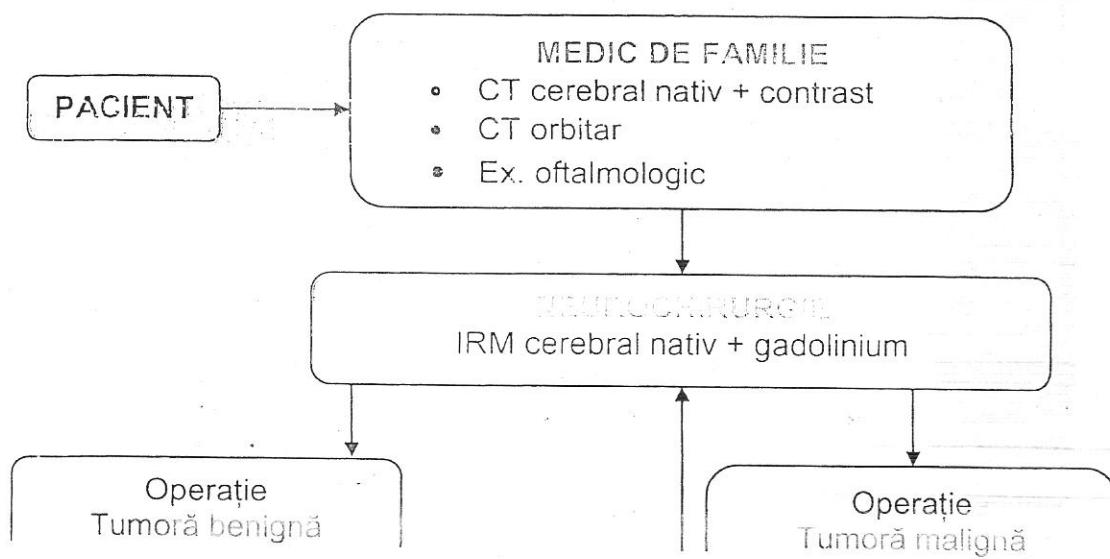

Fig. 2.16.2 Tumoră orbitală dreaptă cu invazia globulu ocular.

A – CT orbital cu contrast. B, C – IRM orbital (axial, sagital și coronal).

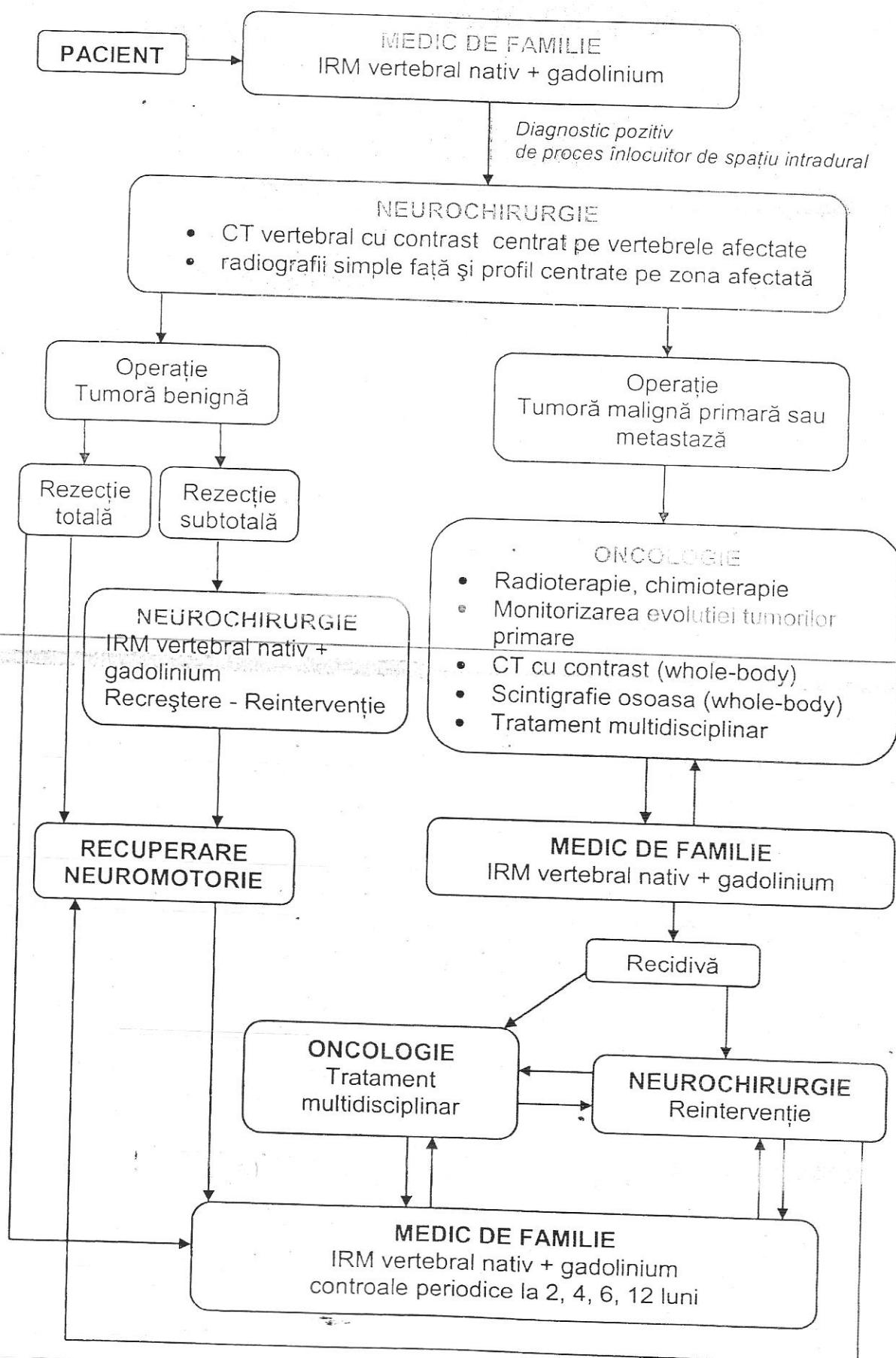

2.17 TUMORI INTRADURALE EXTRAMEDULARE

TUMORILE INTRADURALE EXTRAMEDULARE = procese înlocuitoare de spațiu, benigne sau maligne, dezvoltate în interiorul sacului dural, la nivelul meningelor spinale și rădăcinilor nervoase, primar, sau secundar altor leziuni neoplazice. Cele mai frecvente sunt tumorile benigne ca meningioamele și schwanoamele.

CLINIC: apar dureri vertebrale în regiunea afectată, limitarea mobilității zonei, deficite neurologice senzitive și motorii cu nivel neurologic corespunzător regiunii afectate, tulburări sfincteriene și sexuale.

- la nivel cervical poate apărea tetrapareză/tetraplegie;
- la nivel toracal poate apărea parapareză/paraplegie;
- la nivel lombar și sacrat poate apărea sindromul cozii de cal.

2.18 TUMORI INTRADURALE INTRAMEDULARE

TUMORILE INTRADURALE INTRAMEDULARE = procese înlocuitoare de spațiu, benigne sau maligne, dezvoltate în interiorul măduvei spinale (cervical, toracal, lombar).

Pot fi: tumori gliale, ependimoame, etc.

CLINIC: apar dureri vertebrale în regiunea afectată, limitarea mobilității zonei, deficite neurologice senzitive și motorii cu nivel neurologic corespunzător regiunii afectate, tulburări sfincteriene și sexuale.

- la nivel cervical poate apărea tetrapareză/tetraplegie;
- la nivel toracal poate apărea parapareză/paraplegie;
- la nivel lombar și sacrat poate apărea sindromul cozii de cal.

Tumorile benigne unilaterale cu evoluție lentă produc sindroame de hemisecțiune medulară.

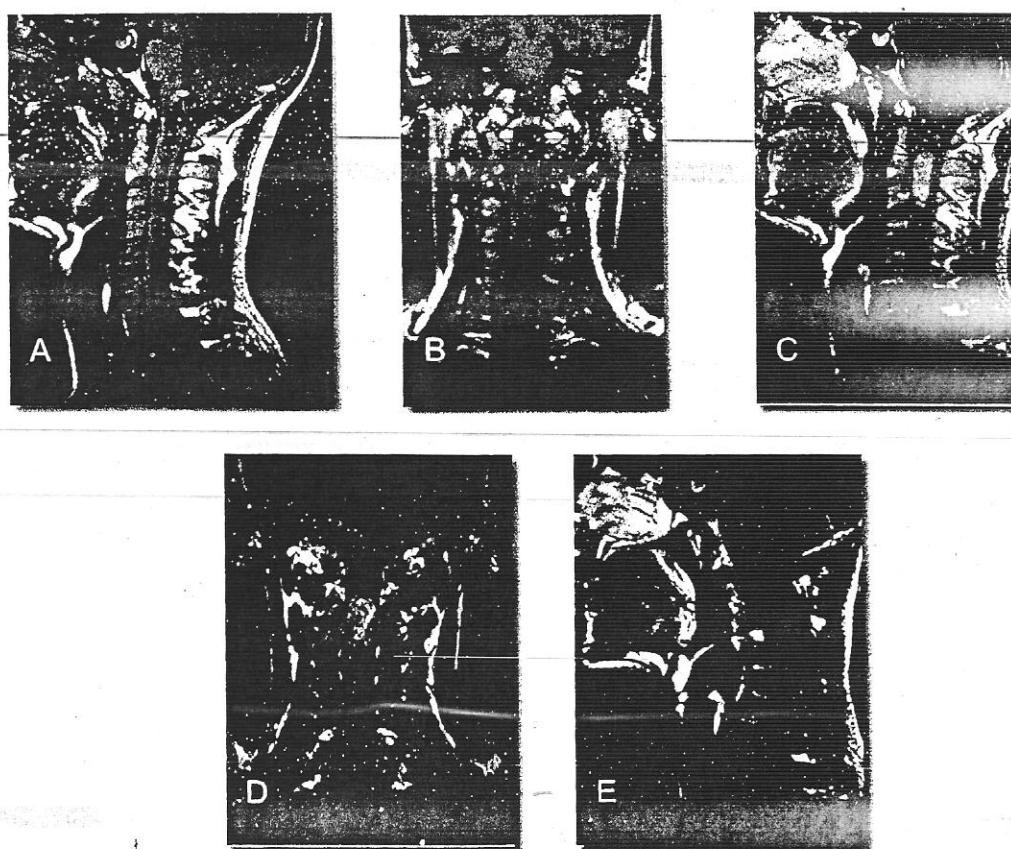
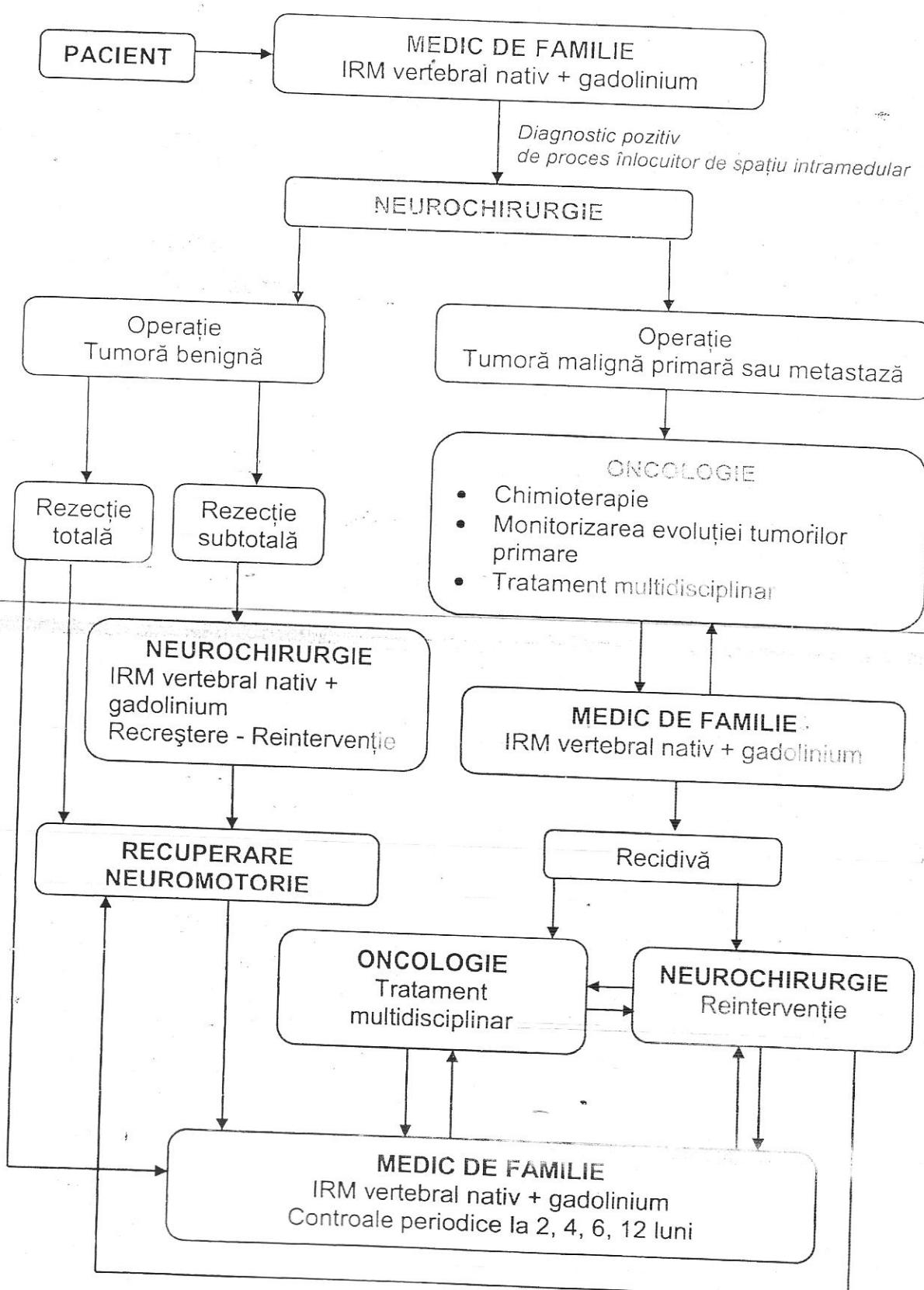

Fig. 2.18.1 Ependimom dezvoltat la nivelul măduvei cervicale superioare.
A, B – IRM spinal preoperator în secvență T_1 (sagital și coronal). C, D – IRM spinal preoperator în secvență T_1 după administrarea de Gadolinium (sagital și coronal). E – IRM spinal postoperator în secvență T_1 după administrarea de Gadolinium (sagital).

2.19 TUMORI VERTEBRALE

TUMORILE VERTEBRALE = procese înlocuitoare de spațiu, benigne sau maligne, dezvoltate la nivelul vertebrelor. Pot fi primare sau secundare altor leziuni neoplazice.

CLINIC: apar dureri vertebrale în regiunea afectată, limitarea mobilității zonei, deficite neurologice senzitive și motorii cu nivel neurologic corespunzător regiunii afectate, tulburări sfincteriene și sexuale.

- la nivel cervical poate apărea tetrapareză/tetraplegie;
- la nivel toracal poate apărea parapareză/paraplegie;
- la nivel lombar și sacrat poate apărea sindromul cozii de cal.

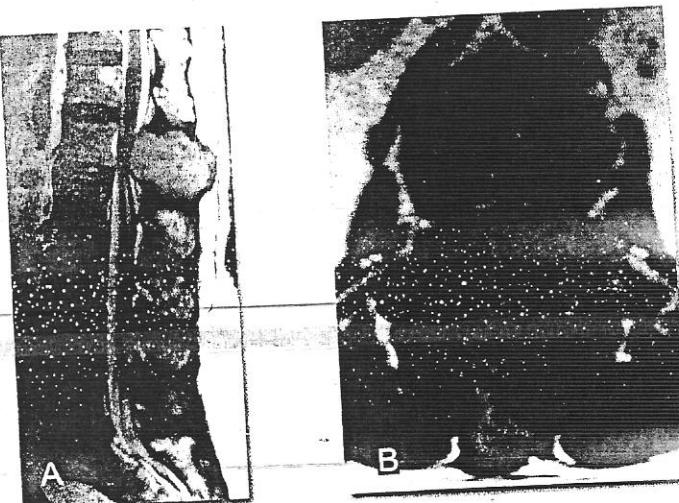

Fig. 2.19.1 Tumoră dezvoltată la nivelul arcului vertebral L₁ și compresiunea structurilor intrarahidiene (metastază cu punct de plecare mamar).
A, B – IRM spinal în secvență T₂ (sagital și axial).

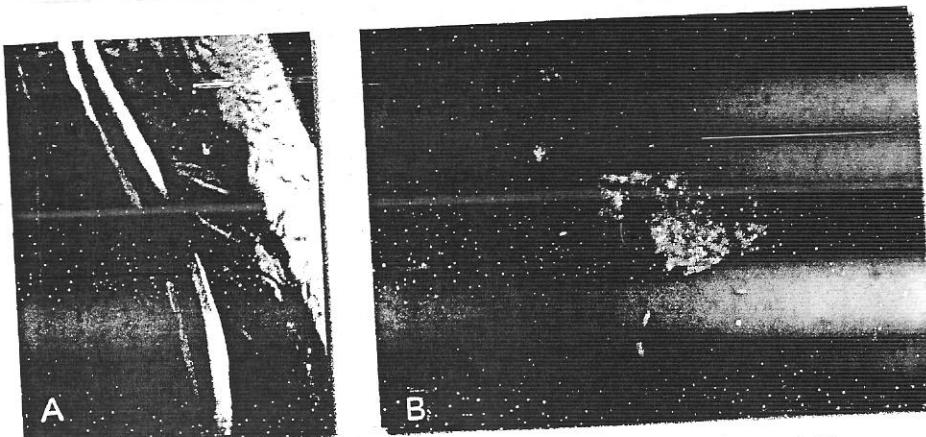
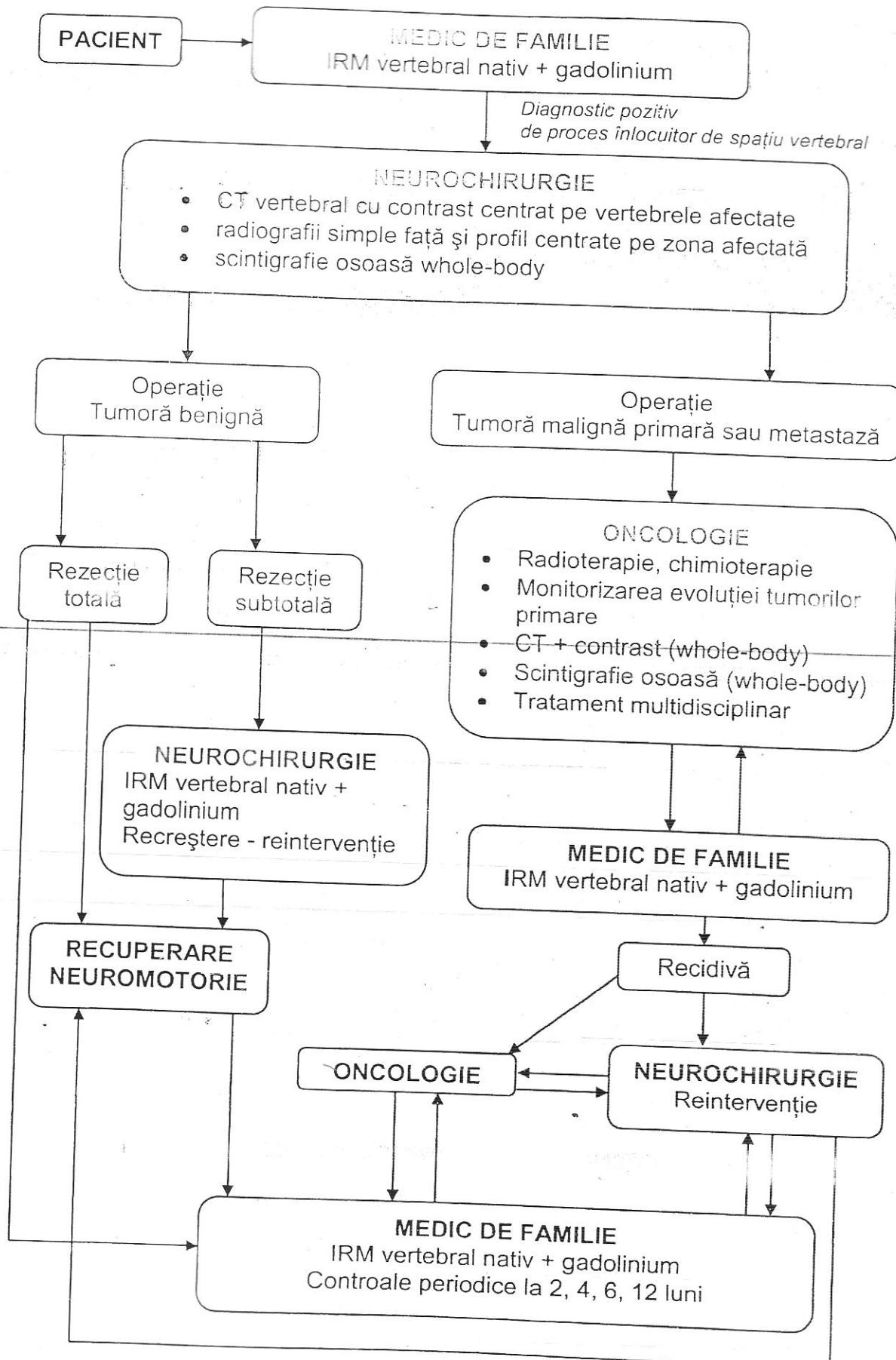
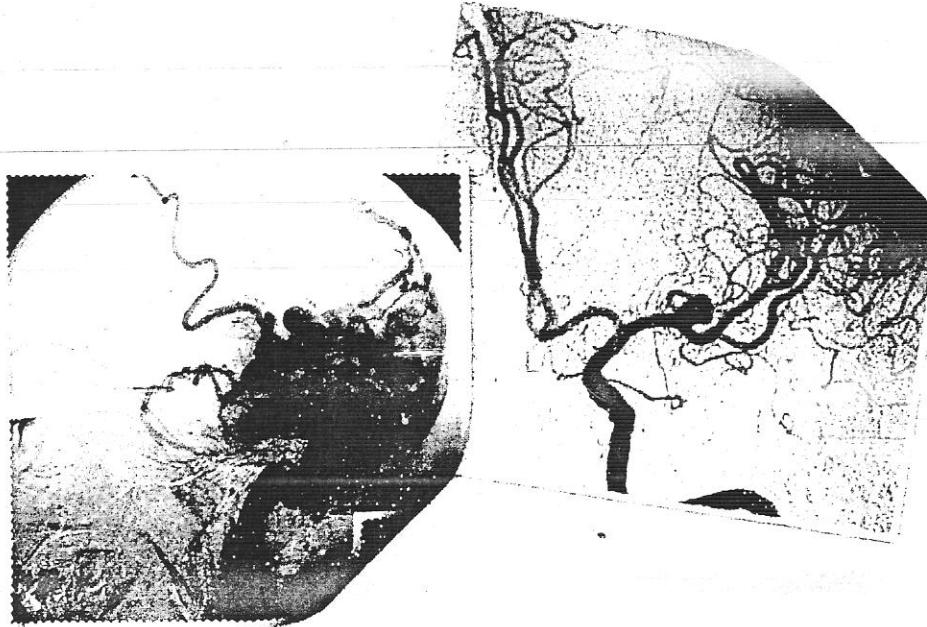

Fig. 2.19.2 Tumoră dezvoltată la nivelul corpului vertebral T₃, ce comprimă structurile intrarahidiene (leiomirosarcom).
A, B – IRM spinal în secvență T₂ (sagital și axial).

CAPITOLUL 3

PATOLOGIA VASCULARĂ NEUROCHIRURGICALĂ

3.1 HEMORAGIA SUBARAHNOIDIANĂ

HEMORAGIA SUBARAHNOIDIANĂ = existența unei sângerări în spațiul subarahnoidian.

Este mai curând un sindrom clinic, decât o entitate patologică. Hemoragia subarahnoidiană poate fi posttraumatică sau „spontană” (determinată de ruptura unui anevrism intracranian, a unei malformații arteriovenoase intracraniene, de anumite vasculite, mai rar de o tumoră, de disectia unei artere cerebrale sau ruptura unei artere superficiale, de o tromboză a unui sinus dural, de tulburări de coagulare, de ingestia anumitor substanțe, etc.)

CLINIC:

- céfalee intensă cu debut brusc \pm vârsături + redoare de ceafă;
- pierdere de conștientă;
- criză epileptică;
- deficite neurologice focale;
- comă.

Scala Hunt și Hess de gradare a hemoragiei subarahnoidiene – utilă în estimarea riscului operator și a prognosticului pacientului.

- *grad 0* – anevrism nerupt;
- *grad 1* – asimptomatic sau céfalee minimă și ușoară rigiditate nucală;
- *grad 2* – céfalee moderată sau severă, rigiditate nucală, pareze de nervi craneeni;
- *grad 3* – deficit neurologic focal ușor, somnolență sau confuzie;
- *grad 4* – deficit neurologic focal moderat sau sever, stupor;
- *grad 5* – comă profundă, rigiditate de decerebrare.

* se adaugă un grad pentru boli sistemicse severe (hipertensiune arterială, diabet zaharat, ateroscleroză severă, etc.) sau pentru vasospasm sever evidențiat angiografic.

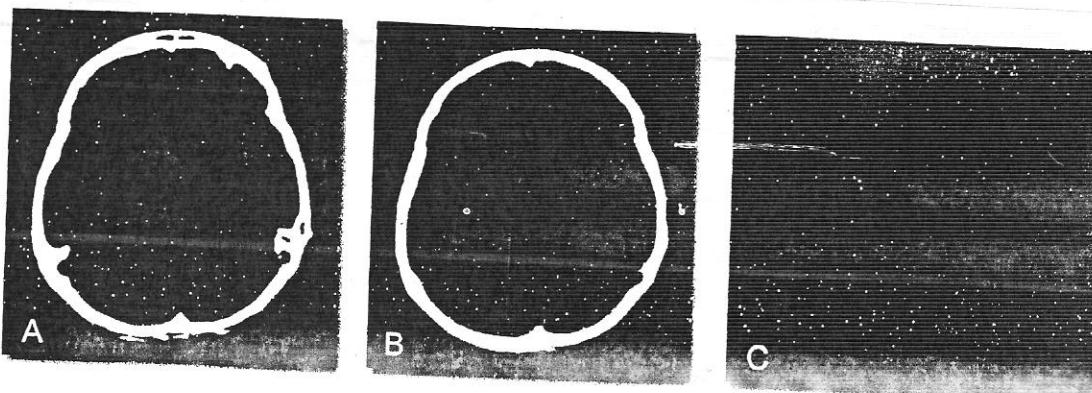
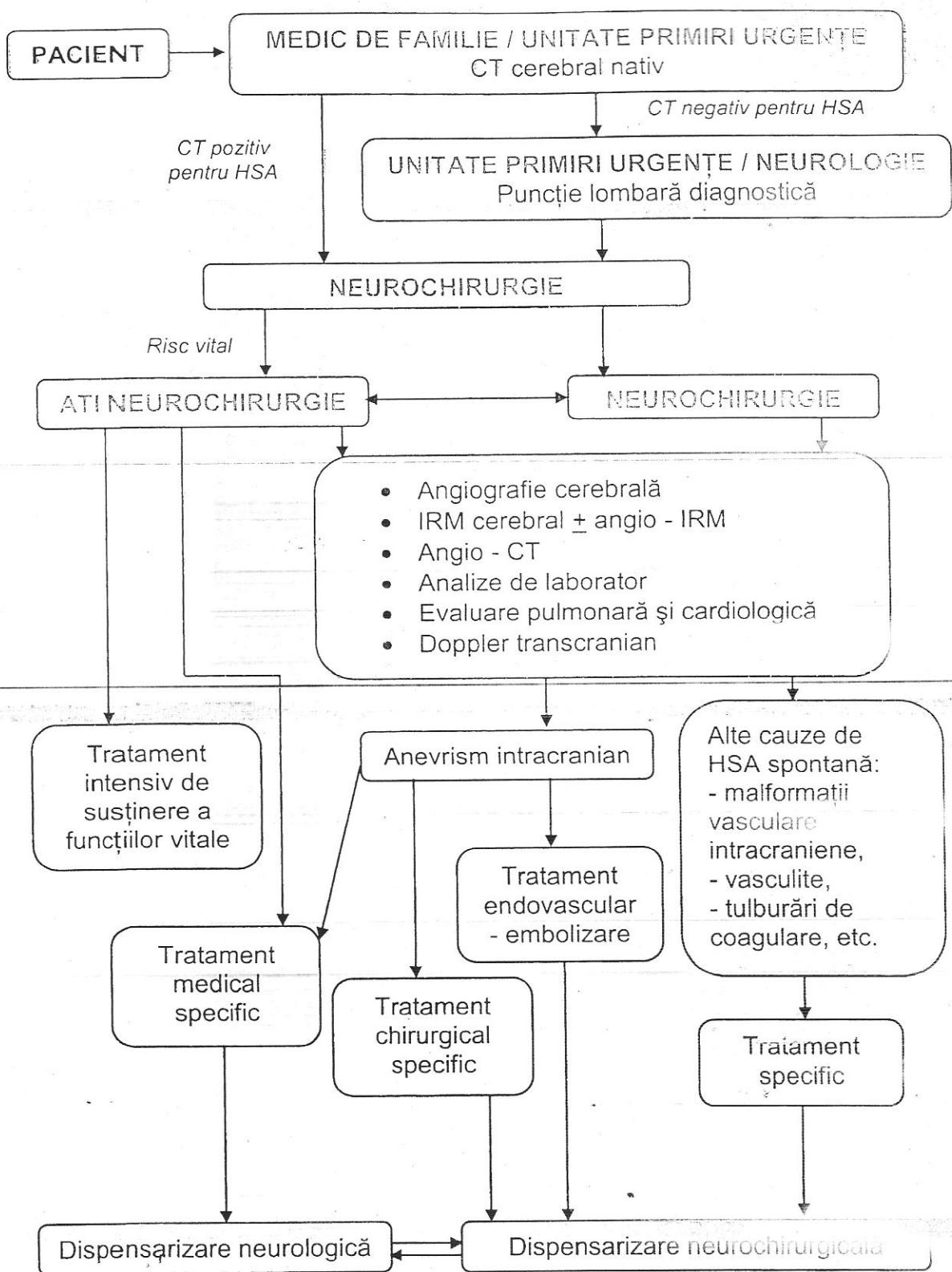

Fig. 3.1.1 Hemoragie subarahnoidiană consecutivă rupturii unui anevrism sylvian stâng.

A, B – CT cerebral nativ (hemoragie subarahnoidiană prezentă predominant în valea sylviană stângă). C – Angiografie carotidiană internă stângă ce demonstrează existența anevrismului.

Abrevieri: HSA = hemoragie subarahnoidiană

3.2 ANEVRISME INTRACRANIENE

ANEVRISM = deformare a peretelui arterial ca urmare a unei modificări structurale. În evoluție, volumul unui anevrism crește sub influența factorilor hemodinamici, ceea ce determină o fragilizare a peretelui și de multe ori ruptura acestuia.

CLINIC:

- debut prin ruptura anevrismului: hemoragie subarahnoidiană de obicei, hematorm intracerebral, hemoragie intraventriculară, hematorm subdural;
- alte tipuri de debut:
 - efect de masă: deficite neurologice funcție de localizare;
 - hemoragii minore: cefalee paroxistică intensă și redoare nucală;
 - infarcte cerebrale minore sau ischemie tranzitorie prin microembolizare distală: deficite neurologice funcție de localizare;
 - crize epileptice;
 - cefalee.

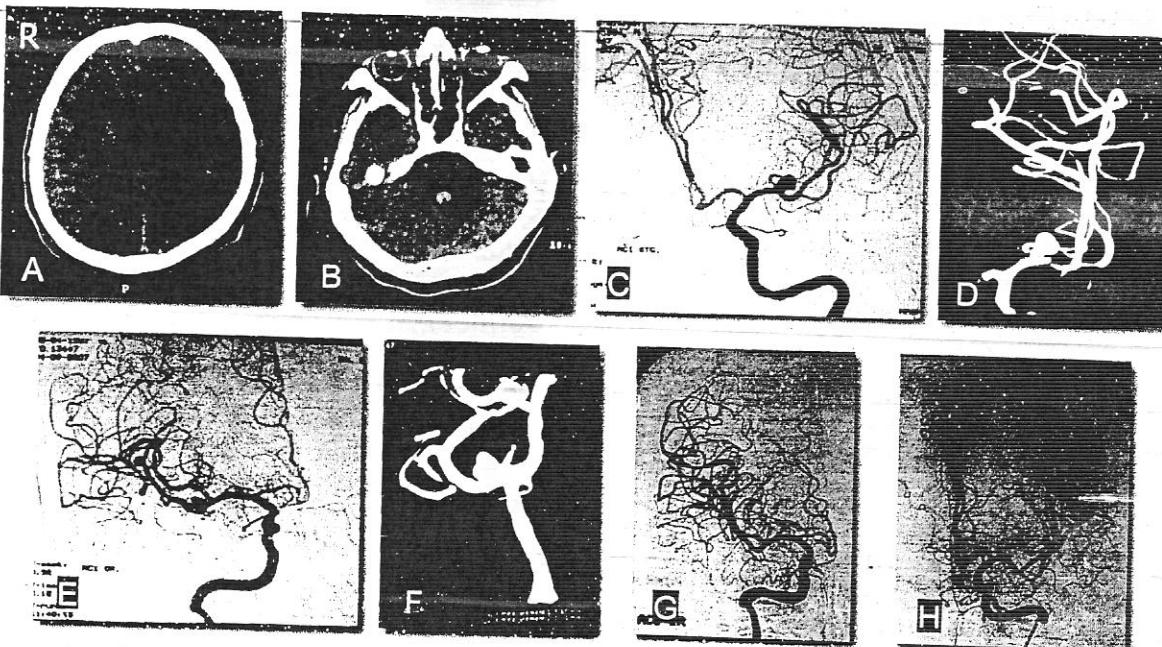
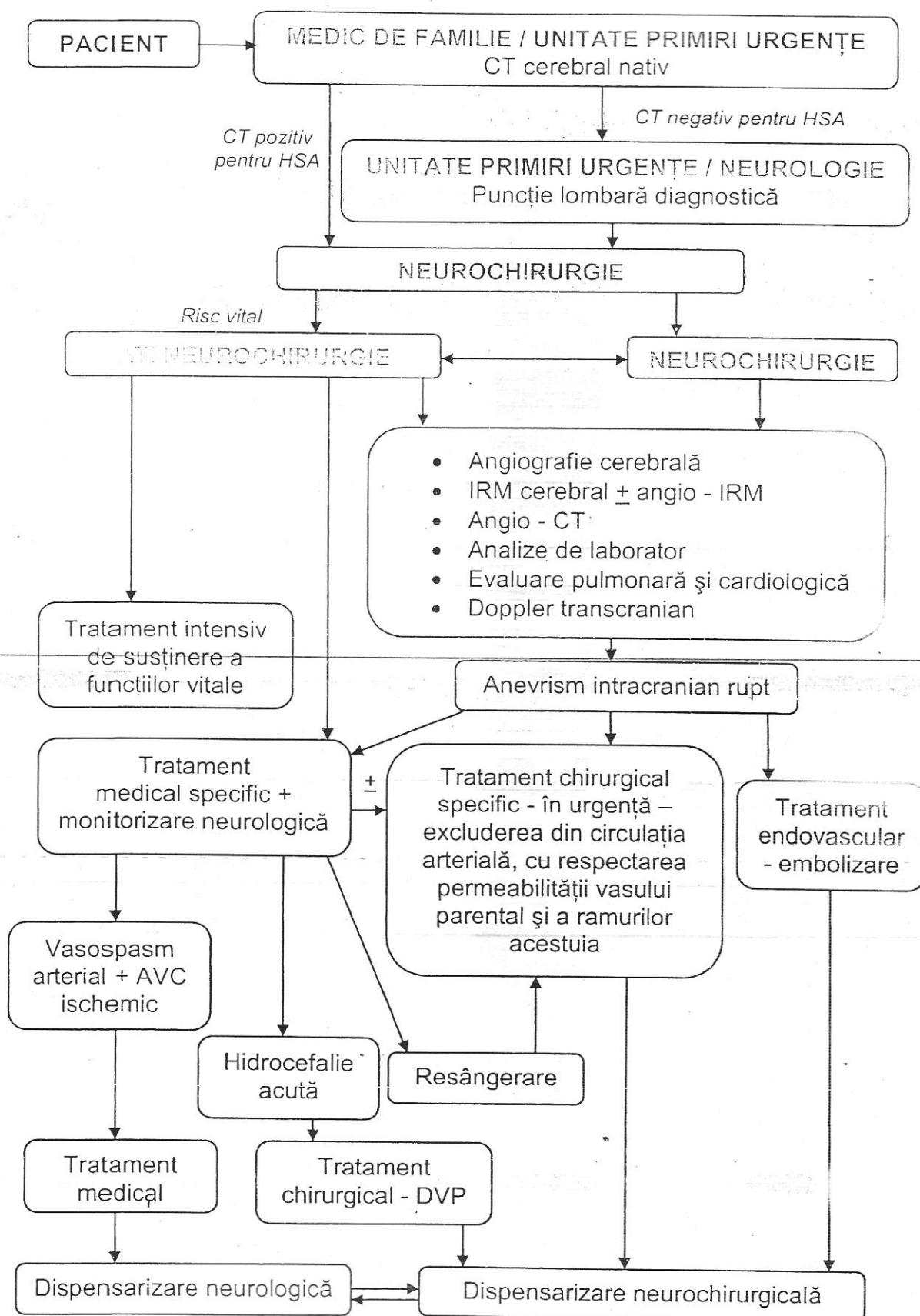

Fig. 3.2.1 Anevrisme intracraiene multiple („în oglindă” – anevrism sylvian stâng rupt și anevrism sylvian drept).

A, B – CT cerebral nativ (hemoragie subarahnoidiană și în ventriculul al IV-lea). C – Angiografie carotidiană internă stângă (preoperator): anevrism sylvian stâng rupt. D – Reconstrucție tridimensională a anevrismului stâng. E – Angiografie carotidiană internă dreaptă (preoperator): anevrism sylvian drept. F – Reconstrucție tridimensională a anevrismului drept. S-a intervenit chirurgical inițial asupra anevrismului rupt, apoi asupra celui asimptomatic (la o lună interval). G – Angiografie carotidiană internă dreaptă (postoperator): anevrism sylvian drept cliplat eficient. H – Angiografie carotidiană internă stângă (postoperator): anevrism sylvian stâng cliplat eficient.

Abrevieri:
 HSA = hemoragie subarahnoidiană
 AVC = accident vascular cerebral
 DVP = drenaj ventriculo-peritoneal

3.3 HEMATOMUL INTRACEREBRAL SPONTAN

HEMATOMUL INTRACEREBRAL SPONTAN = colecție sanguină intracerebrală ce survine în absența unui traumatism craniocerebral.

Poate fi:

- **primar:** se datorează unei HTA sau fără cauză evidentă;
- **secundar:** poate avea drept cauză angiopatia cerebrală amiloidă, o tumoră intracraniană, o malformație vasculară intracraniană, un infarct hemoragic, o tromboză venoasă cerebrală, tulburări de coagulare, administrarea unor medicamente, etc.

CLINIC:

- semne de focalizare neurologică instalate rapid progresiv;
- sindrom de hipertensiune intracraniană;
- tulburări de conștiență.

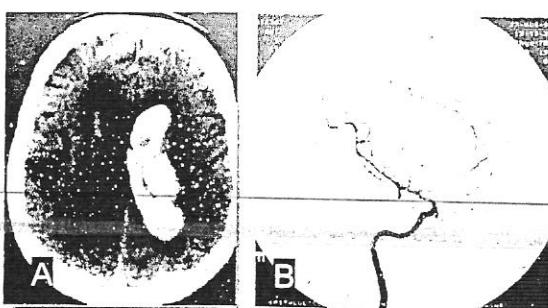

Fig. 3.3.1 Hematom intracerebral talamic stâng cu efracție ventriculară și hidrocefalie secundară obstructivă.

A – CT cerebral nativ. B – Angiografie carotidiană internă, cerebral în secvențe T_1 (axial, sagital și coronal).

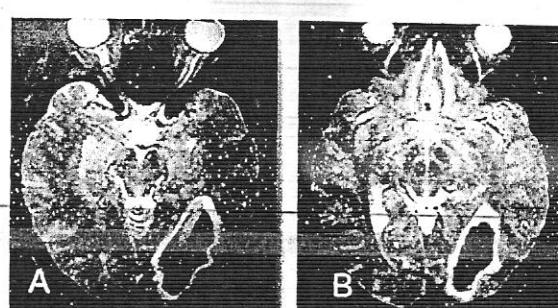

Fig. 3.3.2 Hematom intracerebral parieto-occipital stâng.

A, B – IRM cerebral (secvențe axiale T_2).

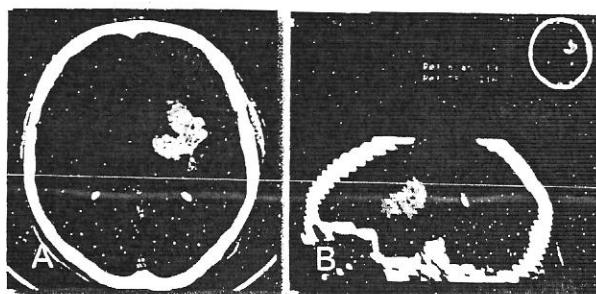

Fig. 3.3.3 Hematom intracerebral capsulo-lenticular stâng.

A – CT cerebral nativ (secțiune axială). B – CT cerebral nativ (reconstrucție în plan sagital).

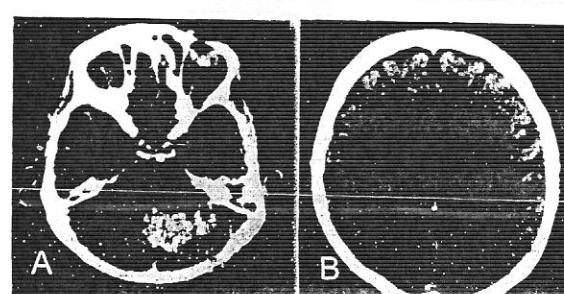
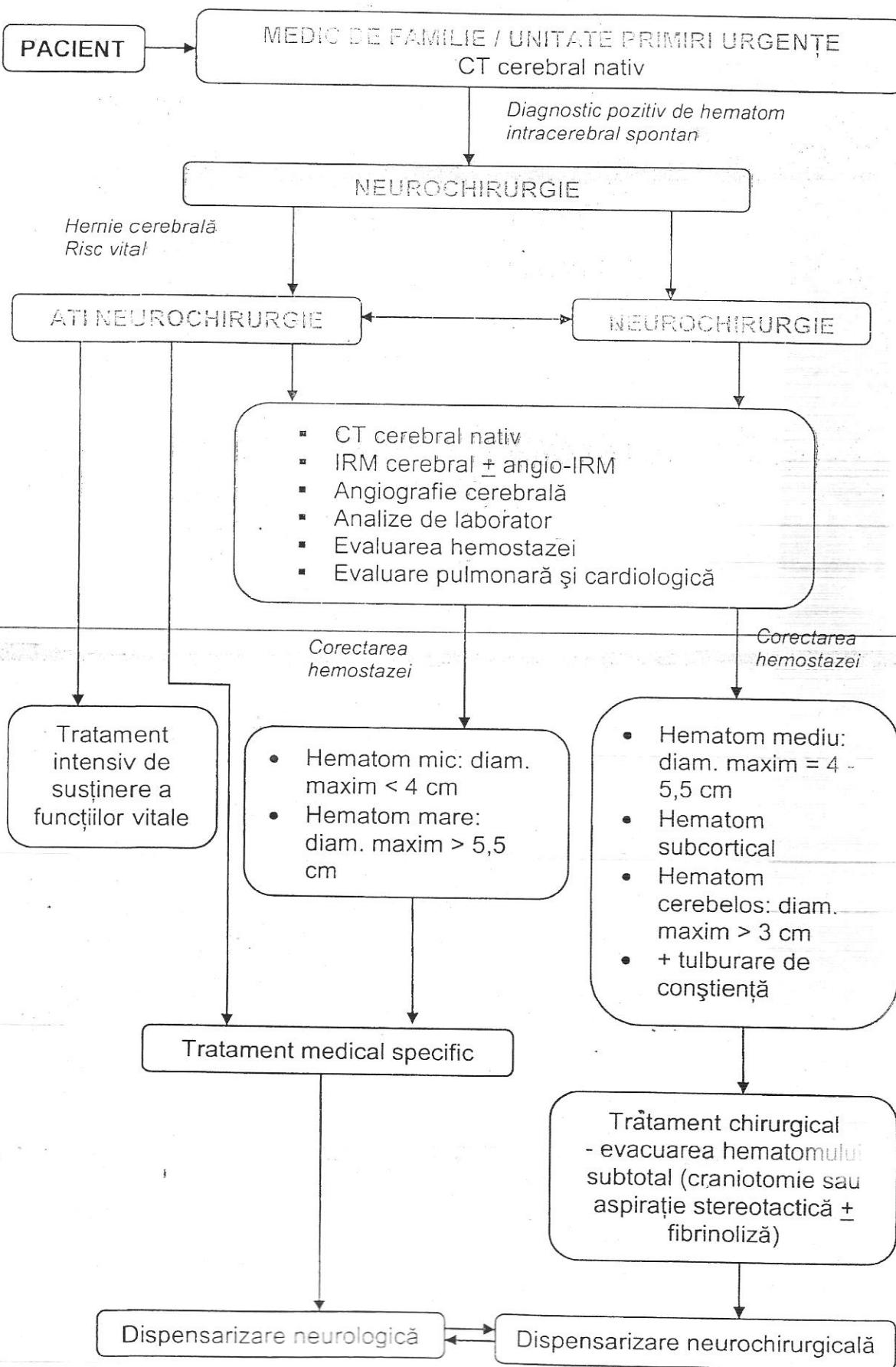

Fig. 3.3.4 Hematom intracerebral cerebelos stâng cu hidrocefalie secundară obstructivă.

A, B – CT cerebral nativ.

3.4 MALFORMATII ARTERIOVENOASE CEREBRALE

MALFORMAȚIA ARTERIOVENOASĂ CEREBRALĂ = anomalie congenitală cerebrală ce constă în existența unei rețele plexiforme de canale vasculare displazice (nidus), alimentată de pediculi arteriali dilatați și drenând prin vene largite, sinuoase.

CLINIC:

- sindrom hemoragic (50 %): hematorm intracerebral, hemoragie subarahnoidiană, hemoragie intraventriculară, hematorm subdural;
- crize epileptice (25 %);
- cefalee cronică recurrentă;
- deficit neurologic progresiv;
- hidrocefalie, sindrom de compresiune intracraniană, compresiune a nervilor cranieni, etc.

Sistemul de gradare Spetzler – Martin (1986) – reflectă dificultatea operatorie și riscurile asociate intervenției neurochirurgicale. Se stabilește pe baza datelor angiografice, CT și IRM.

Gradul MAV = dimensiunile nidusului + drenajul venos + elocvența țesutului cerebral

▪ dimensiunile nidusului (diametrul maxim):	
○ mic < 3 cm	1
○ mediu = 3 – 6 cm	2
○ mare > 6 cm	3
▪ patternul drenajului venos:	
○ superficial	0
○ profund	1
▪ elocvența țesutului cerebral adiacent (zone elocvente: cortexul senzitivomotor, cortexul limbajului, cortexul vizual, hipotalamus și talamus, capsula internă, trunchiul cerebral, pedunculii cerebeloși, nucleii cerebeloși profunzi):	
○ neelocvent	0
○ elocvent	1

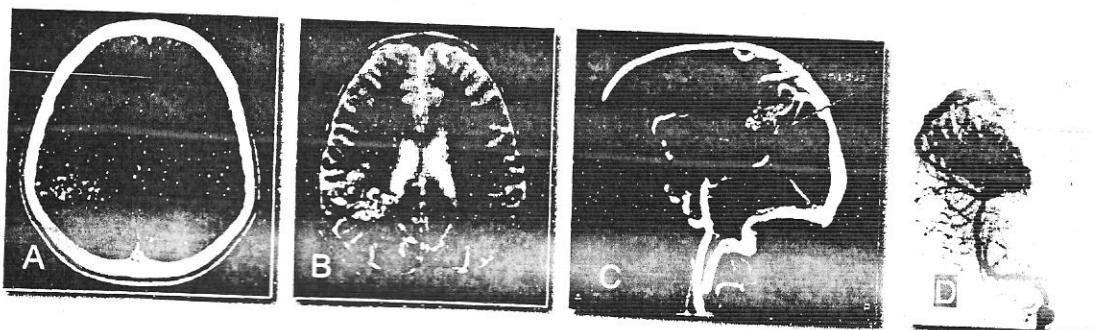
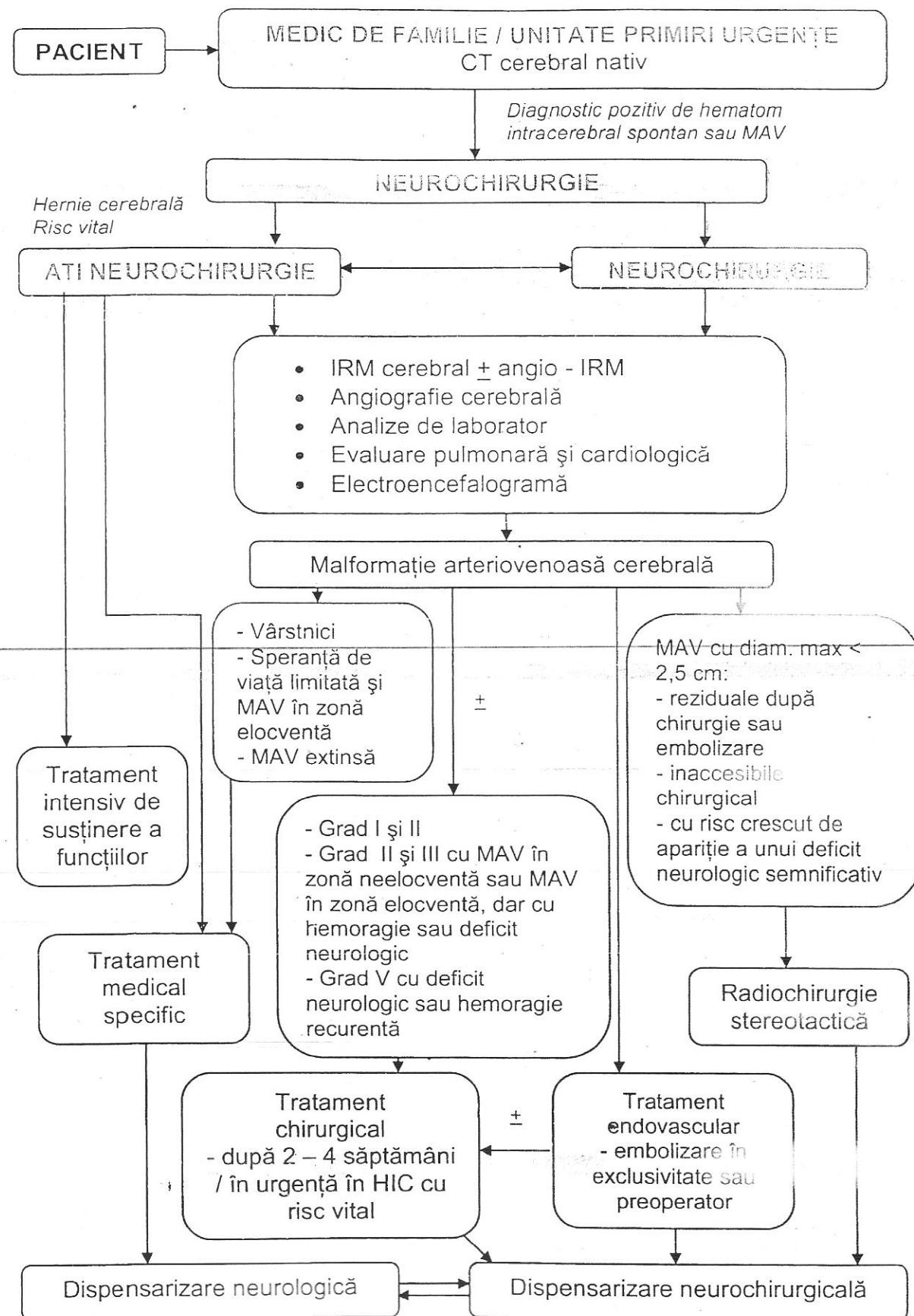

Fig. 3.4.1 Malformație arteriovenoasă frontoparietală dreaptă.
A – CT cerebral cu contrast. B – IRM cerebral în secvență T₂. C – Angio-IRM cerebral.
D – Angiografie carotidiană internă dreaptă (incidentă antero-posteroară).

Abrevieri: MAV = malformație arteriovenoasă
HIC = hematorm intracerebral

3.5 CAVERNOMUL

CAVERNOMUL = malformație vasculară formată dintr-un sistem de cavități comunicante juxtapuse, separate prin țesut de colagen dublat de endoteliu; sângele circulă prin aceste cavități sub presiune joasă, ceea ce explică frecvența trombozelor cavitare, ce evoluează spre fibroză și eventual calcificare.

Există forme sporadice și forme ereditare (în care cavernoamele sunt multiple).

CLINIC – tabloul clinic nu este specific; diagnosticul este radiologic:

- cavernoame epileptogene (75 %);
- cavernoame hemoragice (20 %): hemoragie intracerebrală, hemoragie subarahnoidiană;
- cavernoame pseudotumorale: sindrom de hipertensiune intracraniană + semne focale; caracteristică este evoluția subacută sau cronică, cu fluctuația simptomatologiei.

Angiomul venos se asociază frecvent cu cavernomul. Angiomul venos este o malformație alcătuită dintr-un sistem de vene mici medulare, ce converg către un trunchi venos colector cu traiect transparenchimatos spre suprafață, care va drena într-un sinus venos. Angiomul venos drenează un teritoriu cerebral normal. În consecință, este contraindicată excluderea chirurgicală a trunchiului venos colector !

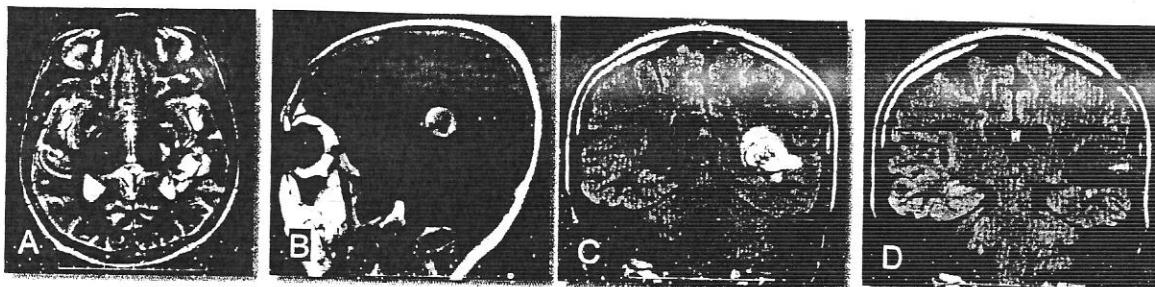

Fig. 3.5.1 Cavernom temporal profund stâng.

A, B, C – IRM cerebral preoperator (axial, sagital și coronal). D – IRM cerebral postoperator (coronal).

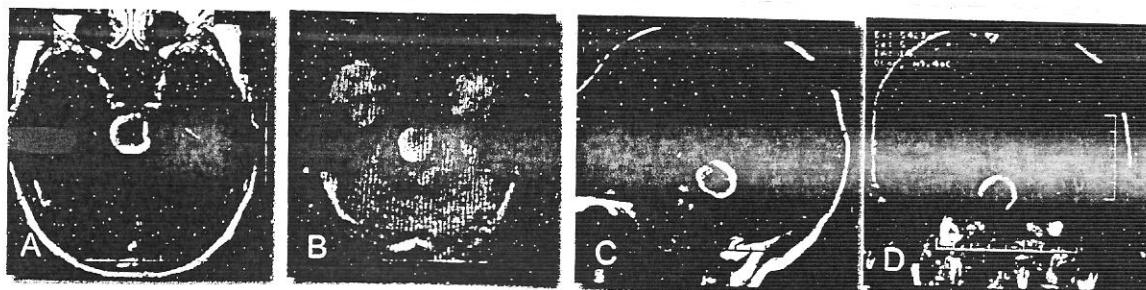
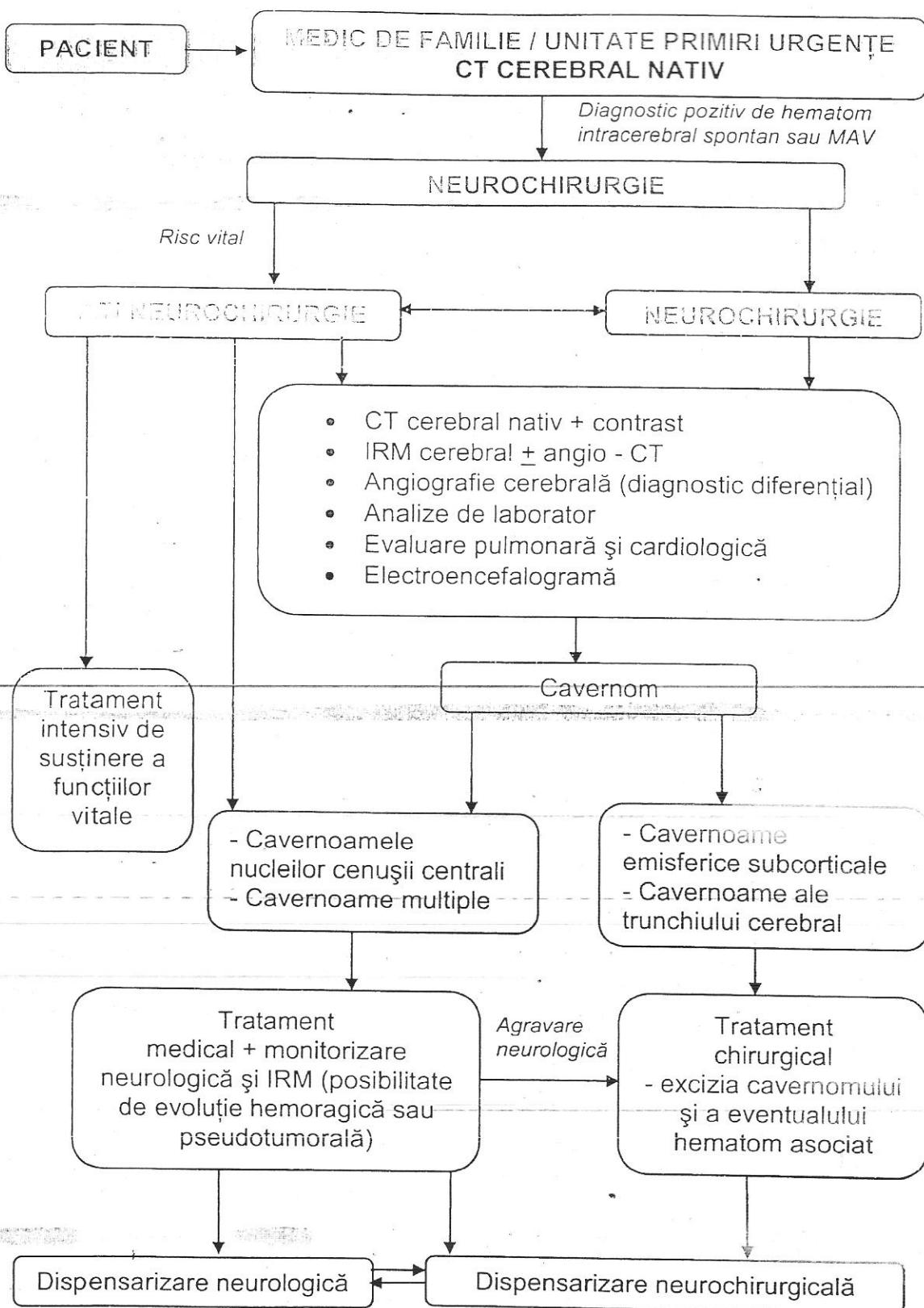

Fig. 3.5.2 Cavernom pontin cu hemoragie perilezională.

A, B, C, D – IRM cerebral (axial, sagital și coronal).

Abrevieri: MAV = malformație arteriovenoasă
HIC = hematorm intracerebral

3.6 FISTULE DURALE INTRACRANIENE

FISTULELE DURALE INTRACRANIENE = malformații vasculare dezvoltate la nivelul durei mater – alimentate de ramuri ale arterei carotide sau ale arterei vertebrale înainte de penetrarea durei. Sunt de obicei fistule arteriovenoase directe, adiacente sinusurilor venoase durale (mai ales la nivelul sinusului transvers).

Fistula arteriovenoasă directă = anastomoza directă între o arteră nutritivă cu diametru largit și o venă de drenaj dilatată, fără interpoziția unei rețele plexiforme de vase displazice, ca în malformațiile arteriovenoase convenționale.

CLINIC:

- acufene, tinnitus pulsatil, suflu la nivel occipital;
- céfalee pulsatilă;
- exoftalmie;
- sindrom de hipertensiune intracraniană (céfalee, tulburări vizuale, edem papilar, etc.);
- hemoragie subarahnoidiană, mai rar intracerebrală.

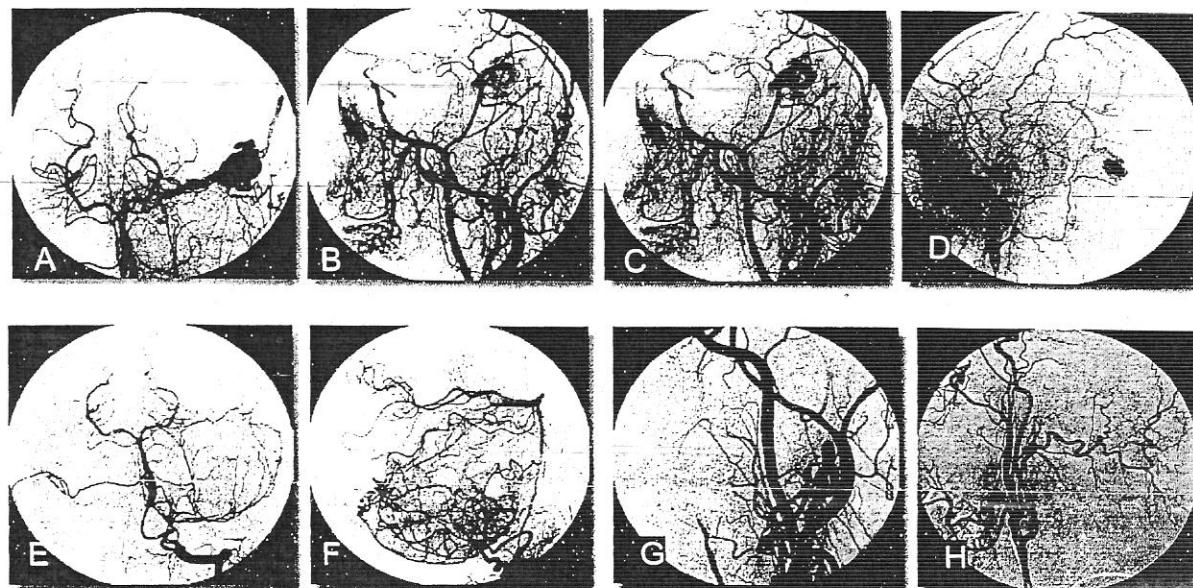
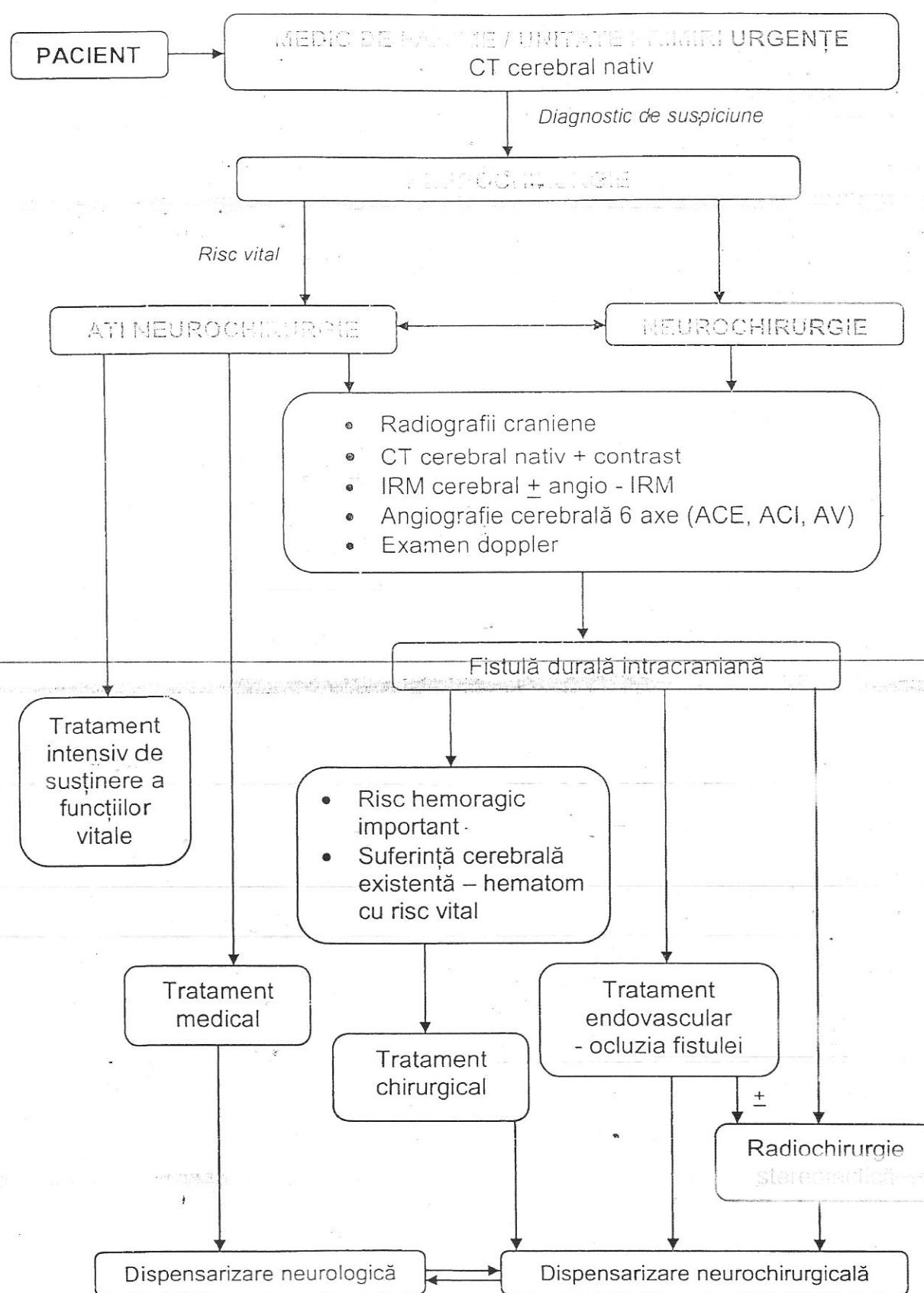

Fig. 3.6.1 Fistulă arteriovenoasă durală cu aferențe din artera meningeo-posterioră stângă și din artera occipitală stângă.

A, B – Angiografia arterei vertebrale stângi (preembolizare). C, D – Angiografia arterei occipitale stângi (preembolizare). E, F – Angiografia arterei vertebrale stângi (postembolizare). G, H – Angiografia arterei occipitale stângi (postembolizare).

Abrevieri: ACE = artera carotidă externă

ACI = artera carotidă internă

AV = artera vertebrală

3.7 MALFORMAȚII ARTERIOVENOASE SPINALE

MALFORMAȚIILE ARTERIOVENOASE SPINALE = malformații arteriovenoase dezvoltate la nivelul măduvei spinării, al rădăcinilor nervoase sau al învelișurilor meningeiene și osoase ale acestora.

CLINIC:

- deficit neurologic progresiv ± dureri la nivelul coloanei vertebrale (85 %);
- mieloradiculopatie cu debut acut (10 – 20 %): ca urmare a existenței unei hemoragii (hemoragie subarahnoidiană, hernatomielie, hematorm epidural, infarctizare medulară cu transformare hemoragică, etc.);
- sindrom de compresiune medulară (5 %);
- angirom cutanat suprajacent (3 – 25 %).

CLASIFICAREA MAV SPINALE:

- *Tip I – MAV durale*: sunt alimentate de o arteră durală și drenează într-o venă spinală printr-un șunt arterovenos în foramenul intervertebral;
- *Tip II – MAV intramedulare*: au un nidus compact în interiorul parenchimului măduvei spinării;
- *Tip III – MAV mari, complexe*, alimentate de artere multiple, cuprinzând mai multe segmente spinale: predominant intramedulare, însă pot avea extensie extramedulară sau chiar extraspinală - mai frecvente la adolescenți și adulți tineri;
- *Tip IV – MAV intradurale perimedulare (fistule arteriovenoase)*: sunt alimentate de arteră spinală anteroiară, fiind localizate în afara măduvei spinării și a piei mater:
 - Tip IV – A: alimentate de o singură arteră subțire – debit scăzut;
 - Tip IV – B: mărime intermedie, arteră de alimentare dilatătă – debit mediu;
 - Tip IV – C: fistule arteriovenoase gigante.

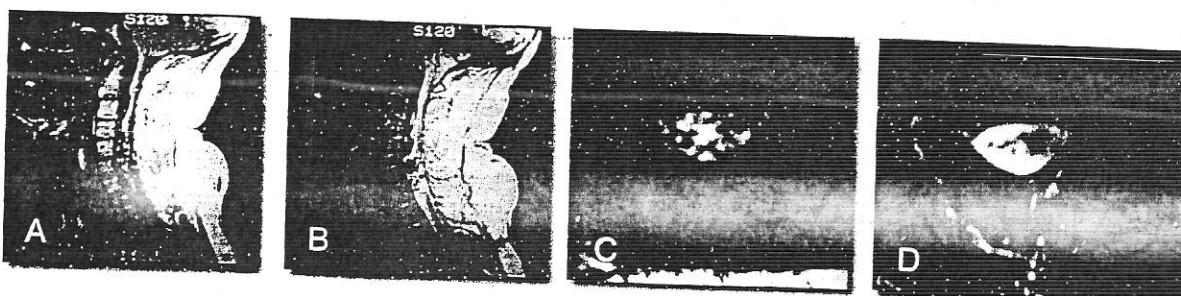
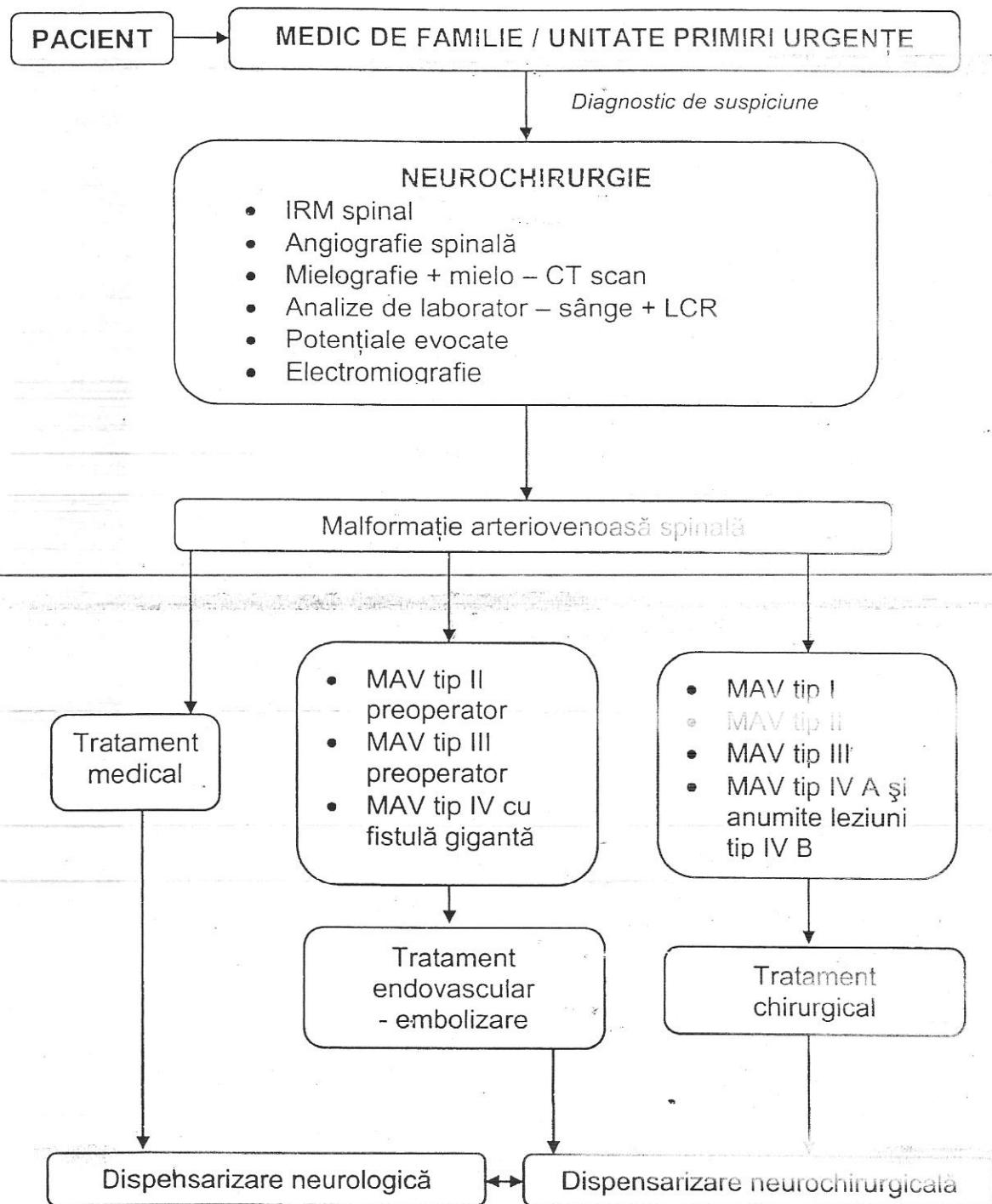

Fig. 3.7.1 Malformație arteriovenoasă cervicală.
A, B – IRM cervical (secțiuni sagitale). C, D – IRM cervical (secțiuni axiale).

Abrevieri: MAV = malformație arteriovenoasă
 LCR = lichid cefalorahidian

3.8 TROMBOZA DE ARTERĂ CAROTIDĂ INTERNĂ

TROMBOZA DE ARTERĂ CAROTIDĂ INTERNĂ = formarea unor cheaguri în artera carotidă internă ca urmare a atherosclerozei.

CLINIC: tromboza acută este însotită de hemiplegie controlaterală rapid instalată, cu afectarea stării de conștiință; tromboza progresivă poate fi asimptomatică, sau poate împrumuta semnele clinice ale unor atacuri ischemice tranzitorii repetitive.

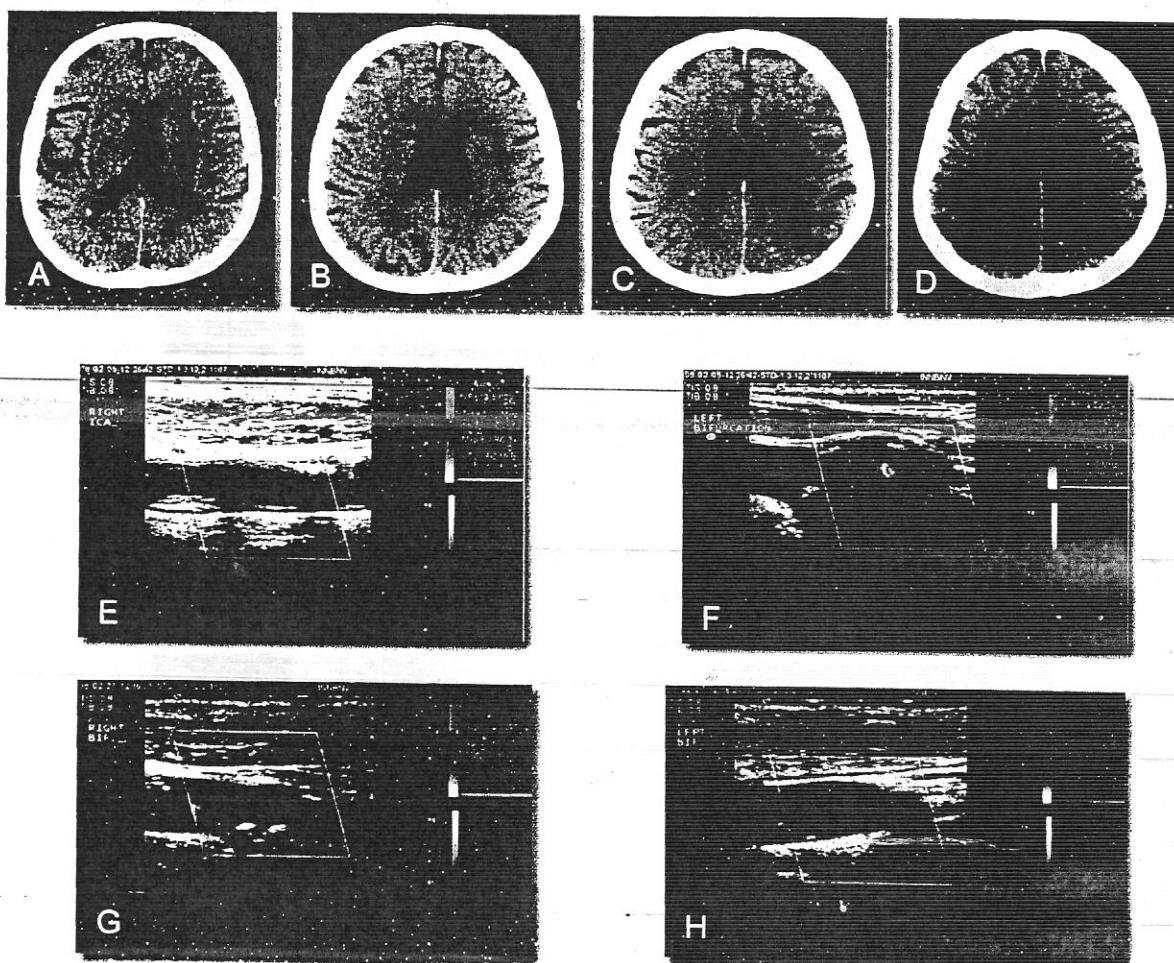
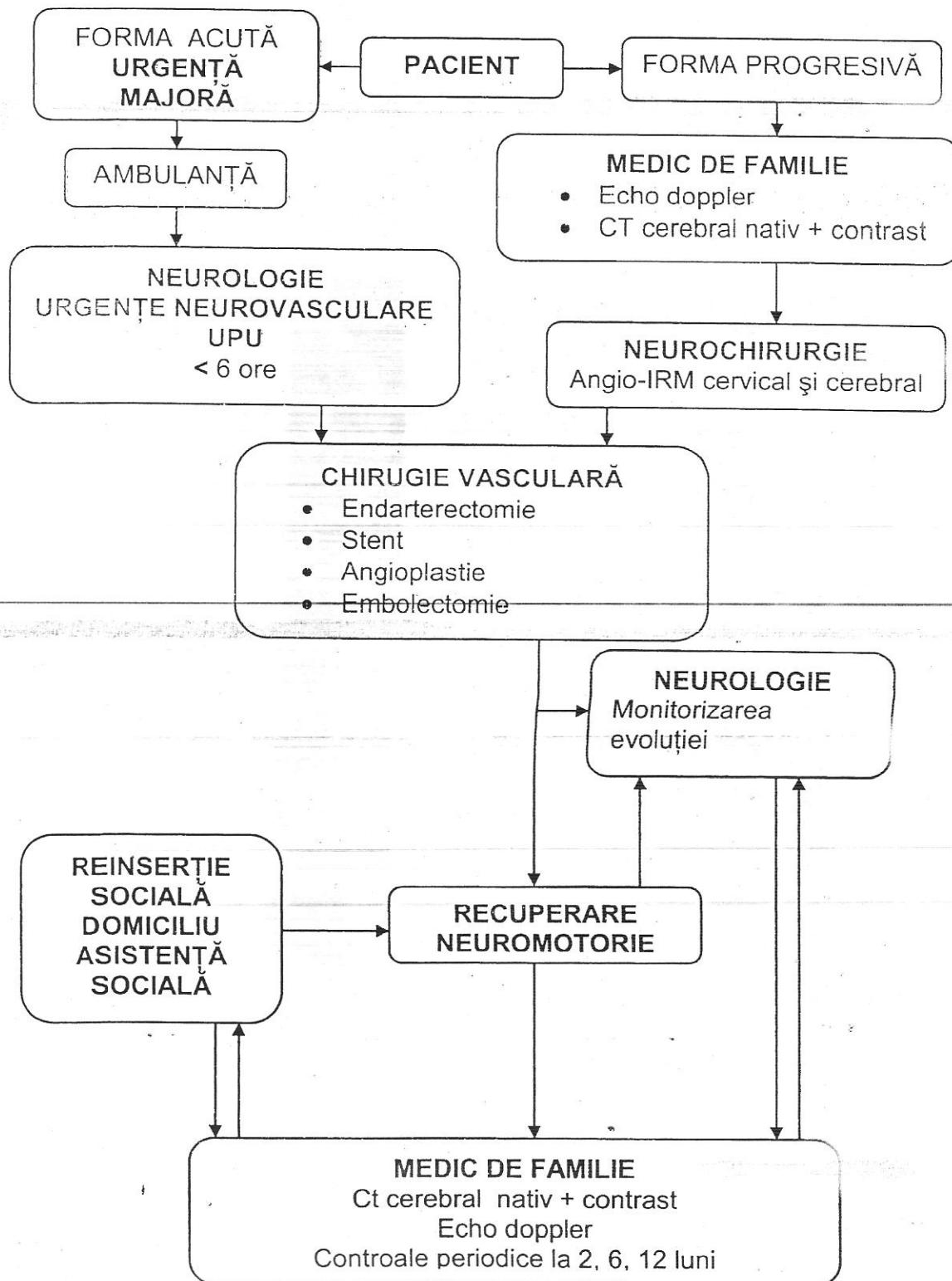

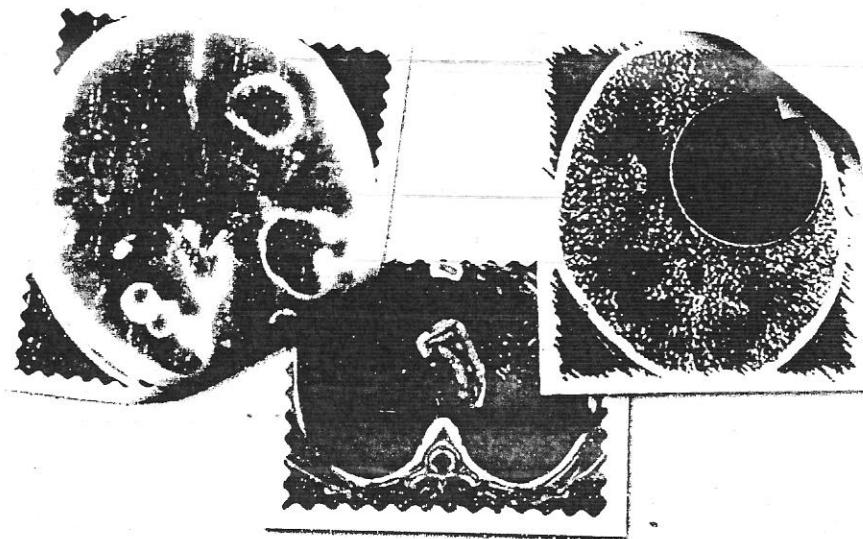
Fig. 3.8.1 Stenoză severă a bifurcației arterei carotide stângi.

A, B, C, D – CT cerebral nativ (accident vascular cerebral ischemic în zona de graniță a vascularizației realizate de artera cerebrală medie / artera cerebrală posterioară de partea stângă). E – Imagine ecografică la nivelul bifurcației arterei carotide drepte. F – Imagine ecografică la nivelul bifurcației arterei carotide stângi (preoperator). G – Imagine ecografică la nivelul bifurcației arterei carotide drepte. H – Imagine ecografică la nivelul bifurcației arterei carotide stângi (postoperator).

CAPITOLUL 4

PATOLOGIA INFECȚIOASĂ NEUROCHIRURGICALĂ

4.1 ABCESUL CEREBRAL

ABCESUL CEREBRAL = supurație încapsulată dezvoltată în interiorul parenchimului cerebral. Poate fi rezultatul propagării unei infectii de vecinătate (otită, sinuzită, etc.), al unei diseminări hematogene dintr-un focar infecțios aflat la distanță (pulmonar, dentar, cardiac, etc.), al unei soluții de continuitate durală ca urmare a unui traumatism sau a unei intervenții chirurgicale sau al unei imunosupresii.

CLINIC:

- sindrom de hipertensiune intracraniană: céfalee, greață, vărsături, pareză de n. VI, edem papilar, somnolență, semne de suferință a trunchiului cerebral;
- semne de focalizare neurologică;
- crize epileptice;
- sindrom infecțios ± poartă de intrare bacteriană cunoscută.

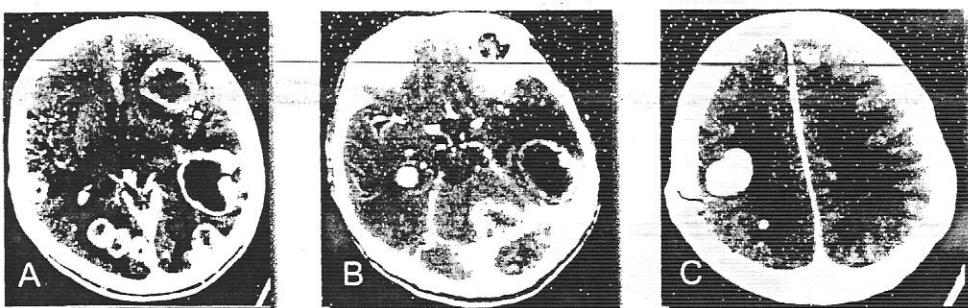

Fig. 4.1.1 Abcese cerebrale multiple (diseminare de la o endocardită bacteriană).

A, B, C – CT cerebral cu contrast.

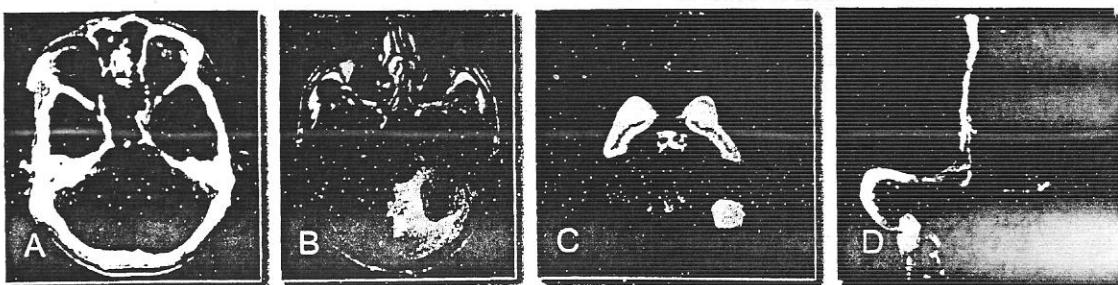
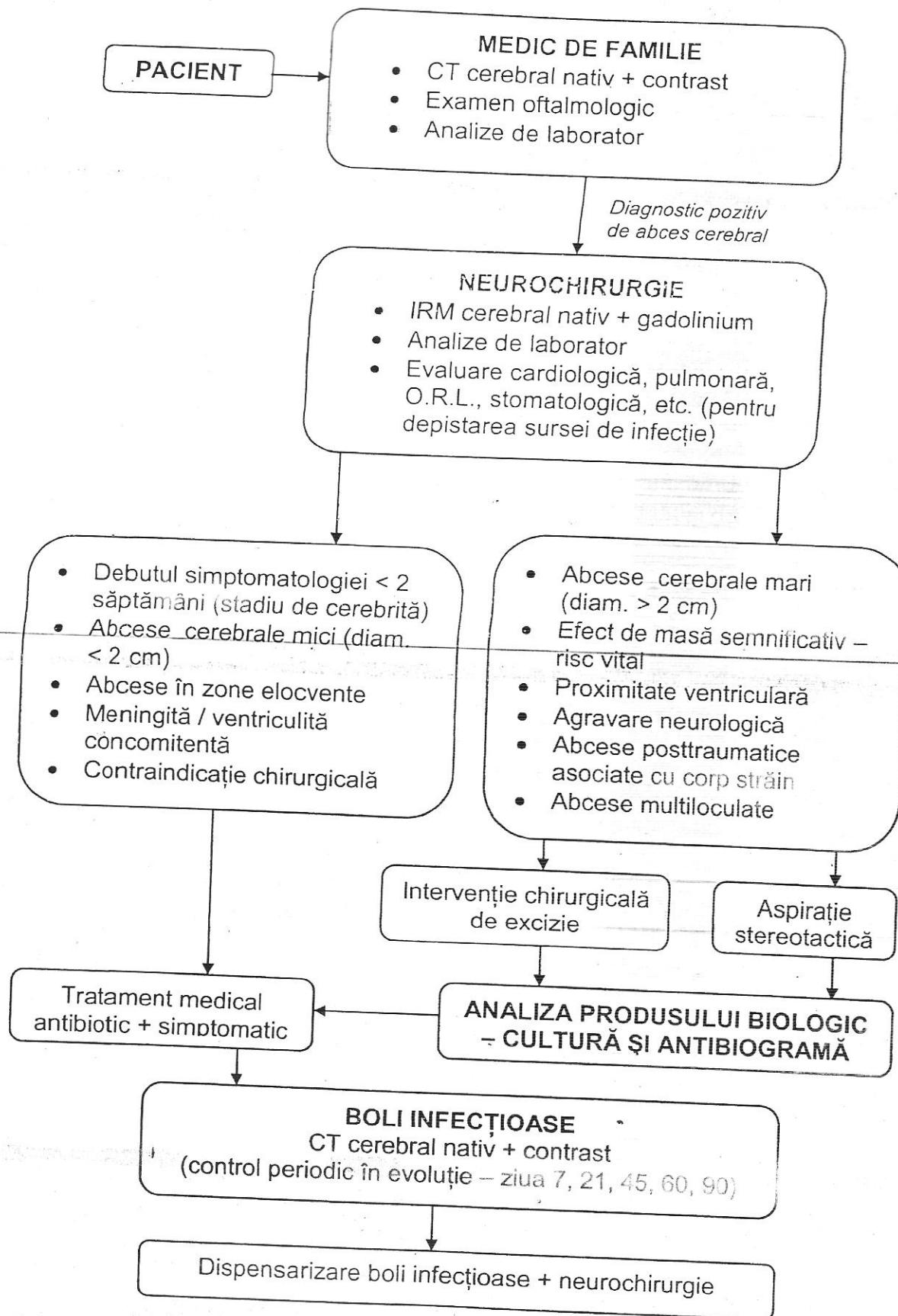

Fig. 4.1.2 Abces cerebelos stâng (poarta de intrare fiind o otomastoidită cronică stângă).

A – CT cerebral nativ. B, C – IRM cerebral (secțiune axială și secțiune coronală). D – Angio-IRM cerebral (se remarcă tromboza sinusului venos transvers și a sinusului sigmoidian de partea stângă).

4.2 EMPIEMUL INTRACRANIAN

EMPIEMUL SUBDURAL = supurație dezvoltată în spațiul subdural.

Sunt caracteristice: lipsa unei bariere anatomiche care să limiteze extinderea și slaba penetranță a antibioticelor, ceea ce crește posibilitatea de propagare a infecției. Se poate complica cu abces cerebral, cerebrită localizată sau tromboză venoasă corticală cu risc de infarct venos cerebral.

De obicei rezultă prin extensia unei infecții de la nivelul feței sau de la nivel cranian (sinuzită paranasală, otomastoidită cronică), dar și prin diseminare hematogenă.

CLINIC:

- sindrom infectios ± poartă de intrare bacteriană cunoscută;
- sindrom de iritație meningială;
- semne de focalizare neurologică – de obicei disfuncție emisferică unilaterală;
- tulburări ale conștiinței;
- edem supraorbital (prin tromboza venelor emisare).

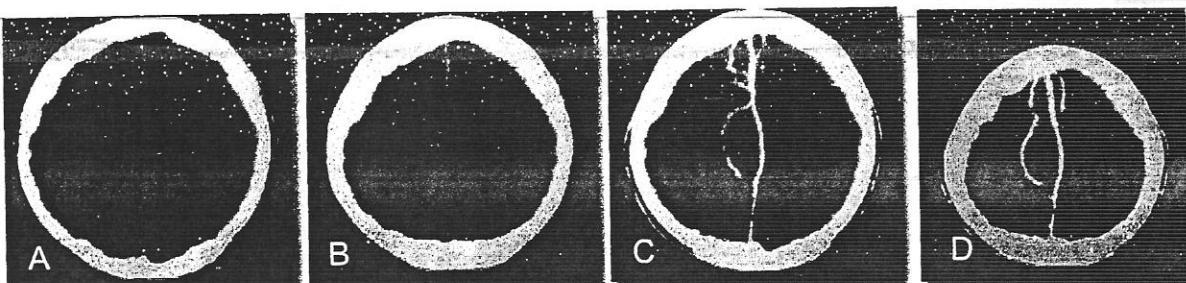

Fig. 4.2.1 Empiem subdural parasagital drept frontoparietal și mic empiem parasagital stâng frontal (cu punct de plecare o sinuzită cronică frontală).

A, B – CT cerebral nativ. C, D – CT cerebral cu contrast.

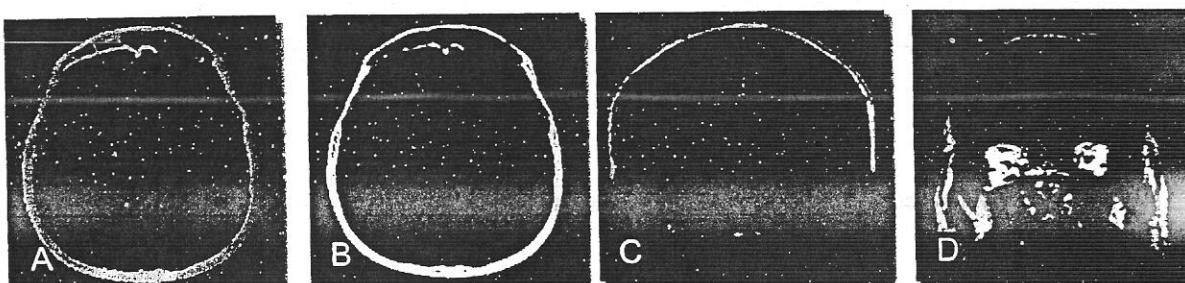
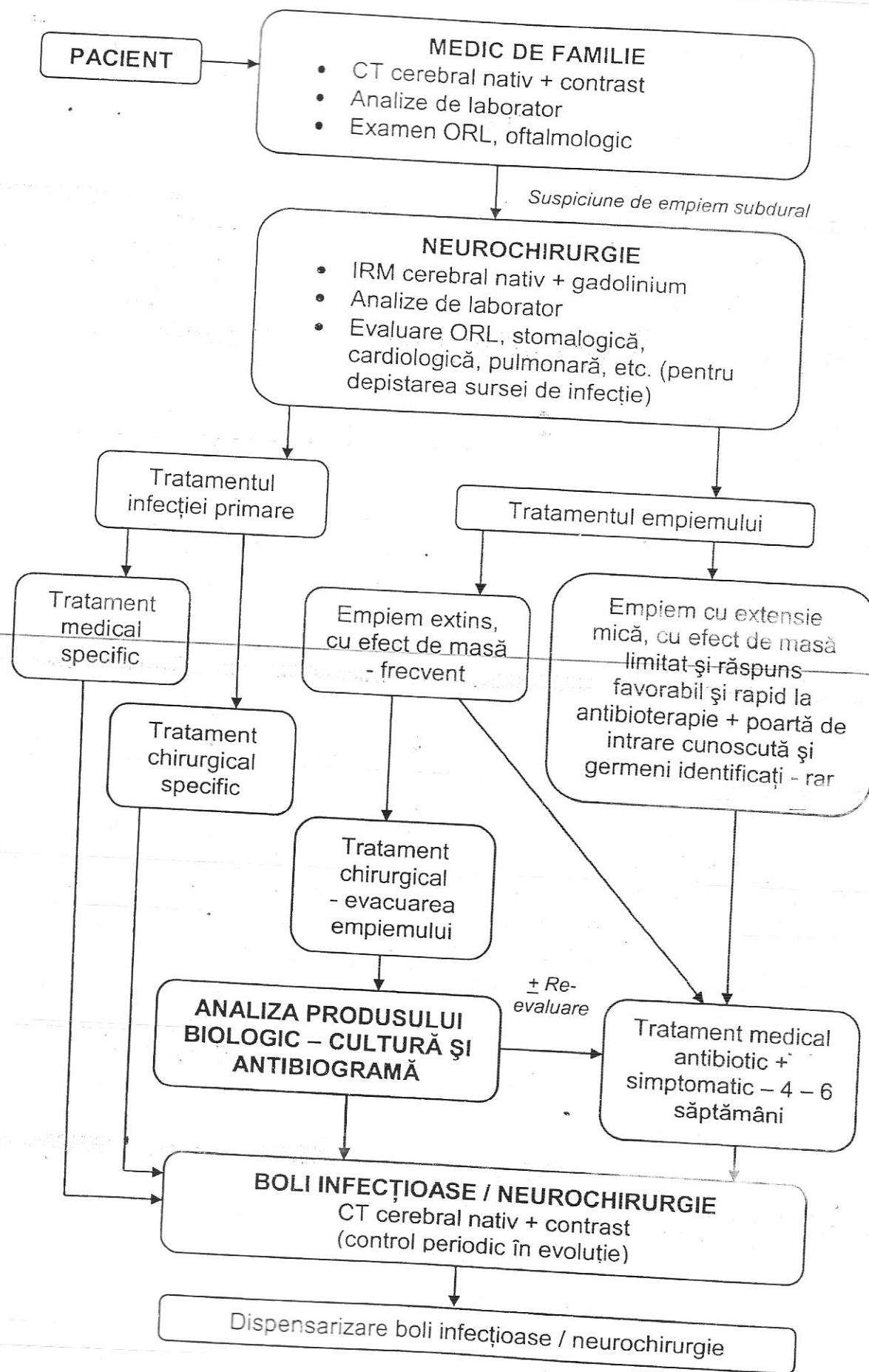

Fig. 4.2.2 Empiem subdural parasagital și convexital frontal drept (cu punct de plecare o pansinuzită cronică fronto-etmoido-sfenoidală).

A – CT cerebral cu contrast. B – CT cranian (fereastră osoasă). C, D – IRM cerebral după administrarea de Gadolinium.

4.3 SPONDILODISCITA

SPONDILODISCITA = inflamație a discului intervertebral cu etiologie variată (mielografie, puncții paravertebrale, puncții lombare, anestezie epidurală, chemonucleoliza, postoperator în cazul mobilizării excesive, etc), care conduce la eroziunea discurilor și platourilor vertebrale. Poate fi amorsată de o infecție (virală sau bacteriană) sau inflamație de vecinătate, de boli autoimune, sau de o reacție chimică la diferite substanțe injectate.

CLINIC:

- la copil apar: febră, iritabilitate, dureri și redori ale coloanei, accentuarea lordozei, refuzul de a merge, dureri abdominale.
- la adult: durere acută la mobilizare care dispără în repaus, redoare, contracturi paravertebrale, accentuarea lordozei.

Factori favorizanți: imunodepresia, neoplaziile, diabetul, malnutriția, infecțiile sistemice.

Spondilodiscita aseptică beneficiază de tratament conservator: antiinflamatoare sterioadiene și nonsteroidiene, antibiotice antistafilococice, imobilizare, repaus.

Spondilodiscita septică evoluează netratată către osteomielită vertebrală specifică care are indicație neurochirurgicală atunci când provoacă compresiuni mieno-radiculare și instabilitate vertebrală.

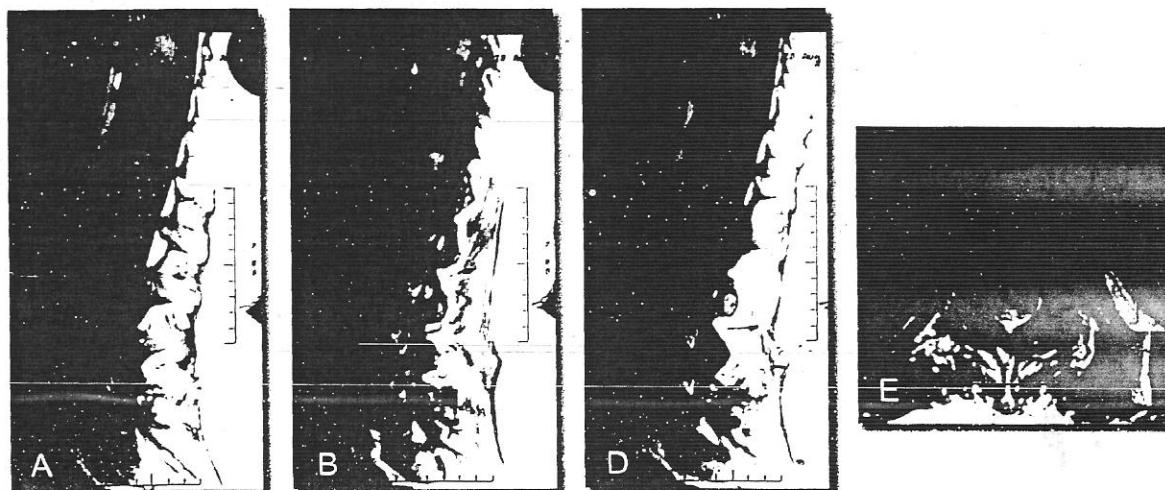
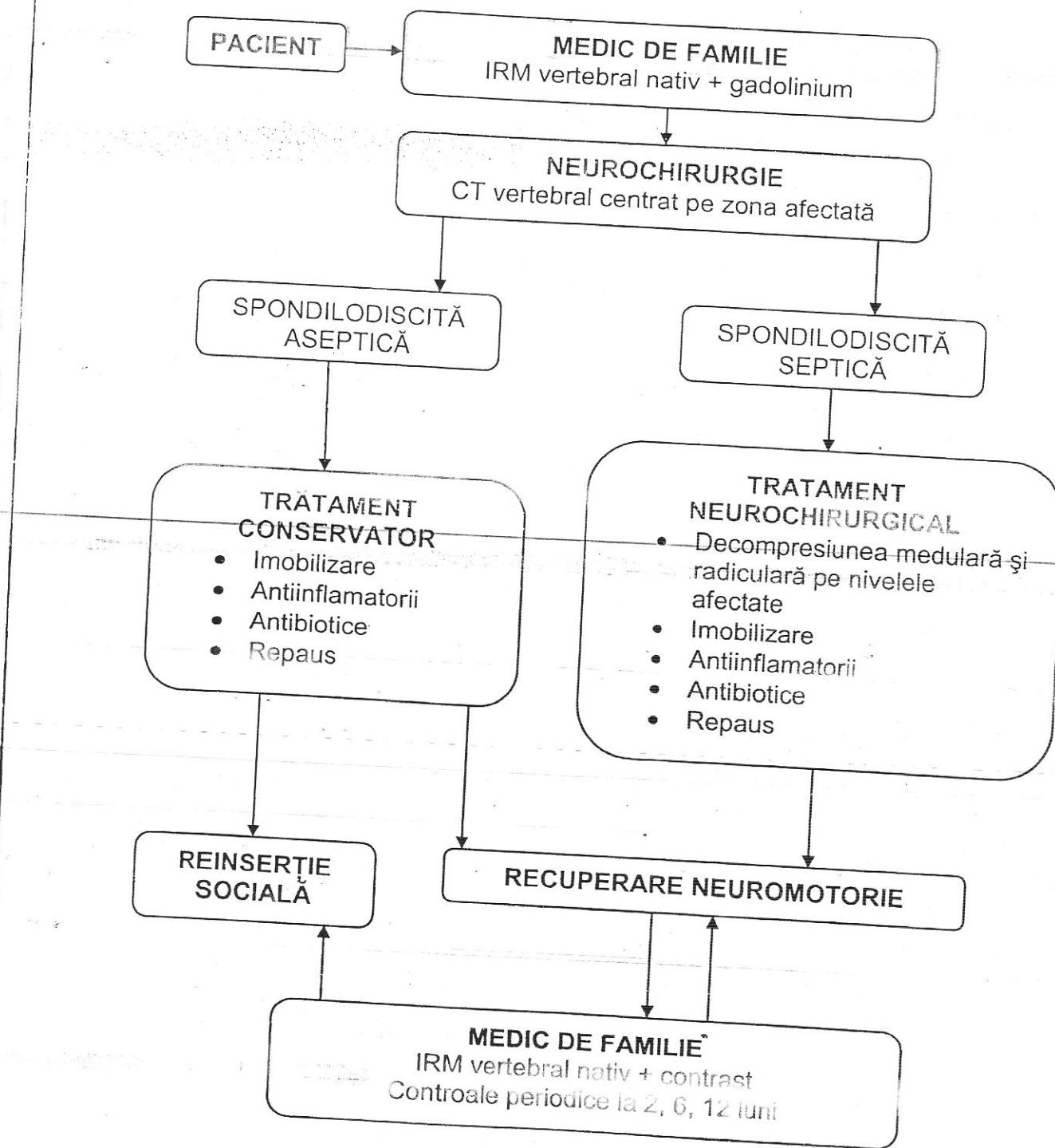

Fig. 4.3.1 Spondilodiscită bacteriană T₁₀T₁₁.

A, B, C – IRM spinal sagital în secvențe T₁. D – IRM spinal axial în secvență T₂.

4.4 CHISTUL HIDATIC CEREBRAL

CHISTUL HIDATIC (echinococoza) = parazitoză umană determinată de stadiul larvar al teniei *Echinococcus granulosus*.

Ciclul parazitar la om. Tenia trăiește în intestinul câinelui. Ouăle sunt eliminate în exterior. Omul se contaminează prin ingestia ouălelor fie prin contact direct cu câinele, fie prin intermediul apei sau al alimentelor contaminate. După ingestie, embrionii trec prin peretele duodenal și ajung pe cale hematogenă în diverse organe, determinând apariția de chisturi hidatice primare (hepatice – 60 %, pulmonare – 30 %, cerebrale – 1,4 %). Chisturile primare sunt de obicei solitare. Chisturile secundare rezultă prin ruptura unui chist cardiac și embolizare ulterioară sau prin ruptură iatrogenă intraoperatorie. Ele sunt de obicei multiple.

CLINIC - tabloul nu este specific – zonă endemică + prezența gazdei primare (câinele):

- sindrom de hipertensiune intracraniană de evoluție îndelungată;
- semne de focalizare neurologică.

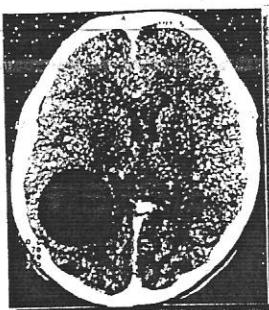

Fig. 4.4.1 Chist hidatic primar temporoparietal drept (uniloculat) – CT cerebral nativ.

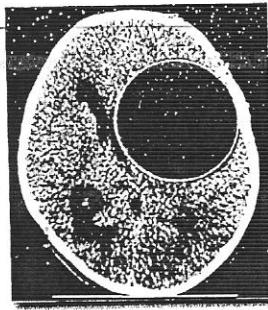

Fig. 4.4.2 Chist hidatic primar frontal stâng (uniloculat) – CT cerebral nativ.

Fig. 4.4.3 Chist hidatic primar frontoparietal drept (multiloculat) – IRM cerebral (secțiune sagitală T_1).

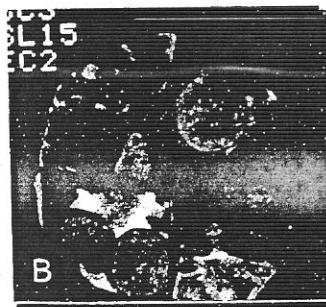
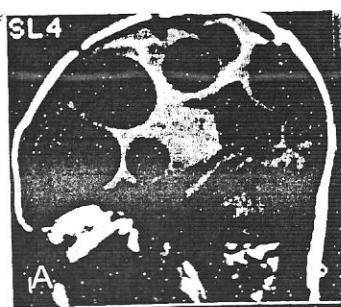
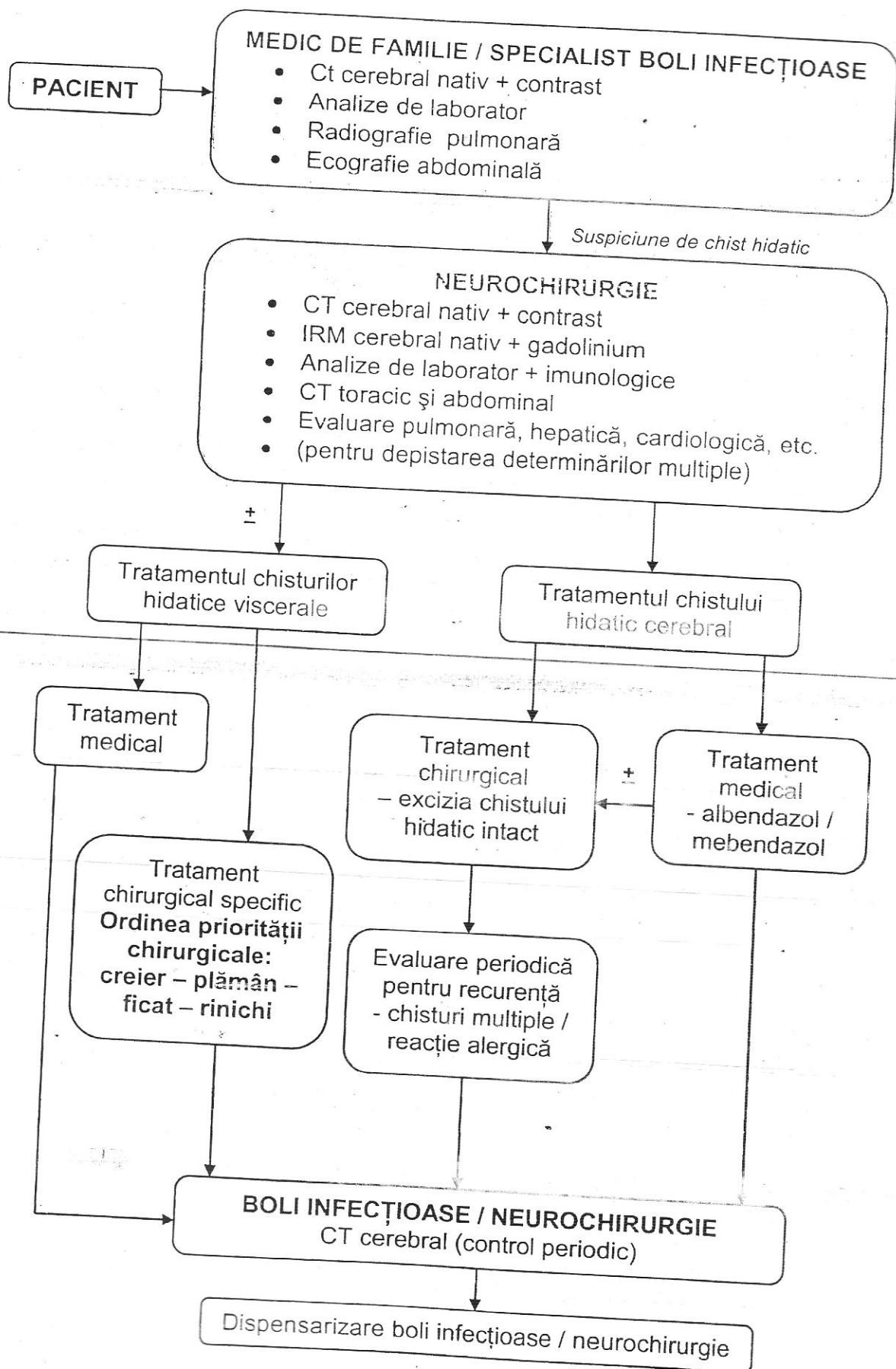

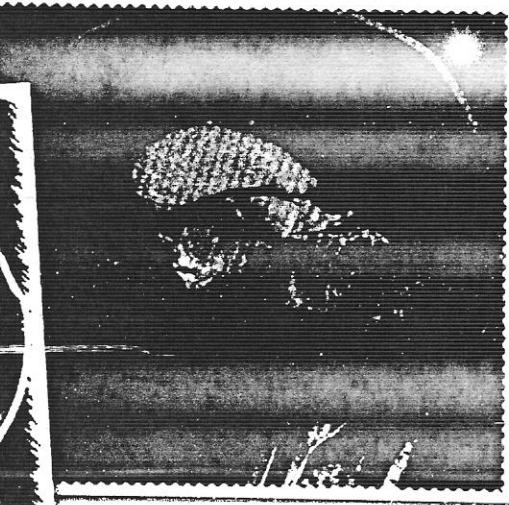
Fig. 4.4.4 Chisturi hidatice secundare (multiple) – IRM cerebral.

A – secțiune sagitală T_1 . B – secțiune axială T_2 .

CAPITOLUL 5

HIDROCEFALIA ȘI MALFORMAȚIILE SISTEMULUI NERVOS

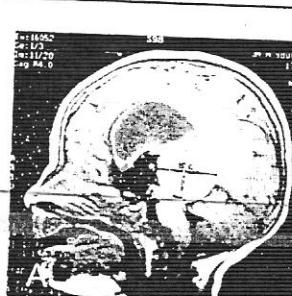
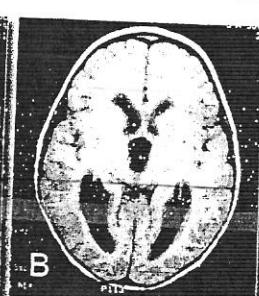
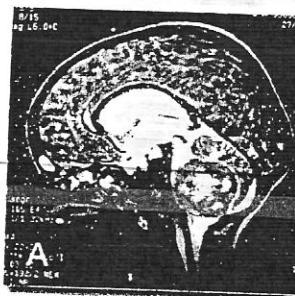

5.1 HIDROCEFALIA COPILULUI

HIDROCEFALIE = tulburare de hidrodinamică a LCR, ce determină o creștere a volumului lichidian intracranian. Poate fi congenitală sau dobândită (postinfectioasă, posthemoragică, secundară unei obstrucții a căilor LCR prin mase tumorale sau non-tumorale, etc.).

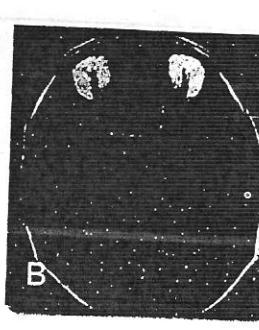
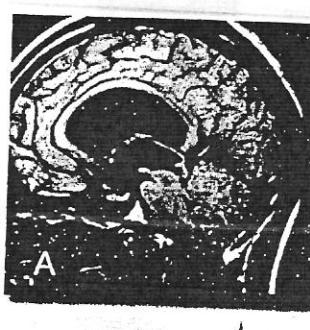
CLINIC:

- < 2 ani: macrocranie + sd. HIC (tensionarea fontanelei anterioare, disjuncția suturilor craniene, edem papilar, vărsături, agitație, sd. Parinaud).
- > 2 ani:
 - hidrocefalie acută: sd. HIC (cefalee, greață, vărsături, pareză de n. VI, edem papilar, somnolență, semne de suferință a trunchiului cerebral).
 - hidrocefalie cronică: cefalee, scăderea randamentului școlar, dureri abdominale, greață, vărsături.

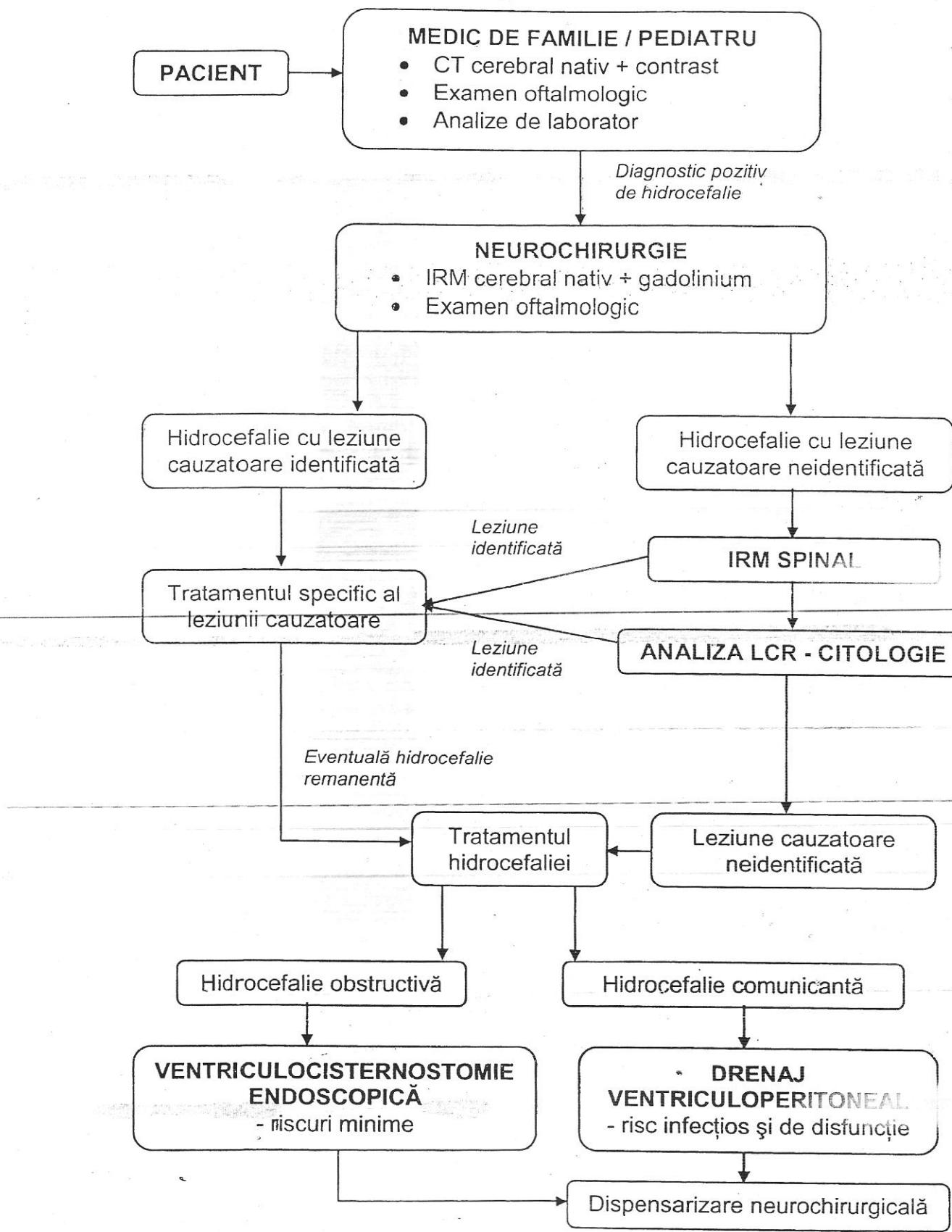
*Fig. 5.1.1. Tumoră de fosă craniană posterioară (meduloblastom cerebelos) cu hidrocefalie obstructivă secundară.
A – IRM cerebral în secvență T₂. B – IRM cerebral în secvență T₁.*

*Fig. 5.1.2. Malformație de venă Galen cu hidrocefalie obstructivă secundară.
A – IRM cerebral în secvență T₁. B – IRM cerebral în secvență T₂.*

*Fig. 5.1.3. Stenoza congenitală a apeductului Sylvius cu hidrocefalie secundară triventriculară.
A și B – IRM cerebral în secvență T₁.*

*Fig. 5.1.4. Malformație Dandy – Walker (hipoplazia vermisului cerebelos, dilatația chistică a ventriculului al IV-lea și mărirea de volum a fosei craniene posterioare) asociată cu hidrocefalie.
A – IRM cerebral în secvență T₂. B – IRM cerebral în secvență T₁.*

Abrevieri:

LCR = lichid cefalorahidian

sd = sindrom

HIC = hipertensiune intracraniană

n = nerv

5.2 HIDROCEFALIA ACUTĂ A ADULTULUI (HIDROCEFALIA CU PRESIUNE CRESCUTĂ)

HIDROCEFALIE = tulburare de hidrodinamică a LCR, ce determină o creștere a volumului lichidian intracranian.

Hidrocefalia acută a adultului este de cele mai multe ori determinată de o obstrucție a căilor de curgere a lichidului cefalorahidian. Aceasta poate avea cauze variate: hemoragii subarahnoidiene, meningite, procese expansive intracraniene, stenoza a apeductului Sylvius, etc. Explorările imagistice (CT și IRM cerebral) indică o mărime a sistemului ventricular proximal față de obstrucție. Tratamentul este în esență chirurgical și presupune drenaj ventricular extern, ventriculocisternostomie endoscopică sau drenaj ventriculoperitoneal al lichidului cefalorahidian.

CLINIC – forma acută: sd. HIC (cefalee, grecătă, vărsături, pareză de n. VI, edem papilar, somnolentă, semne de suferință a trunchiului cerebral)

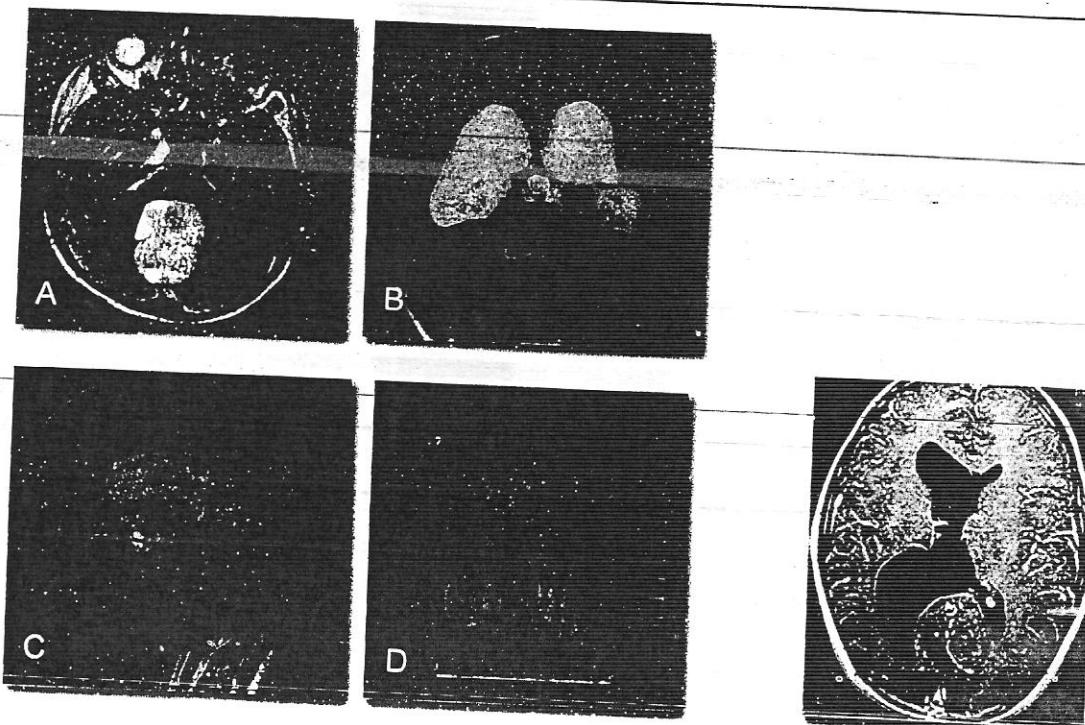
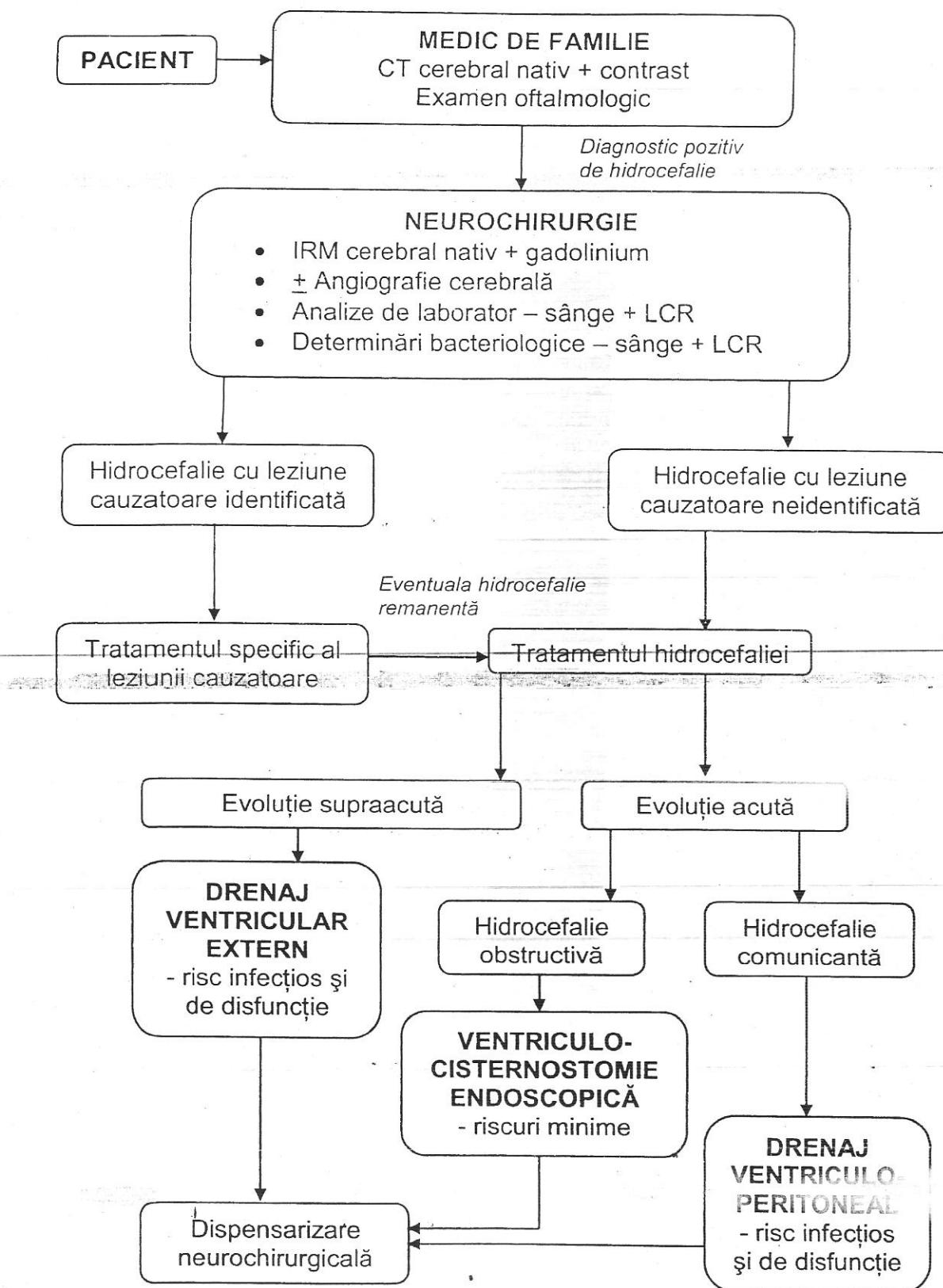

Fig. 5.2.1. Tumoră de fosă craniană posterioară (ependimom de ventricul IV) cu hidrocefalie obstructivă secundară – IRM cerebral în secvențe T_2 .
A – secțiune axială. B – secțiune coronală. C – secțiune sagitală. D – secțiune axială.

Fig. 5.2.2. Hidrocefalie monoventriculară (ventricul lateral drept izolat) – IRM cerebral, secțiune axială în secvență T_1 .

Abrevieri:

LCR = lichid cefalorahidian

sd = sindrom

HIC = hipertensiune intracraniană

n = nerv

5.3 HIDROCEFALIA CRONICĂ A ADULTULUI (HIDROCEFALIA CU PRESIUNE NORMALĂ)

HIDROCEFALIE = tulburare de hidrodinamică a lichidului cefalorahidian, ce determină o creștere a volumului lichidian intracranian.

Hidrocefalia cronică a adultului este o hidrocefalie de tip comunicant (non-obstructivă), circulația lichidului cefalorahidian fiind scăzută la nivelul granulațiilor arahnoidiene. Prin urmare, este o hidrocefalie tetraventriculară (ceea ce se observă pe CT scan sau pe IRM cerebral). Măsurarea presiunii lichidului cefalorahidian prin punție lombară indică o presiune normală. Simptomatologia este remediată prin tratament chirurgical. Drenajul ventriculooperitoneal al lichidului cefalorahidian este procedura de electie.

CLINIC – forma cronică: triada Hakim – tulburări de mers, tulburări psihice (scădere memoriei, a atenției, apatie, dezorientare temporo-spațială, etc.), incontinență sfincteriană.

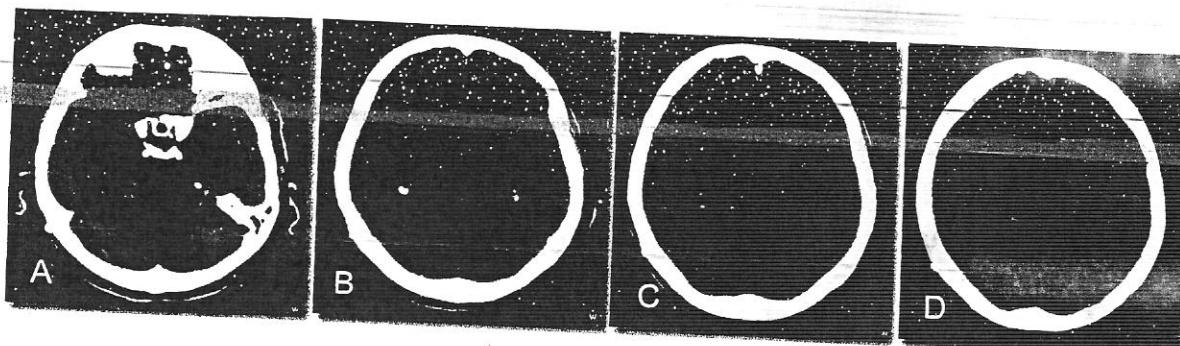

Fig. 5.3.1 Hidrocefalie internă cu presiune normală – CT cerebral nativ.

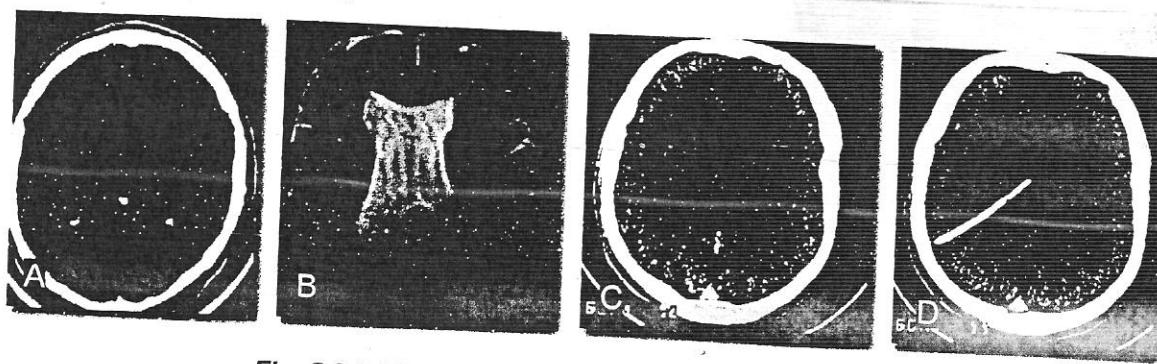
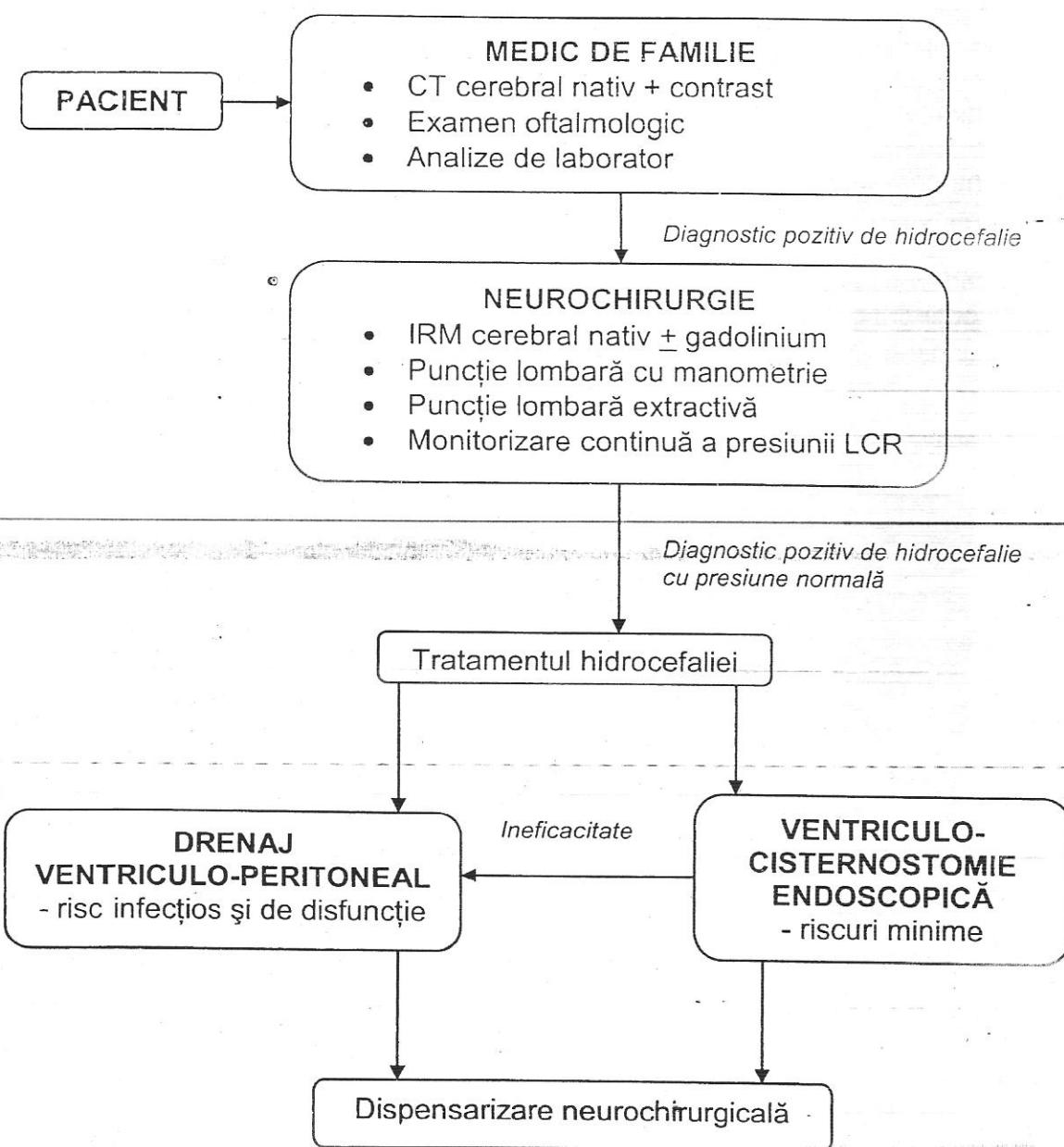

Fig. 5.3.2 Hidrocefalie internă cu presiune normală.
A – CT cerebral nativ preoperator. B – IRM cerebral axial în secvență T2 (preoperator). C, D – CT cerebral nativ postoperator (drenaj ventriculo-peritoneal).

Abrevieri: LCR = lichid cefalorahidian

5.4 CRANIOSTENOZE

CRANIOSTENOZE = deformări ale scheletului cranian determinate de osificarea prematură a uneia sau mai multor suturi craniene:

- izolate (non – sindromice): sutura sagitală – *doliocefalie* (*scafocefalie*); sutura metopică – *trigonocefalie*; sutura coronară unilateral – *plagiocefalie*; sutura coronară bilateral – *brahicefalie*;
- sindromice: sd. *Crouzon*, sd. *Apert*, etc.

CLINIC:

- deformarea calvariei ± deformări faciale;
- hidrocefalie, retard psihomotor – prin anomalii cerebrale asociate;
- malformări sistemic asociale.

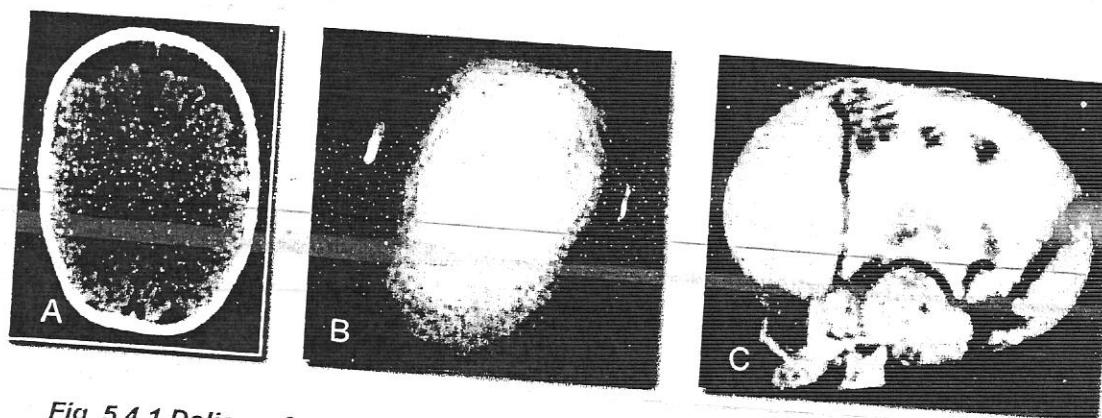

Fig. 5.4.1 Dolicocefalie (scafocefalie) – osificarea prematură a suturii sagitale.
A – CT cerebral. B, C – CT craniian (reconstrucții tridimensionale).

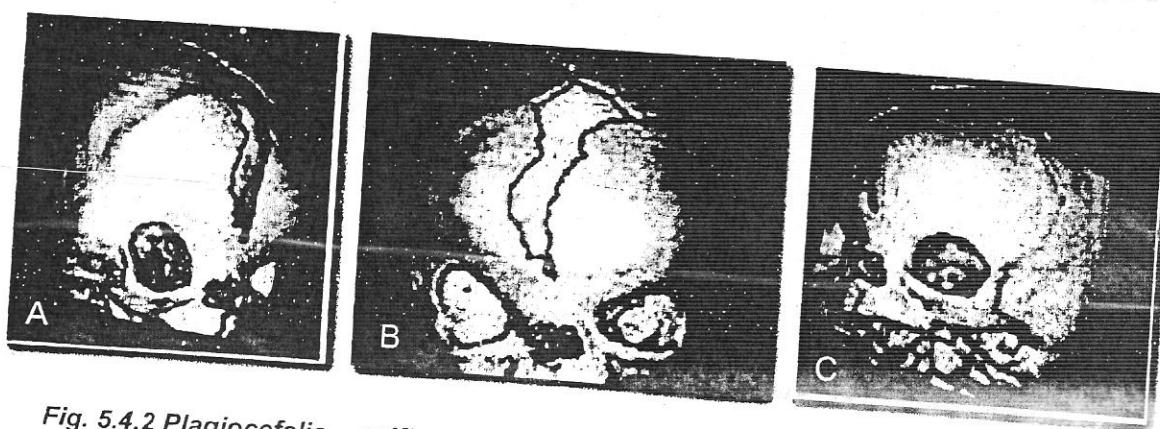
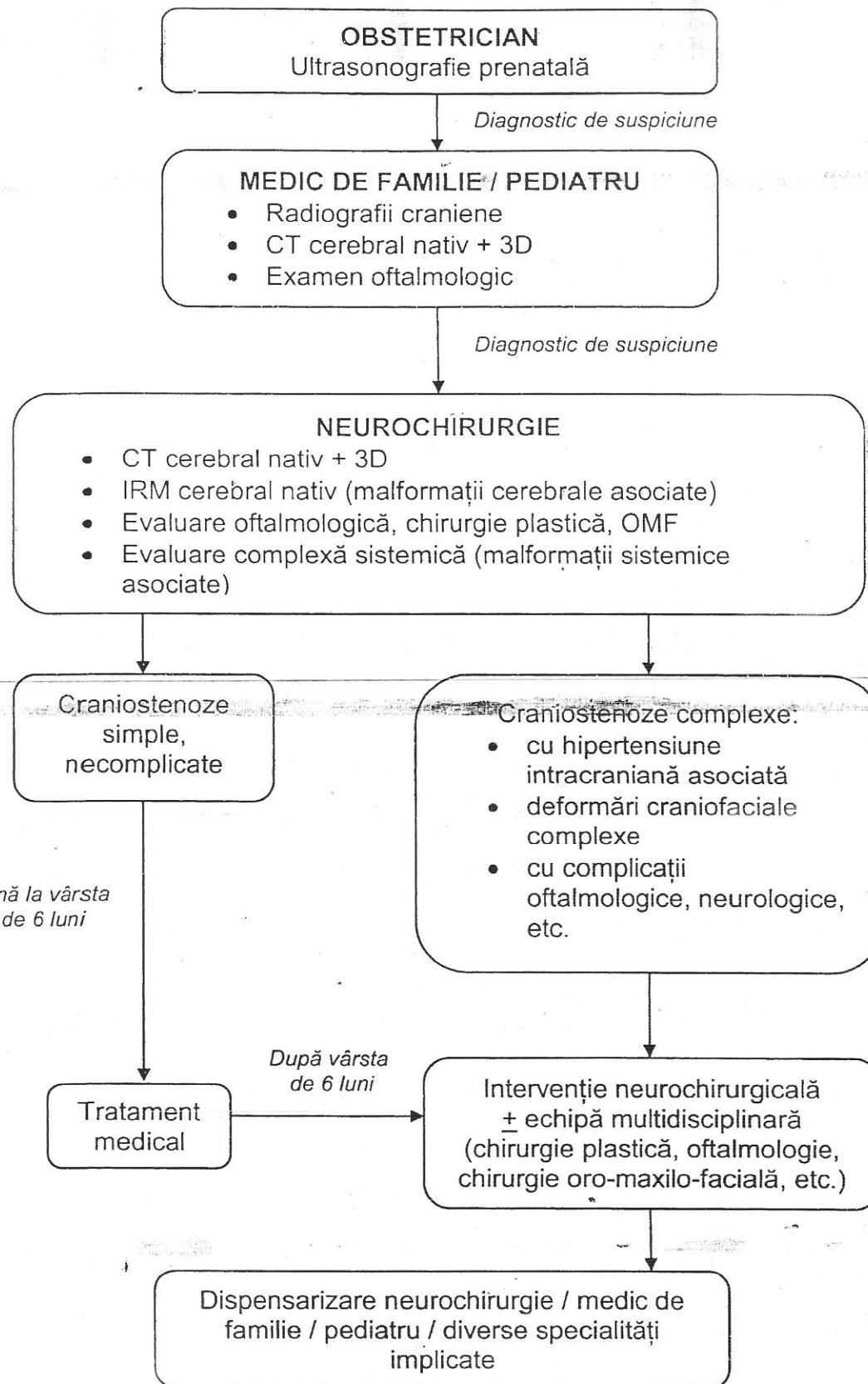

Fig. 5.4.2 Plagiocefalie – osificarea prematură a suturii coronare drepte la o fetiță cu displazie fronto-nazală.
A, B, C – CT craniian (reconstrucții tridimensionale).

5.5 SPINA BIFIDA

SPINA BIFIDA = defect congenital care implică dezvoltarea incompletă a tubului neural, meningeselor spinale sau arcurilor vertebrale care îl acoperă. Spina bifida apare la sfârșitul primei luni de sarcină și este pusă în legătură cu deficiența de acid folic. Boala poate fi detectată de obicei înainte de nașterea copilului și poate fi tratată imediat.

Spina bifidă **ocultă** este forma cea mai ușoară de spina bifidă. Este vizibilă pe radiografie, sub formă unui defect parțial al arcului posterior vertebral. În absența simptomatologiei neurologice și a semnelor cutanate asociate nu se impune nici o sănătate terapeutică. Lipsa închiderii arcurilor posteroare ale vertebrelor predispune adulțul la o patologie degenerativă în decursul vieții (hernia de disc, spondiloliza). Spina bifidă **manifestă** include meningocelul și mielomeningocelul.

CLINIC: în cazul spinei bifide, la naștere se constată pete hiperpigmentate lombare, smocuri de păr, depresiuni ale tegumentelor, lipoame, sinusuri dermale. Copiii pot avea probleme cu controlarea sfincterelor, iar ușii pot manifesta tulburări constând în hiperactivitate sau în deficit de atenție (ADHD – attention deficit hyperactivity disorder) sau alte probleme de învățare, cum ar fi problemele de coordonare mâna - ochi. Spina bifida ocultă nu necesită tratament. În cazurile de spina bifidă manifestă, tratamentul depinde foarte mult de tipul de spina bifida și de severitatea bolii. În funcție de gravitatea leziunii apar:

- dureri vertebrale în regiunea afectată accentuate de efort;
- deficite neurologice senzitive și motorii corespunzătoare dermatoamelor și miotoamelor radiculare afectate;
- sindrom de „coadă de cal”;
- semne de mielopatie vertebrală lombară însotite de tulburări sfincteriene;
- parapareză/paraplegie.

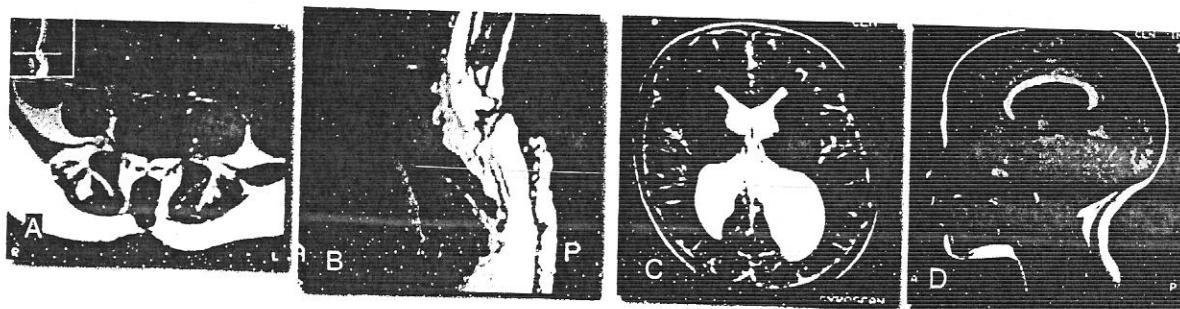
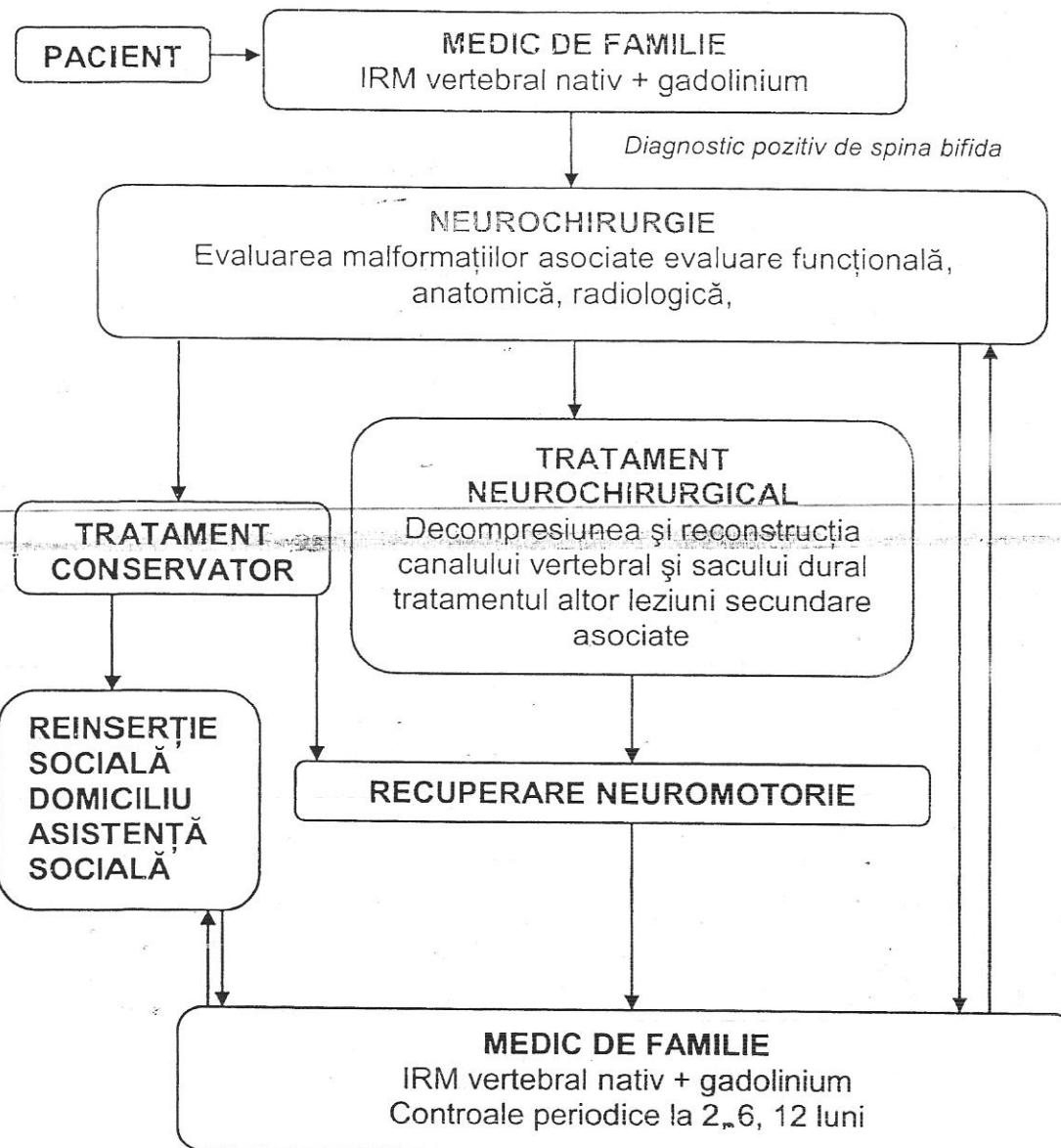

Fig. 5.5.1. Spina bifida lumbosacrată (meningocel lombar).
A, B – IRM spinal axial și sagital (meningocel lombar). C, D – IRM cerebral sagital și axial (se asociază stenoza congenitală a apeductului Sylvius cu hidrocefalie internă și angirom venos cerebelos).

5.6. CHISTURI ARAHNOIDIENE INTRACRANIENIE

CHISTURILE ARAHNOIDIENE = colecții de lichid similar lichidului cefalorahidian, ce se dezvoltă în interiorul membranei arahnoidiene prin duplicarea acesteia – ca urmare a unei anomalii de dezvoltare. Pot fi asimptomatice sau simptomatice (evolutive – se măresc progresiv prin secreția de lichid de către celulele peretelui sau ca urmare a existenței unei supape între spațiul subarahnoidal și chist).

LOCALIZARE:

- în fisura sylviană (fosa craniană medie);
- supraselar;
- în fosa craniană posterioară: pe linia mediană, lateral (comprimând un emisfer cerebelos), în unghiul pontocerebelos, la nivelul incizurii tentoriale, în spațiul retroclival;
- intraventricular;
- interemisferic;
- pe convexitatea emisferelor cerebrale.

CLINIC – prezentarea variază funcție de localizarea chistului. Poate include:

- sindrom de hipertensiune intracraniană (greață, vărsături, diplopie, etc.);
- crize epileptice;
- semne de disfuncție cerebrală focală, funcție de localizarea chistului – agravarea neurologică se poate datora unei hemoragii (intrachistice sau subdurale) sau rupturii chistului;
- protruzie a unei zone a calvariei;
- chisturile supraselare pot prezenta adițional: hidrocefalie (prin compresia ventriculului III), disfuncții endocrine (inclusiv pubertate precoce), tulburări vizuale sau de motilitate oculară.

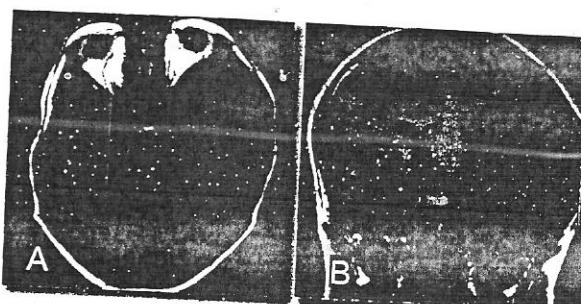

Fig. 5.6.1. Chist arahnoidal sylvian stâng.
A și B – IRM cerebral în secvențe T_1 (axial și coronal).

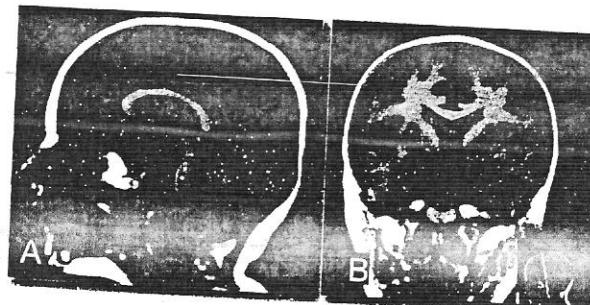
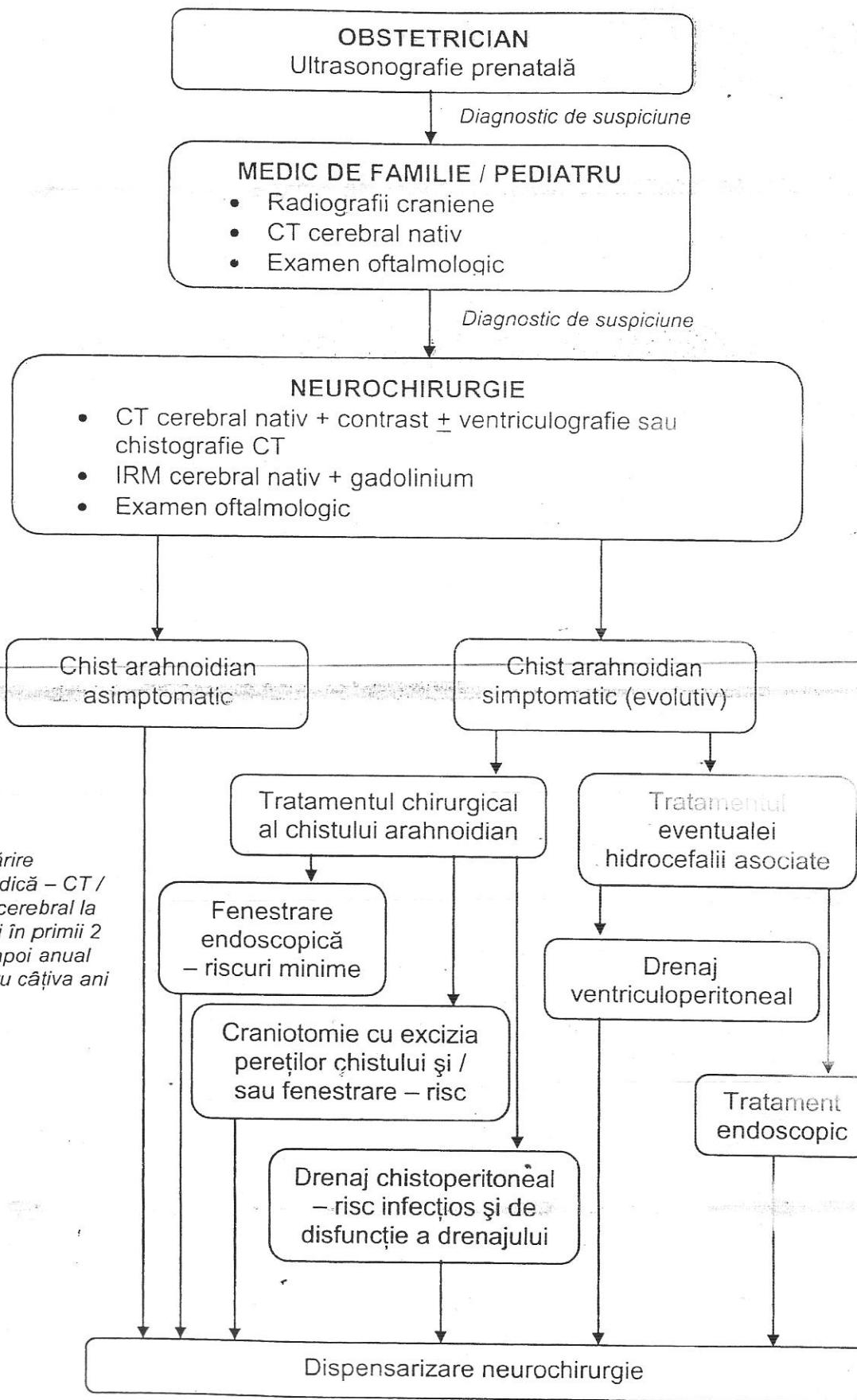
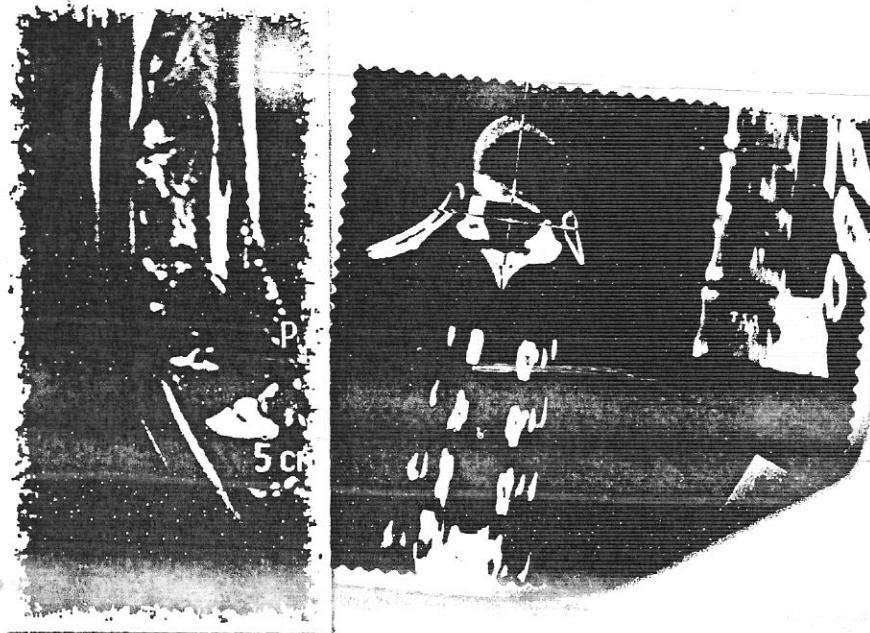

Fig. 5.6.2. Chist arahnoidal supraselar.
A și B – IRM cerebral în secvențe T_1 (sagital și coronal).

CAPITOLUL 6

PATOLOGIA SPINALĂ DEGENERATIVĂ NEUROCHIRURGICALĂ

6.1 HERNIA DE DISC CERVICALĂ

HERNIA DE DISC CERVICALĂ = leziune degenerativă sau posttraumatică a complexului discal și ligamentar la nivelul coloanei vertebrale cervicale asociată cu suferință radiculară și/sau medulară secundară.

CLINIC: În funcție de vechimea evoluției leziunii apar:

- dureri vertebrale în regiunea afectată;
- deficite neurologice senzitive și motorii corespunzătoare dermatomoamelor și miotoamelor radiculare cervicale C₂-C₈;
- semne de mielopatie vertebrală cervicală însotite de tulburări sfîncteriene;
- tetrapareză/tetraplegie.

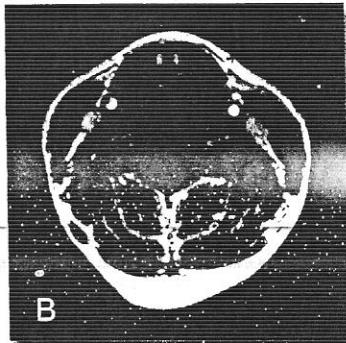
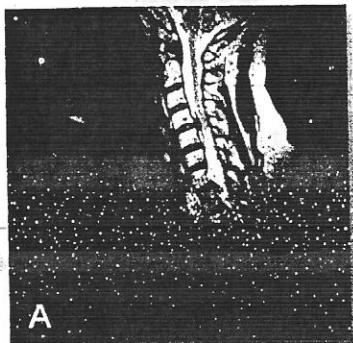

Fig. 6.1.1 Discopatie vertebrală cervicală. Hernie de disc C₄C₅ posterolaterală dreaptă.

A, B – IRM cervical (sagital și axial).

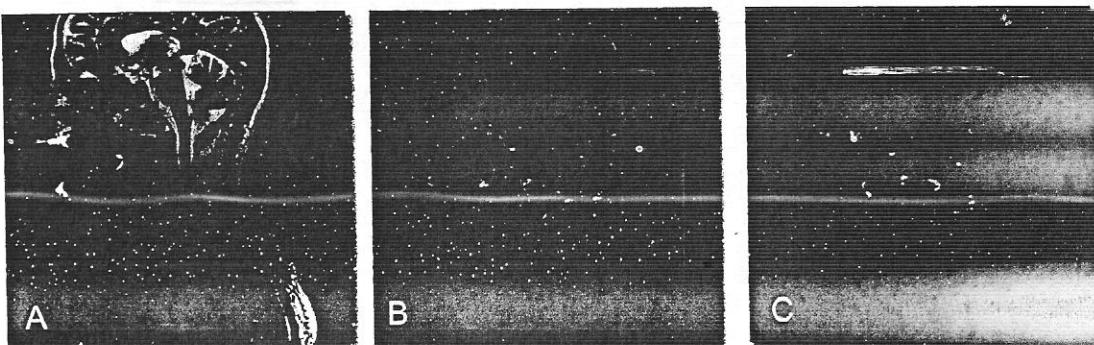
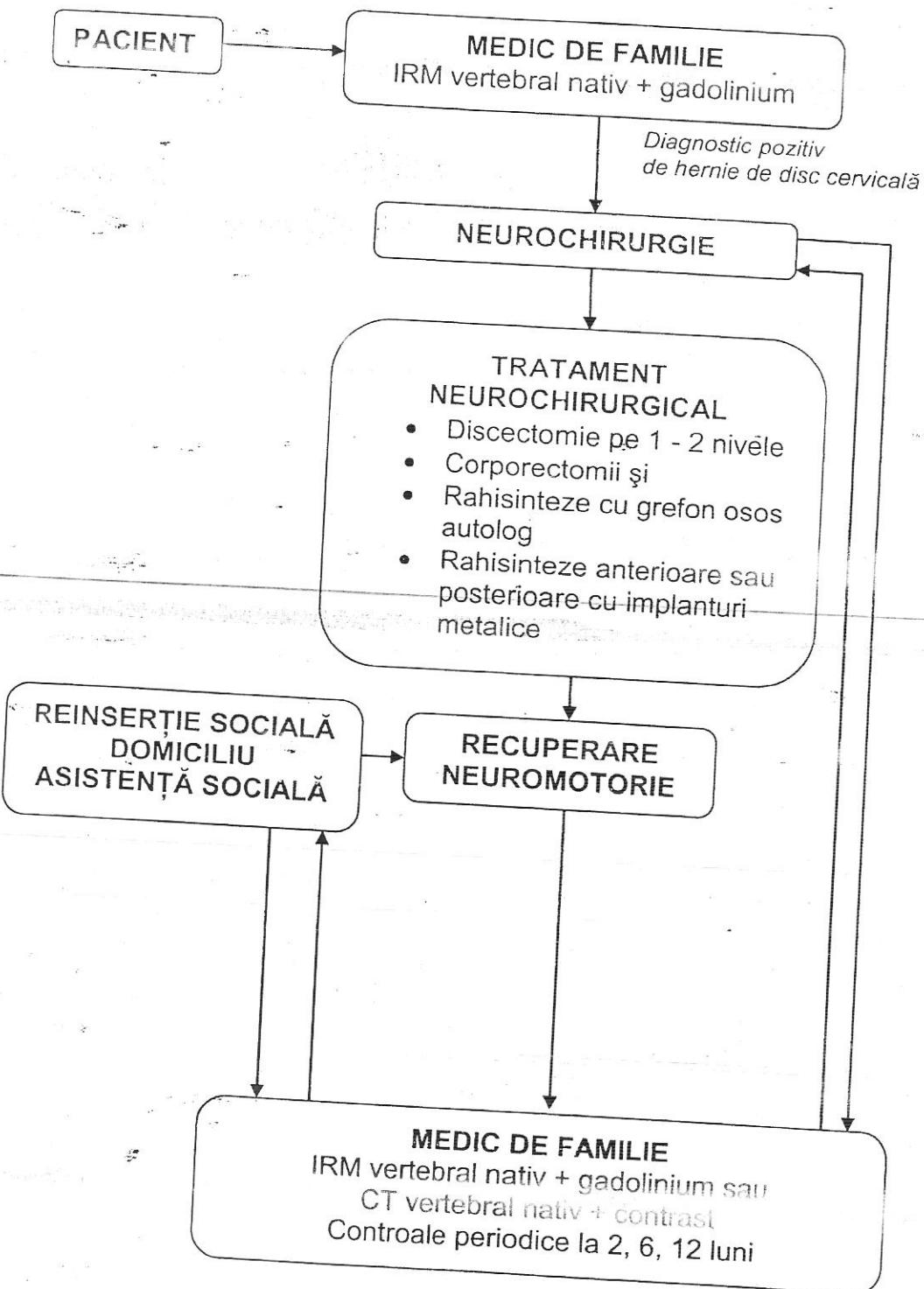

Fig. 6.1.2 Discopatie vertebrală cervicală. Hernie de disc C₆C₇ posterolaterală stângă. Osteofit posterior paramedian drept C₅C₆.

A, B, C – IRM cervical (sagital și axial).

6.2 HERNIA DE DISC TORACALĂ

HERNIA DE DISC TORACALĂ = leziune degenerativă sau posttraumatică a complexului discal și ligamentar la nivelul coloanei vertebrale toracale, asociată cu suferință radiculară și/sau medulară secundară.

CLINIC: În funcție de vechimea evoluției leziunii apar:

- dureri vertebrale în regiunea afectată, nevralgii intercostale rebele la tratament;
- deficite neurologice senzitive și motorii corespunzătoare dermatomelor și miotoamelor radiculare cervicale T₁-T₁₂;
- semne de mielopatie vertebrală toracală, însotite de tulburări sfincteriene;
- parapareză/paraplegie.

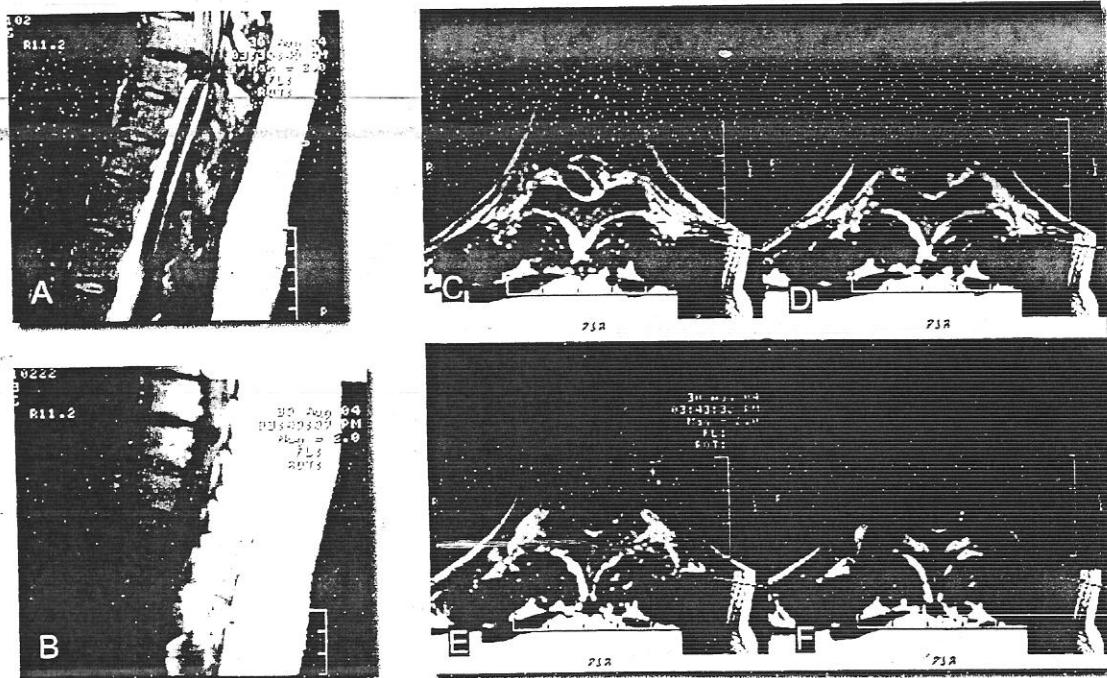
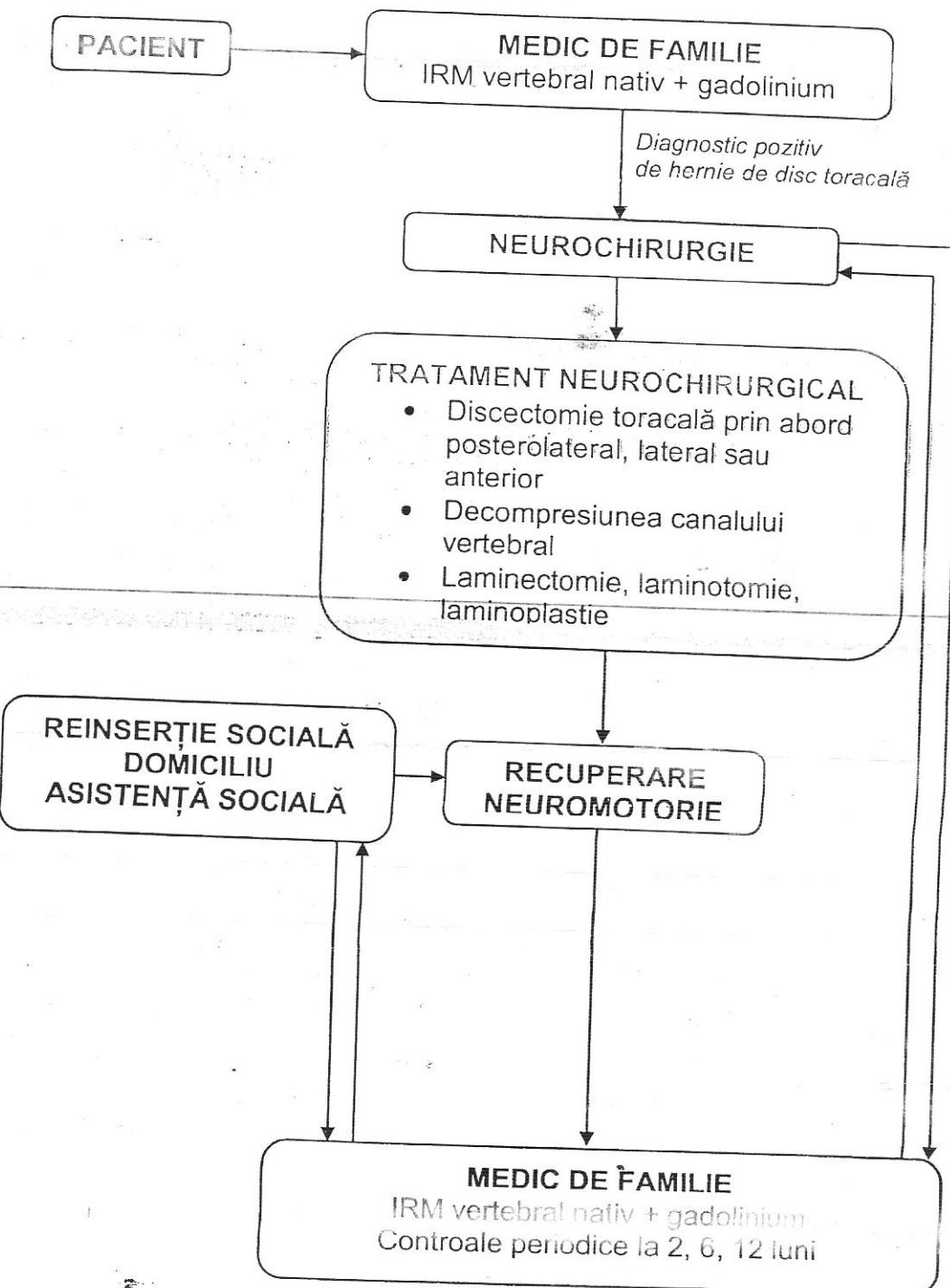

Fig. 6.2.1 Discopatie vertebrală toracală. Hernie de disc T₈T₉ mediană.
A, B – IRM toracal (secțiuni sagitale în secvențe T₂ și T₁). C, D, E, F – IRM toracal (secțiuni axiale în secvență T₂).

6.3 HERNIA DE DISC LOMBARĂ

HERNIA DE DISC LOMBARĂ = leziune degenerativă sau posttraumatică a complexului discal și ligamentar la nivelul coloanei vertebrale lombare, asociată cu suferință mono sau pluriradiculară secundară.

CLINIC: În funcție de vechimea evoluției leziunii apar:

- dureri vertebrale în regiunea afectată;
- deficiete neurologice senzitive și motorii corespunzătoare dermatoamelor și mictoamelor radiculare lombare L₁-S₅;
- sindrom de „coadă de cal”;
- semne de mielopatie vertebrală lombară însotite de tulburări sfincteriene;
- parapareză/paraplegie.

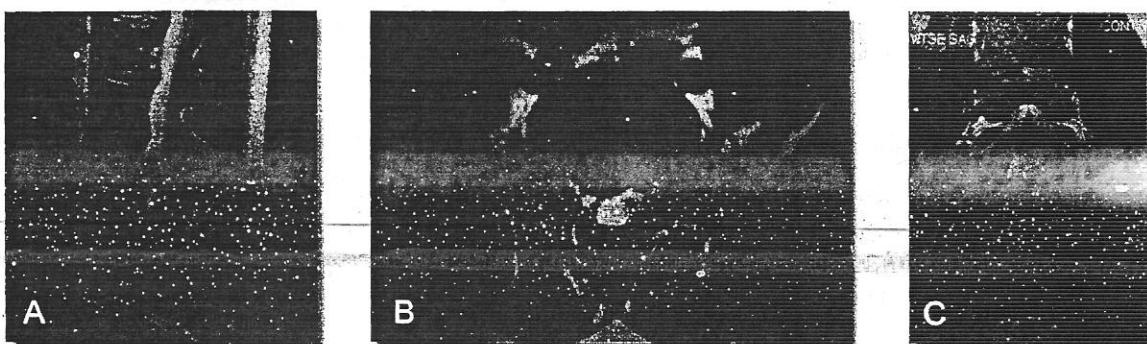
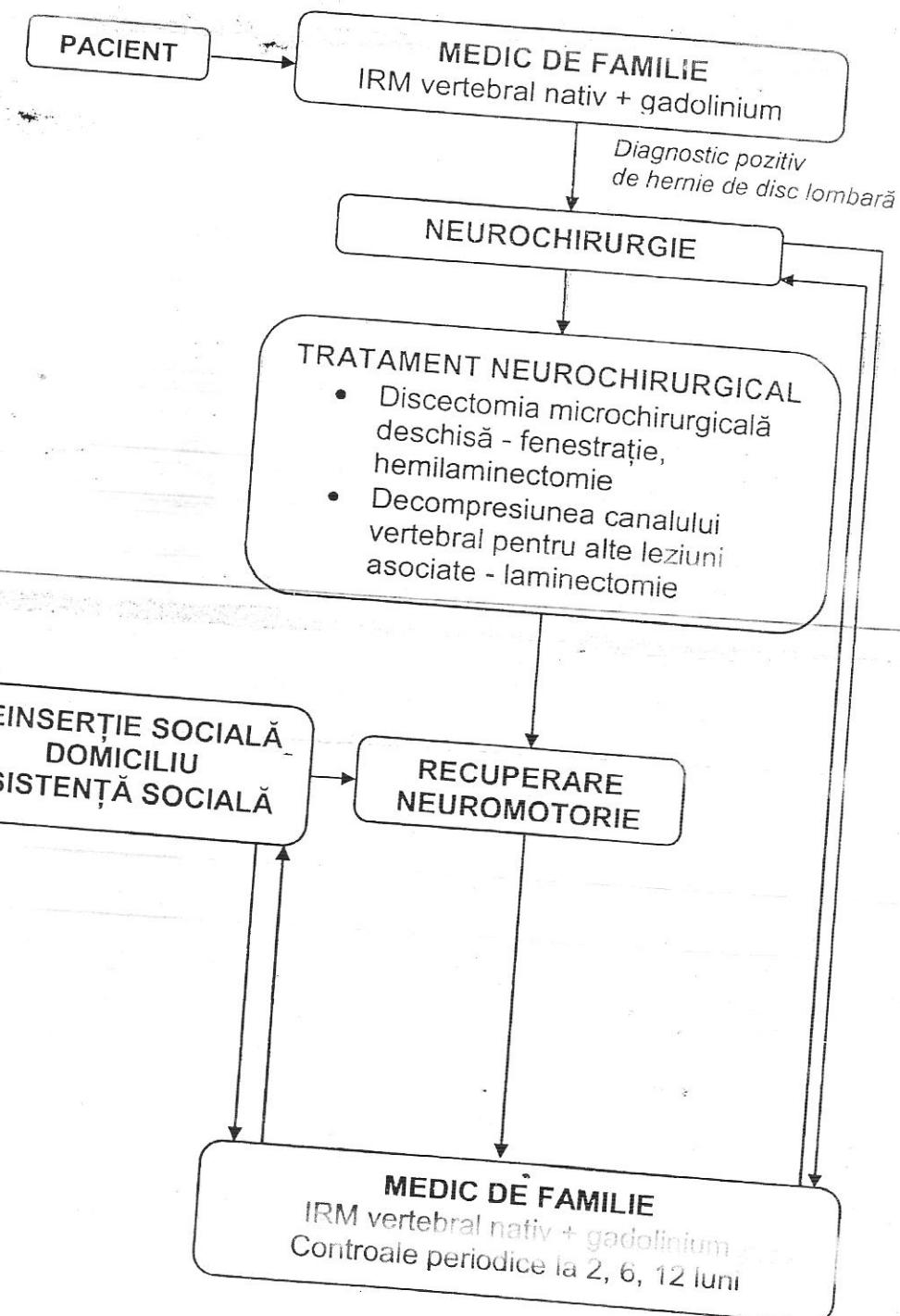

Fig. 6.3.1 Discopatie vertebrală lombară. Hernie de disc L₅S₁ posterolaterală dreaptă. A, B, C – IRM lombar (sagital, axial și coronal).

Fig. 6.3.2 Discopatie vertebrală lombară. Hernie de disc L₄L₅ intraforaminală stângă.

A, B, C – IRM lombar (sagital și axial).

6.4 STENOZA CANALULUI VERTEBRAL

STENOZA CANALULUI VERTEBRAL = leziune degenerativă multietajată a complexului osos, discal și ligamentar la nivelul coloanei vertebrale cervicale, toracale sau lombare, asociată cu suferință radiculo - medulară secundară.

CLINIC: în funcție de vechimea evoluției leziunii, apar:

- dureri vertebrale în regiunea afectată;
- ataxie spinală;
- deficituri neurologice senzitive și motorii corespunzătoare nivelor afectate;
- semne de mielopatie vertebrală însotite de tulburări sfincteriene.

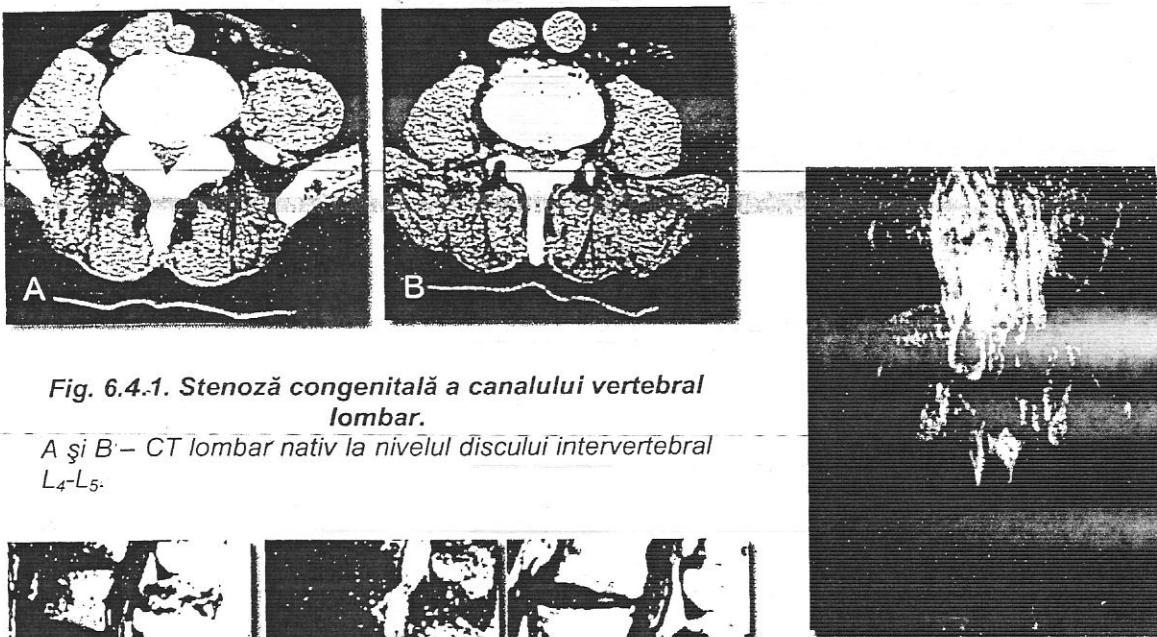

Fig. 6.4.1. Stenoza congenitală a canalului vertebral lombar.

A și B – CT lombar nativ la nivelul discului intervertebral L₄-L₅.

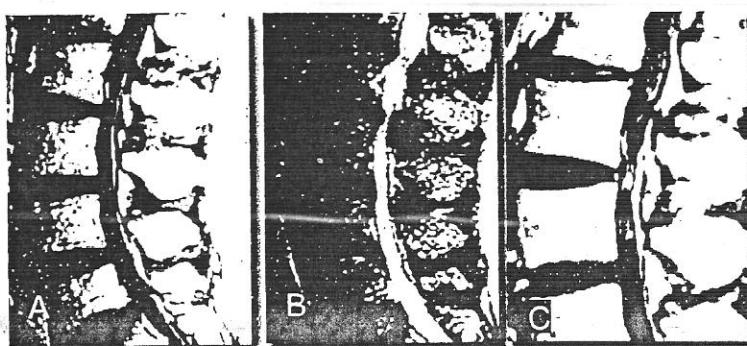

Fig. 6.4.2. Stenoza centrală a canalului vertebral lombar – IRM lombar.

A – imagine T₁; B – imagine T₂; C – imagine T₁ după injectare de Gadolinium.

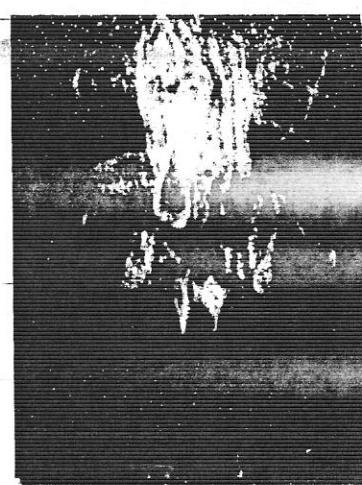

Fig. 6.4.3. Stenoza centrală a canalului vertebral lombar – Mielografie.

PACIENT

MEDIC DE FAMILIE

IRM vertebral nativ + gadolinium

Diagnostic pozitiv

NEUROCHIRURGIE

CT vertebral centrat pe zona afectată
Radiografii funcționale

TRATAMENT
NEUROCHIRURGICAL

- Decompreziunea vertebrală și radiculară pe nivelele afectate
- Laminectomie, laminotomie, laminoplastie
- Tratamentul leziunilor deformante vertebrale asociate
- Vertebroplastie, kifoplastie
- Rahisinteză cu implante metalice

REINSERTIE SOCIALĂ
DOMICILIU
ASISTENȚĂ SOCIALĂ

RECUPERARE
NEUROMOTORIE

MEDIC DE FAMILIE

CT vertebral nativ + contrast

Controale periodice la 2, 6, 12 luni

6.5 SPONDILOLISTEZISUL ȘI SPONDIOLIZA VERTEBRALĂ

SPONDILOLISTEZISUL = leziune degenerativă sau posttraumatică a complexului osos, discal și ligamentar la nivelul coloanei vertebrale cervicale, toracale, lombare, asociată cu suferința radiculo-medulară secundară, caracterizată prin alunecări vertebrale și instabilitate permanentă la mobilizare.

SPONDIOLIZA VERTEBRALĂ = fractură prin uzură a complexului pedicul-apofiză articulară vertebrală, cauzatoare de spondilolistezis și instabilitate vertebrală.

CLINIC: În funcție de vechimea evoluției leziunii apar:

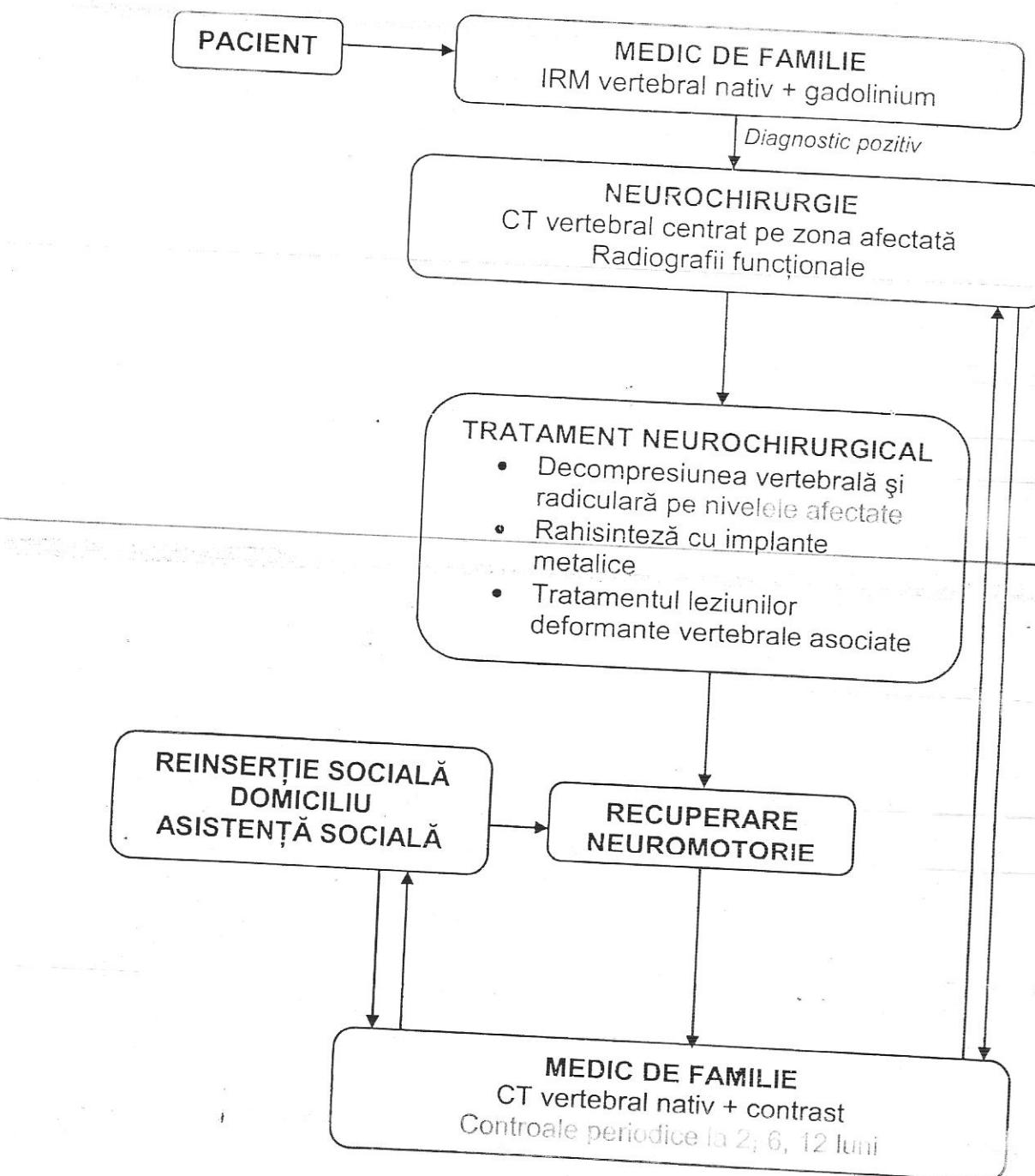
- dureri vertebrale în regiunea afectată;
- ataxie spinală;
- deficite neurologice senzitive și motorii corespunzătoare nivelelor afectate;
- semne de mielopatie vertebrală însotite de tulburări sfincteriene.

Fig. 6.5.1.
Spondilolistezis
degenerativ –
Mielografie.

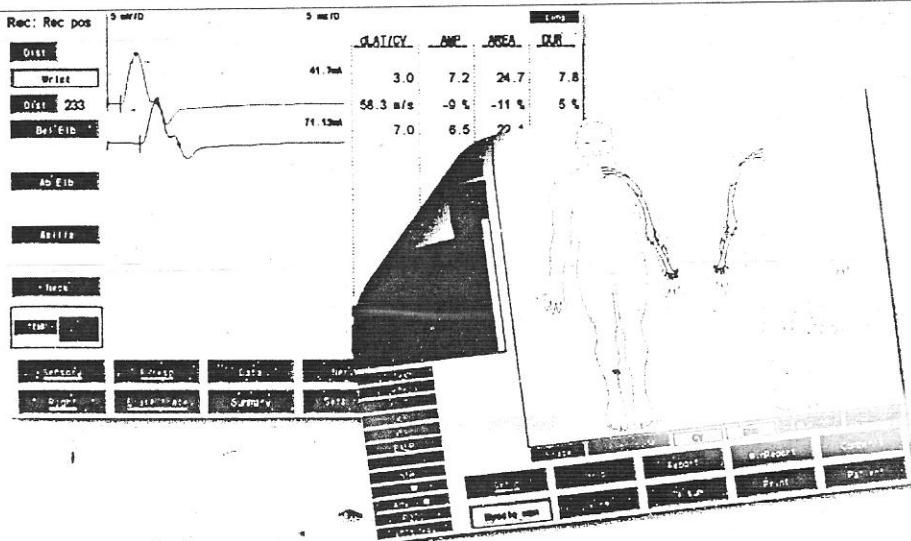

Fig. 6.5.2. Spondilolistezis prin liză istmică bilaterală
A – mielografie preoperatorie; B – radiografie laterală
postoperatorie (osteosintează și proteză discală).

CAPITOLUL 7

PATOLOGIA NEUROCHIRURGICALĂ A NERVILOR PERIFERICI

7.1 NEUROPATHIA NERVULUI MEDIAN PRIN COMPRESIUNE LA NIVELUL TUNELULUI CARPIAN

Este o neuropatie compresivă a nervului median la nivelul articulației pumnului, cu etiologie variată (posttraumatică, activități repetitive traumatizante, tenosinovite, acromegalie, hipotiroidism, tumori ale nervului).

CLINIC: în funcție de vechimea evoluției leziunii apar:

- tulburări de sensibilitate la nivelul degetelor 1 – 3;
- dureri antebrahiopalmares;
- deficit motor și senzitiv în teritoriul distal al nervului median;
- amiotrofii palmare tenare și interosoase;
- tulburări trofice ale tegumentelor și fanerelor mâinii.

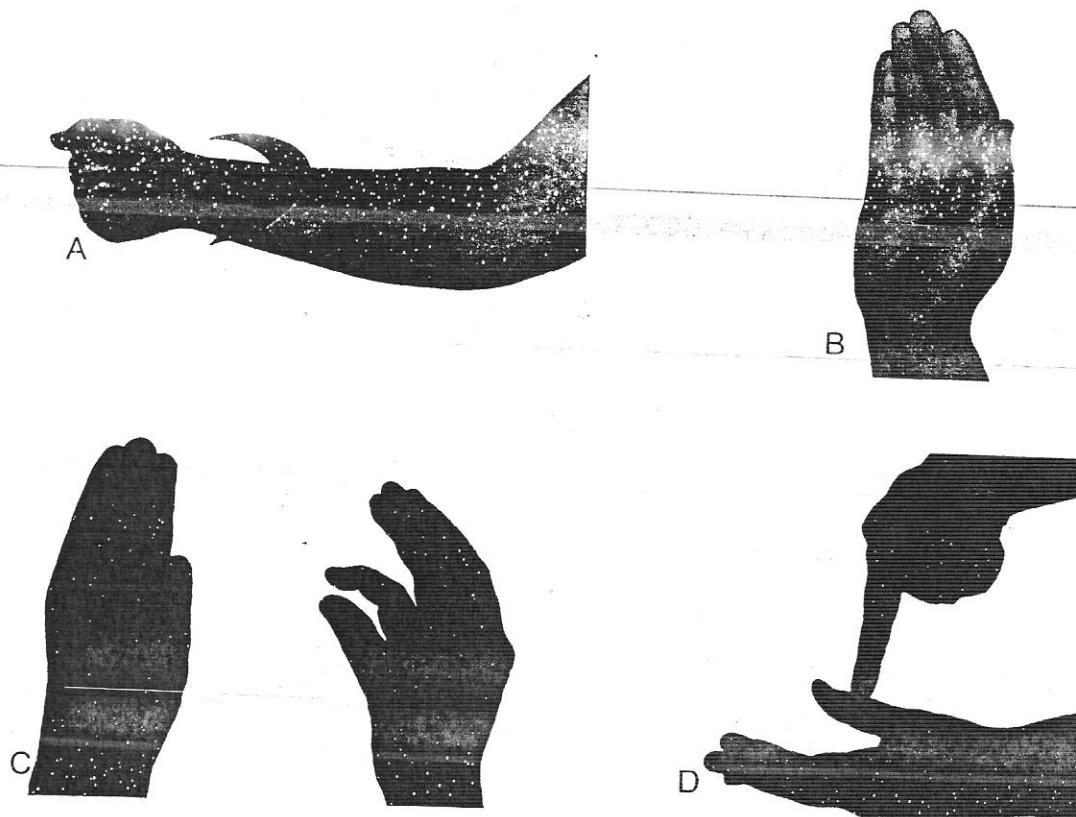
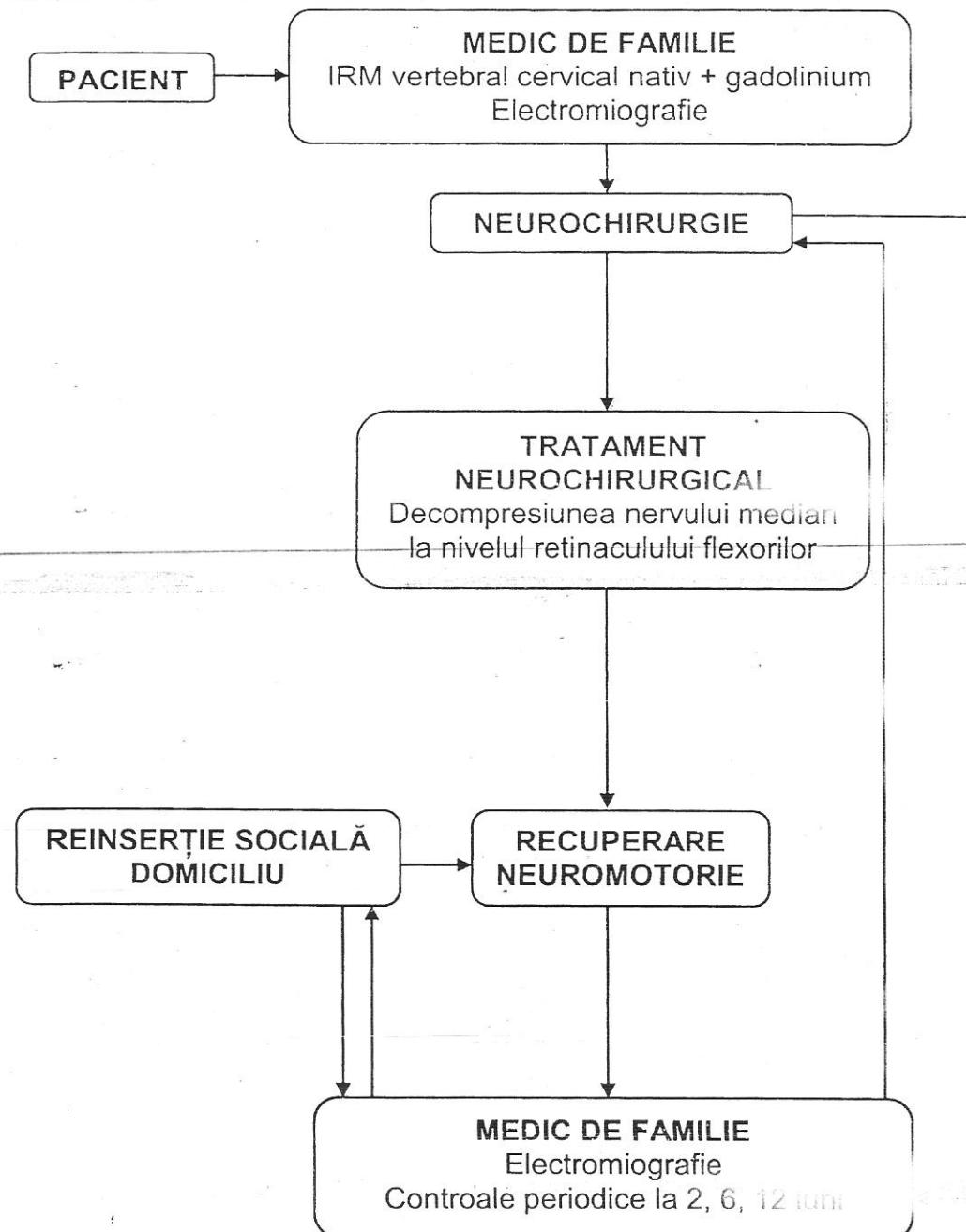

Fig. 7.1.1 Probe funktionale pentru leziuni de nerv median.
A – pronatia mâinii (mușchii rotund și patrat pronator). B – mână „simiană”. C – opoziția pollicelui (imposibilă în dreapta). D – abducția pollicelui (mușchiul scurt abductor al pollicelui).

7.2 NEUROPATHIA NERVULUI ULNAR PRIN COMPRESIUNE LA NIVELUL COTULUI

Este o neuropatie a nervului ulnar prin compresiune la nivelul articulației cotului, cu etiologie variată (posttraumatică, activități repetitive traumatizante, tenosinovite, acromegalie, hipotiroidism, tumori ale nervului, punctii venoase, hemofilie, artrită reumatoidă, malnutriție, ocluzii ale arterei brahiale, etc.).

CLINIC: În funcție de vechimea evoluției leziunii apar:

- tulburări de sensibilitate la nivelul degetelor 4 și 5;
- dureri în regiunea condilului humeral iradiate în antebraț;
- deficit motor și senzitiv în teritoriul distal al nervului ulnar;
- amiotrofii palmare hipotenare și interosoase;
- tulburări trofice ale tegumentelor și fanerelor mâinii.

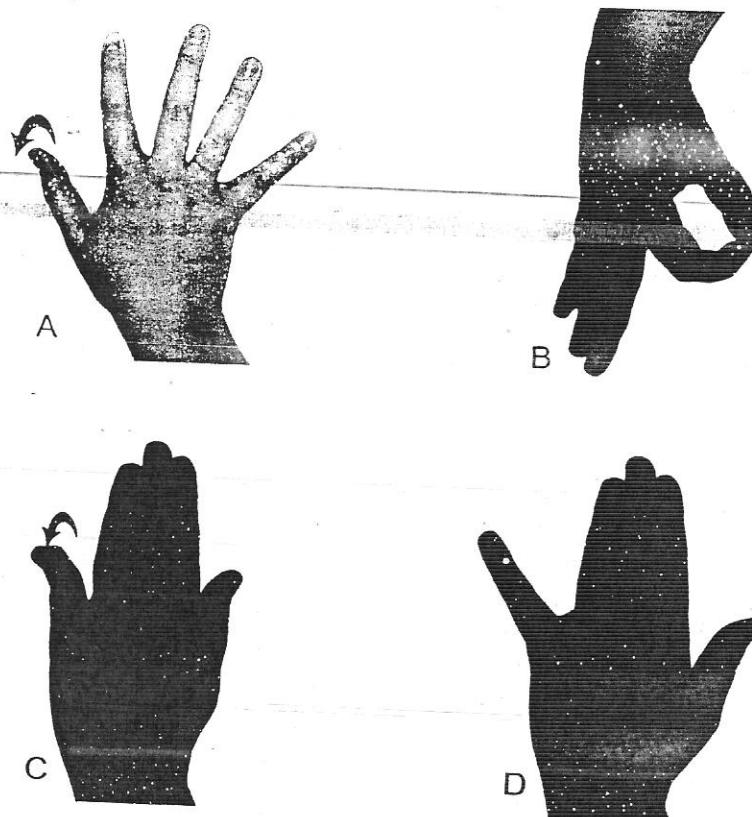
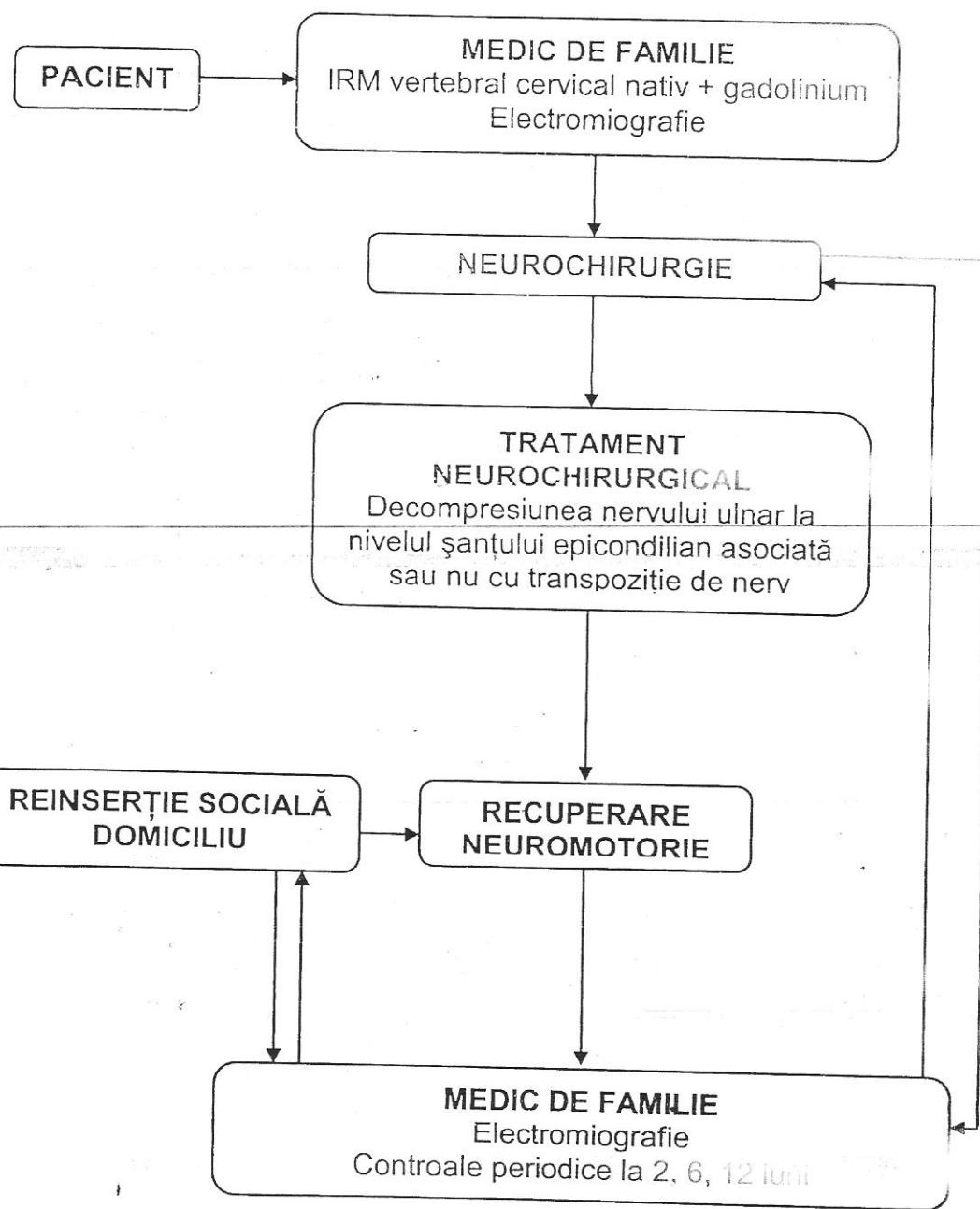
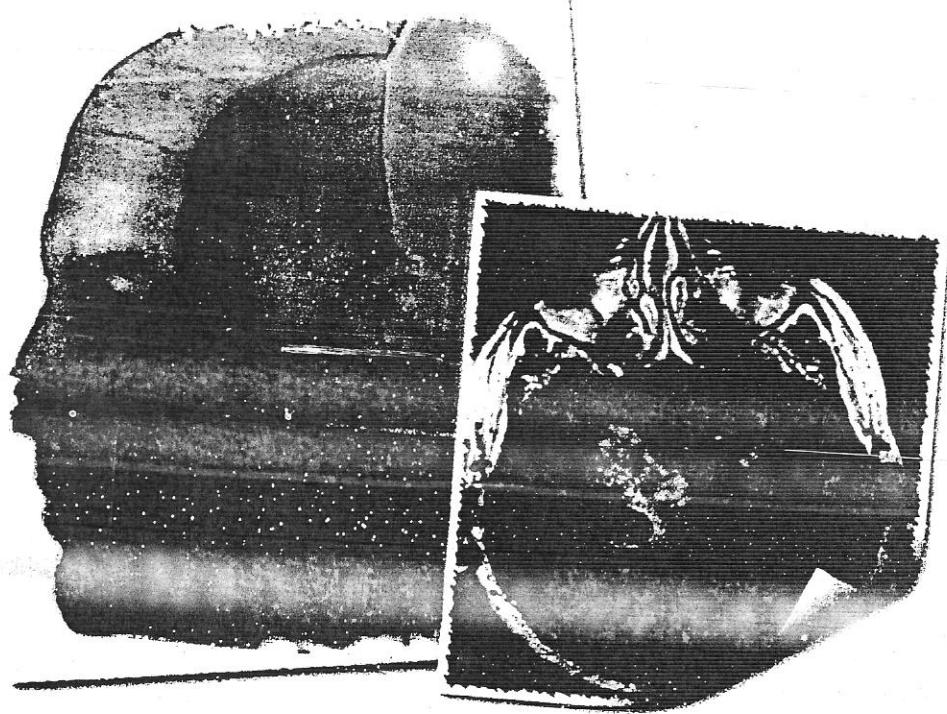

Fig. 7.2.1 Probe funcționale pentru leziuni de nerv ulnar.
A – desfășurarea în evantai a degetelor. B – imposibilitatea efectuării "bobârnacului". C – flexiunea falangei terminale a degetului V. D – abducția degetului.

CAPITOLUL 8

NEUROCHIRURGIA FUNCȚIONALĂ

8.1 CHIRURGIA MIȘCĂRILOR INVOLUNTARE – BOALA PARKINSON –

DISKINEZIILE = afecțiuni neurologice care afectează viteza, fluentă, calitatea și ușurința mișcărilor. Tulburările de fluentă și viteză numite diskinezii pot fi excesive și involuntare (hiperkinezii) sau încetinute și absente voluntar, numite hipokinezii.

Afecțiunile incluse în diskinezii sunt:

- **Ataxia** - lipsa coordonării care produce adesea mișcări bruște;
- **Distonia** - care provoacă mișcări involuntare și contractii musculare prelungite;
- **Coreea Huntington** - numită și coree cronică progresivă;
- **Sindromul Shy-Drager** - atrofie multiple sistemic;
- **Miocloniile** - mișcări scurte, rapide involuntare;
- **Boala Parkinson**;
- **Paralizia progresivă supranucleară** care afectează în special mișcările intenționate;
- **Sindromul „picioarelor neliniștite”** sau mișcarea periodică a membrelor;
- **Ticurile**;
- **Sindromul Tourette**;
- **Tremorul esențial de repaus**;
- **Boala Wilson** - degenerescență hepatolenticulară.

Afecțiunea cu eventuală indicație neurochirurgicală este boala Parkinson.

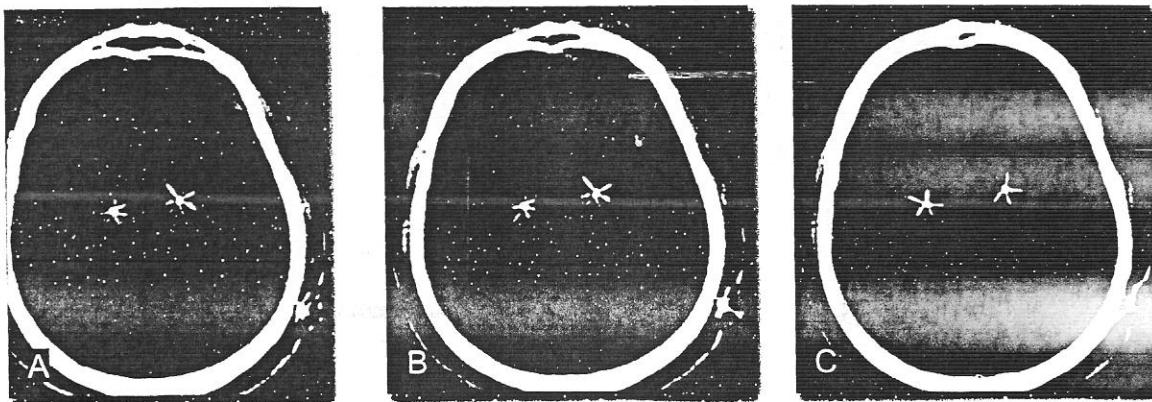
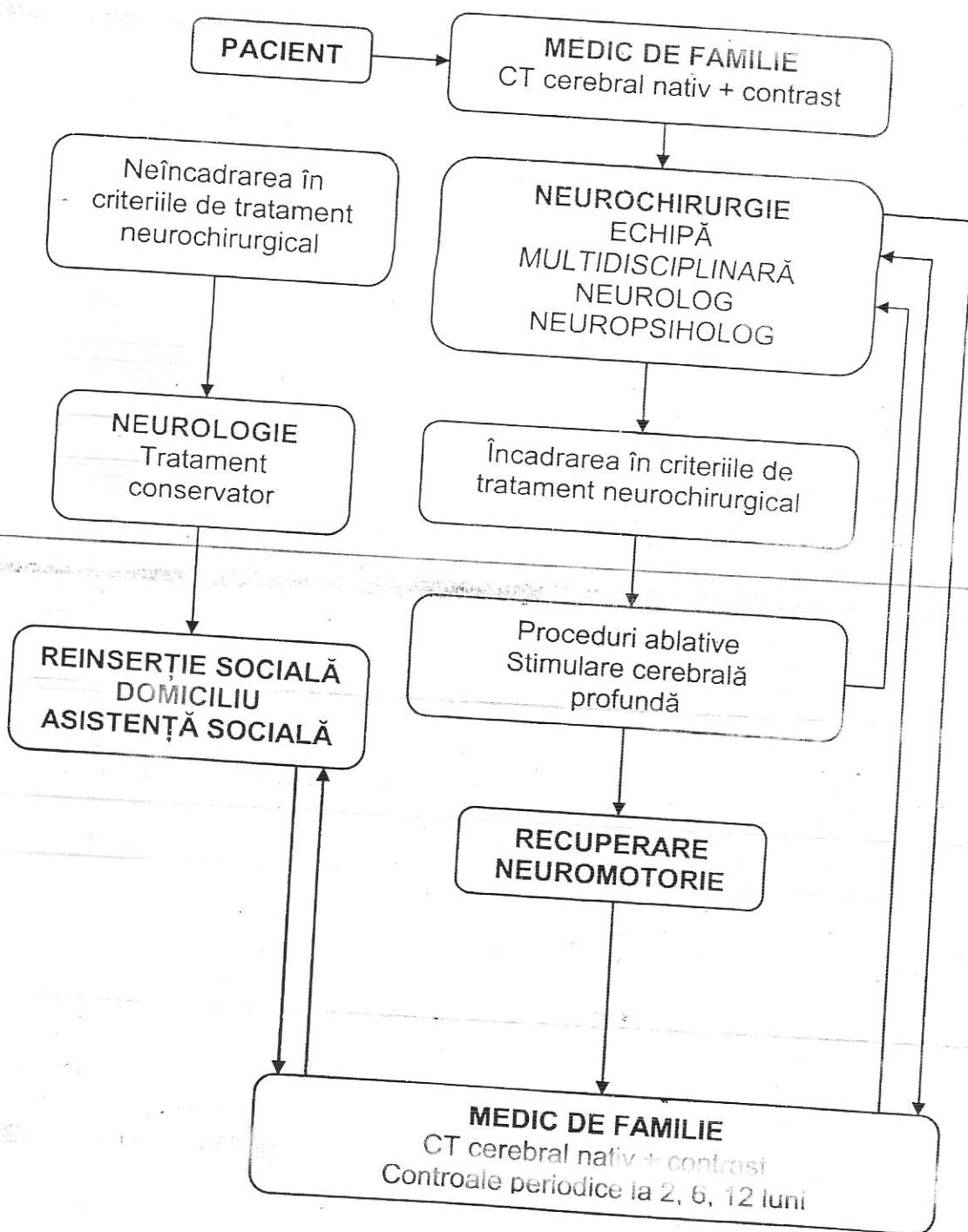

Fig. 8.1.1 Boala Parkinson (electrozi de stimulare cerebrală internă implantăti) – CT cerebral nativ.

8.2 EPILEPSIA CU INDICAȚIE CHIRURGICALĂ

Tratamentul chirurgical al epilepsiei este o alternativă de control a crizelor epileptice care nu răspund la tratamentul corect efectuat.

Substratul lezional al țesutului cerebral generator de crize intratabile cuprinde: *malformații cerebrale epileptogene, tumori benigne, cicatrici meningocefale, malformații vasculare, stroke, etc,* care sunt atent evaluate preoperator imagistic, metabolic și funcțional conform unor criterii statuate de echipa multidisciplinară care evaluează cazul. Scopul intervențiilor chirurgicale este de a ameliora numărul, frecvența și gravitatea crizelor și de a crește calitatea vieții pacientului, adult sau copil.

Rata de succes depinde de:

- tipul leziunii epileptogene;
- vechimea bolii;
- prezența și gravitatea deficitelor motorii și psihice preoperatorii.

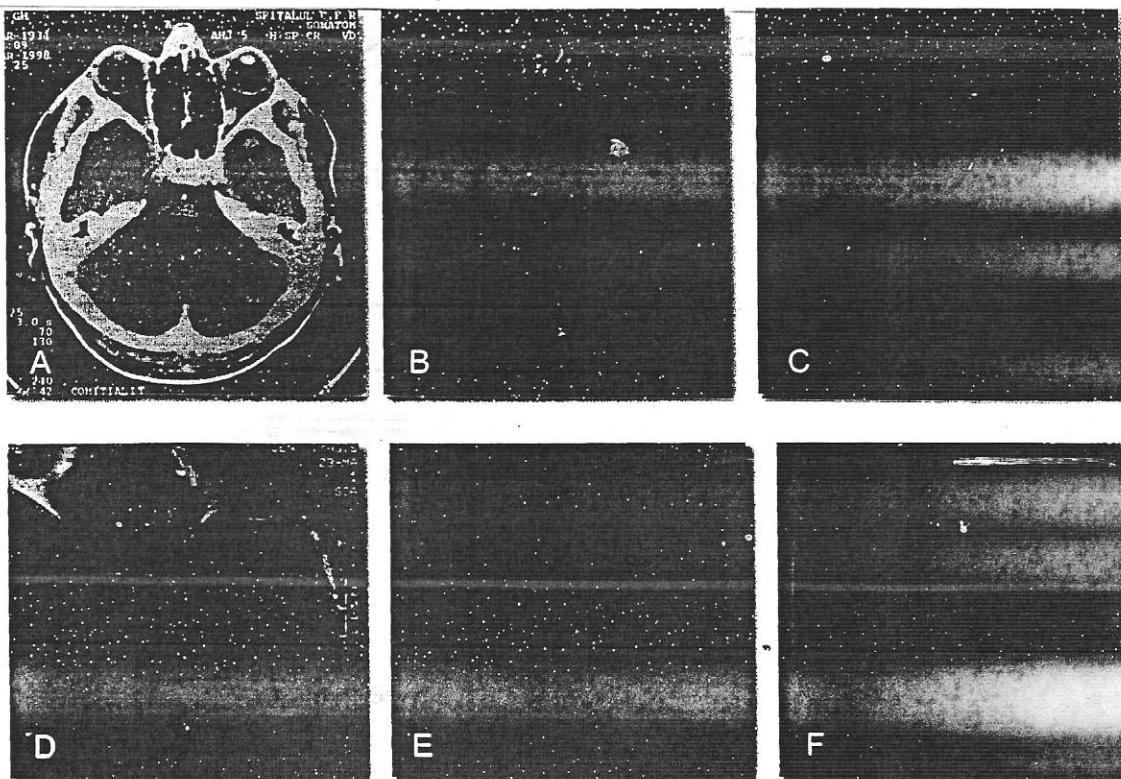
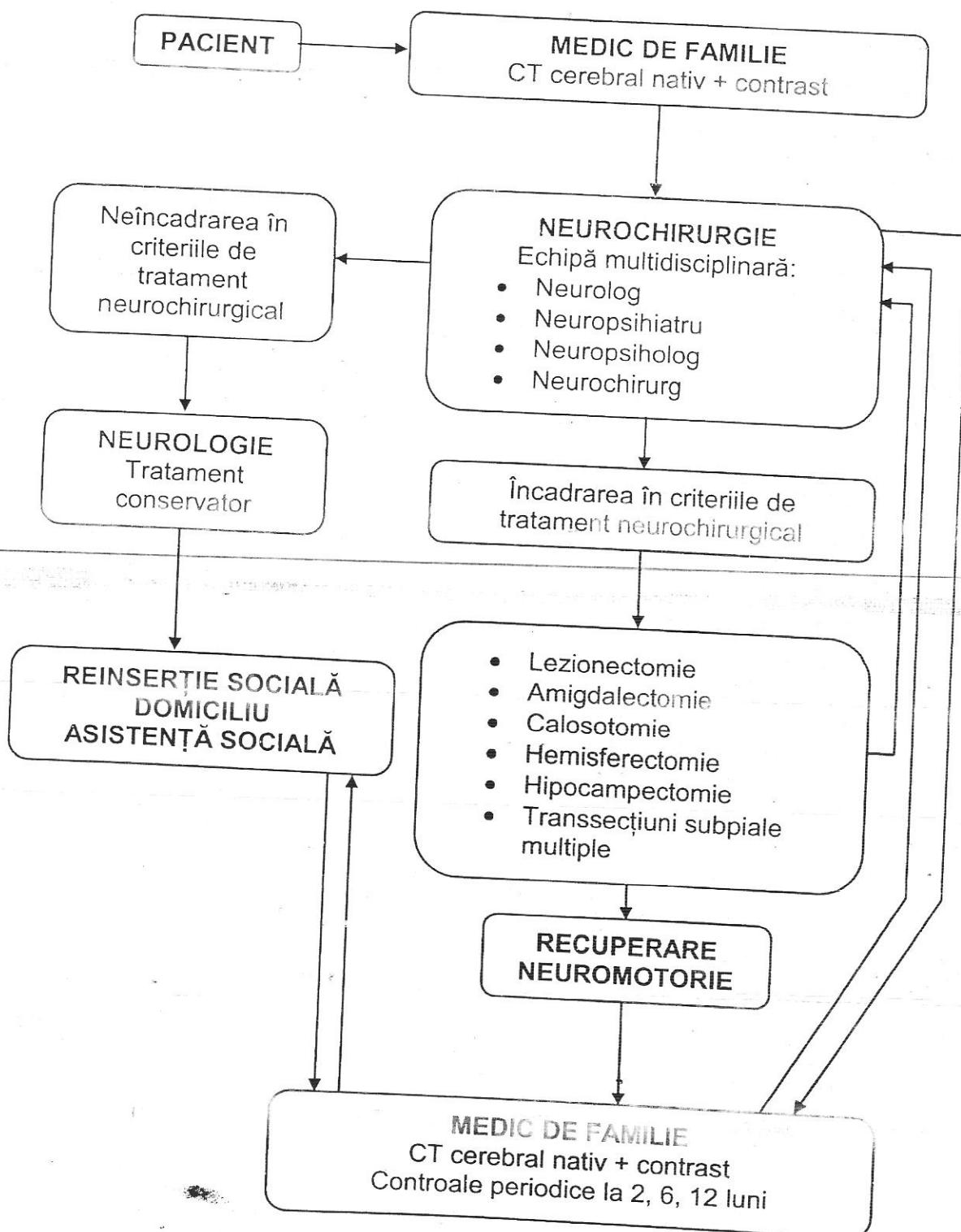

Fig. 8.2.1 Tumoră disembioplazică temporală stângă la un pacient de 21 de ani, ce prezenta crize epileptice tip „grand mal” de 8 ani.
A – CT cerebral cu contrast. B, C, D, E, F – IRM cerebral (axial și coronal).

8.3 NEVRALGIA TRIGEMINALĂ

NEVRALGIA TRIGEMINALĂ = afecțiune neuropatică a nervului trigemen, care provoacă episoade de durere intensă la nivelul ochiului, nasului, scalpului, frunții și mandibulei.

Este considerată a fi cea mai rebelă formă de durere, adesea etichetată ca durere suicidară, din cauza numărului mare de pacienți care se sinucid când nu pot să-și găsească tratamentul adecvat.

Durerea apare de obicei unilateral pe una din cele 3 ramuri ale nervului, durează 1 - 2 minute de mai multe ori pe zi, este provocată de stimularea unor puncte „trigger” și se însoțeste de spasme ale mușchilor faciali. Diagnosticul este anamnestic, iar la examenul fizic nu se constată modificări neurologice. În majoritatea cazurilor afecțiunea este idiopatică, dar există tumori sau leziuni vasculare care pot cauza aceleași simptome.

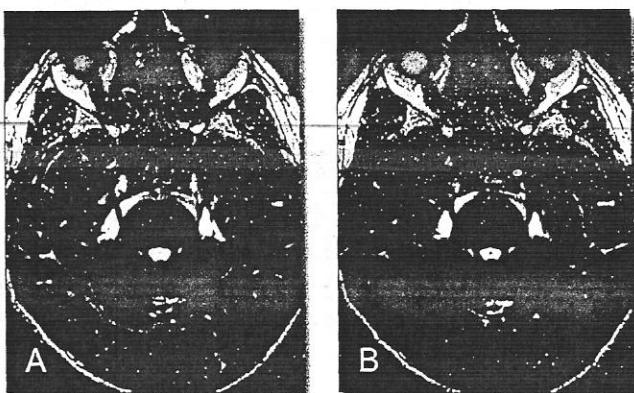
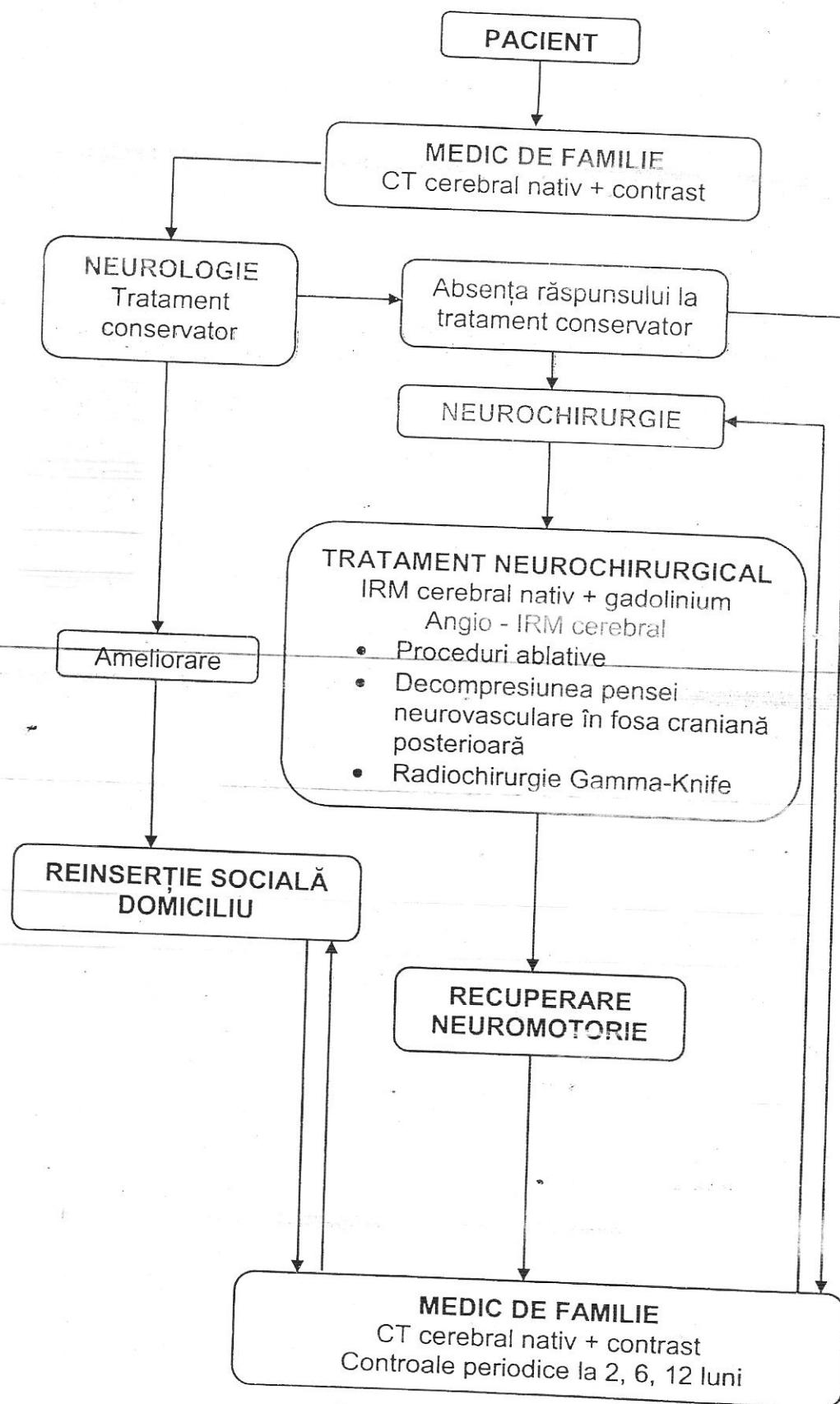

Fig. 8.3.1 Nevrалgia trigeminală stângă prin conflict vasculonervos în unghiul pontocerebelos stâng.
A, B – IRM cerebral în secvență T_2 (axial).

Fig. 8.3.2 Nevrалgia trigeminală dreaptă determinată de existența unui schwannom dezvoltat la nivelul nervului trigemen drept în porțiunea intracraniană extraaxial – IRM cerebral în secvență T_1 (axial).

BIBLIOGRAFIE SELECTIVA

- Constantinovici A, Ciurea AV* - Ghid practic de neurochirurgie. Ed. Medicala, Bucuresti, 1998
- Cooper PR, George T. Tindall, Daniel L. Barrow* - Practice of Neurosurgery, 1996
- Gorgan M* - Note de curs, Editura Universitara "Carol Davila", Bucuresti, 2003
- Greenberg MS* - Handbook of Neurosurgery, Thieme, Springer-Verlag, 2007
- Kaye AH* - Essential Neurosurgery, 2006
- Maurice Victor, Allan Ropper* - Adams & Victor Principles of Neurology, McGraw-Hill, 2005
- Popa C* - Neurologie. Ed. Natională, Bucureşti, 1997
- Popescu Irinel* - Tratat de Patologie Chirurgicala, Volumul IV Neurochirurgie, Editura Academiei, 2008
- Proctor MR* - Minimally Invasive Neurosurgery, William & Wilkins, 2005
- Salcman M, Roberto C. Heros, Edward R. Jr. Laws, Volker K.H. Sonntag* - Kempes Operative Neurosurgery, 2003
- Schmidek H, David W. Roberts* - Schmidek, Operative Neurosurgical Techniques: Indications, Methods, and Results, 2-Volumes, Fifth Edition, 2007
- Tataranu L, Gorgan M, Ciubotaru V, Constantinovici A* - Endoscopia intracraniana. Aborduri si tehnici, Editura Didactica si Pedagogica RA, 2008
- Wilkins RH, Setti S. Rengachary* - Neurosurgery, 3 volume, 1995
- Winn HR, Julian R. Youmans* - Youmans Neurological Surgery, 2004